

מודים

אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו על היינו המסורים ב
בידך ועל נשמותנו דפקודות לך ועל נסיד שבכל יום ויום עמנו ועל
נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצדדים רבים כי לא כלו רחמיך המרחם כי לא
תמו חסדיך ומעולם קוינו לך לא הכלמתנו יי אלהינו ולא עזבתנו ולא הסתרת פניך ממנו ע
על כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד כל החיים יודוך סלה יהי לך לשמך הטוב ב
באמת ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות

אלהינו

ואלהי אבותנו ברכנו בברכה המשוולת בתורה הכתובה על ידי מ
משה עבדך ואמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושיך כאמור
יברכה יי וישמרך יי אר יי פניו אליך ויחנך יי אר יי פניו אליך וישם לך שלום
שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עבדך ברכנו
אבינו כלנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת ח
חיים ארבה וחסד צדקה ברכה ישועה ורחמים ושלום וטוב יהיה בעיניך לברך את כל עמך
ישראל תמיד בכל עת ובכל שעה בשלומך ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום

יהיו לרצון וכו

והחזן מסדיר תפלתו בקל ואחר ספיים קומרים הכלל

ואומר אפתח כא ספתי

במור קדיש במור

אפתח

נא שפתי	ואענה ברוך	לאל חי אשיר	בנסוע הארון
מחולל אקרא אל	על ישענו יואל	ובא לציון גואל	נקרא אז בגרון לאל
תפתח דך תישע	וישראל נושע	ולשון אלם תרון	לאל חי
אל חי גואלנו	ונשלם נדרנו	וכפר אהרון	לאל חי
ידנו תאבדך	יום תריב ריבך	שוכו לבצרון	לאל חי
ולנו אל אלים	מעו וחזלים	יגבר ויתרון	לאל חי
ונס יגון והי	נשיר כנס ויהי	בנסוע הארון	לאל חי

ומזכיר ספר תורה ואומר זה המזמור

אפתח נא שפתי

למנצח

לדוד מזמור שיר יקום אלהים ויפוצו אויביו וינוס משנאיו מפני
כהגדוף עשן תגדוף כהנס דונג מפני אש יאבדו רשעים מפני אלהים
: וצדיקים ישמחו ועלצו לפני אלהים וישירו בשכחה שירו לאלהים זמרו שמו סלו לרוכב
בערכות ביה שמו ועלו לפני : אבי יתומים ודיין אלמנות אלהים במעון קדשו : אלהים מ
מושיב יחידים ביה מוציא אסירים בכושרות אך סוררים שכנו צחיה : אלהים בצאתך
לפני עמך בצעריך בשימון סלה : ארץ רעשה אף שמים נטפי מפני אלהים זה סיני מפני א
אלהים אלהי ישראל : גשם נרכות תניף אלהים נחלתך ונלאה אתה כוננתה : חיתך ישבו
בה תבין בשוכתך לפני אלהים : יי יתן אומר המבשרות צבא רב מלכי צבאות ידורון ידורון
ונות בית תחלק שלל : אם תסבכון בין שפתים כנפי יונה נחפה בכסף ואברותיך בידקרה נ
חרון : בפרש שדי מלכים בה תשלג בצלמון : דר אלהים דר בשן דר גבנונים דר בשן : ל
דמה תרצרון דרים גבנונים דדר חמד אלהים לשבתו אף יי ישכון למנצח : י ה ד

רכב אלדים רבותים ארפי שנאן יא במ סיני בקדש: עלית למרום שבית שבי לקחת מענות
באדם ואף סודרים לשכון יה אלדים: ברוך יא יום יום יעמם לנו האל ישועתנו סלה: האל
לנו לכושעות ולא לדים יא למות תוצאות אך אלדים ימחץ ראש אויביו קרקר שער מתהלך
באשכיו: אמר יא מבשן אשיב אשיב ממצלות ים: למען תמתן רגלך בדם לשון כלבך ומ
באויבים מגדו: ראו הליכותיך אלדים הליכות אלי מלכי בקדש: קדמו שרים אחר נוגנים
בתוך עלמות תופפות: בבקהלות ברכו אלדים יא ממקור ישראל: שם בנימין צעיר רודם
שרי יודרה רגמתם שרי וכולון שרי נפתלי: צוה אלהיך עוז עזה אלדים זו פעלת לנו: נה
מכבליך על ירושלם לך יובילו מלכים שי: גער חית קנה ערת אבירים בעגלי עמים מתרפס
ברצי כסף בור עמים גרבות יחפצו: יאתיו חשמים בני מצרים כוש תריץ ידיו לאלדים מ
ממלכות הארץ שירו לאלדים זמרו יא סלה: לרוכב בשמי שמי קדם הן יתן בקולו קול עוז:
תנו עוז לאלדים על ישראל גאותו ועוזו בשחקים: נודא אלדים ממקדשיך אל ישראל הוא
נותן עוז ותעצמות לעם ברוך אלדים

סס ה' אהיה

ואומרים כי

כי שם יא אקרא הבו גודל לאלדינו: יהי שם יא מבורך מעתה ועד עולם: ממחרת
שמש עד מבואו מהולל שם יא: מהולל אקרא יא ומאויבי אושע: ויאמר
מסוף העולם ועד סופו יא אלדי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה: הוא ימלוך עלינו לעולם
ועד ואמרו כל העם אמן: וכל הבו גודל לאלדינו ותנו כבוד לתורה עמוד ר' פלוני הכהן

וקרין בתורה חמשה בני אדם איך פותחין ואין יוסיפין עליהן: ואם ה' ה'

סבת קרין סכנה וזהו סדר הקדישה יום ראשון קרין כחמש העליות

בכרסת וישמע יתרו וזו ה' ה'

בחדש

השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה בא מדבר סיני:
ויסעו מדפידים ויבואו בדבר סיני ויחננו במדבר ויחן שם ישראל נגד
ההר: ומשה עלה אל האלדים ויקרא אליו יא מן ההר לאמר בה תאמר לבית יעקב ותגד לה
לבני ישראל: אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם
אלי: ועתה אם שמעו תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי והיתם לי סגלה מכל העמים כי לי
כל הארץ: ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל
ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו יא: ויענו כל
העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר יא נעשה וישב משה את דברי העם אל יא: ויאמר יא אל מ
משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם כך יאמינו לעולם ו
ויגד משה את דברי העם אל יא: ויאמר יא אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו
שמלותם: והיו נכונים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יא לעיני כל העם על הר סיני:
ודגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגוע בקצהו כל הנגע בהר מות יו
יזמת: לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יורה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך הויכל

דבר ועל בדר : וירד משה מן הדור אל העם ויקדש את העם ויכבדו שמלותם : ויאמר אל
העם היו נכנים לשלוש ימים אל תגשו אל אשה : ויהי ביום השלישי כהיות הבקר ויהי קולות
וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר חזק מאד ויחרד כל העם אשר בכחנה : ויצא משה
את העם לקראת האלדים מן הכחנה ויתיצבו בתחתית ההר : ודר סיני עשן כלו מפני אשר
ירד עליו יי באש ועל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד : ויהי קול השופר הולך וה
וחזק מאד משה ידבר והאלדים יענו בקול : וירד יי על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יי ל
למשה אל ראש ההר ועל משה : ויאמר יי אל משה רד העד בעם פן ידרסו אל יי לראות
ונפל מנעו רב : וגם הכהנים הוגשים אל יי יתקדשו פן יפרץ בדם יי ויאמר משה אל יי ל
לא יוכל רעז לעלות אל הר סיני כי אתה העדותה בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו ויאמר
אליו יי לך רד ועלית אתה ואדרן עמך וכהנים והעם אל ידרסו לעלות אל יי פן יפרץ בם :
וירד משה אל העם ויאמר אליהם :

את כל הדברים האלה לאמר : אנכי יי אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים :
לא יהיה לך אלהים אחרים על פני : לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר
בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ : לא תשתחוה לדם ולא תעבדם כי אנכי יי אלהיך
אל קנא פוקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי : ועושה חסד לאלפים לאה
לאהבי ולשנאי מצותי : לא תשא את שם יי אלהיך לשוא כי לא ינקה יי את אשר ישא את
שמו לשוא :

תעבוד ועשית כל מלאכתך ויום השביעי שבת לי יי אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך
ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך : כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת
הארץ את הים ואת כל אשר בס וינח ביום השביעי על כן כרך יי את יום השבת ויקדשוהו :
כבד את אביך ואת אמך למען יאריכון ימך על הארצה

אשר יי אלהיך נותן לך : לא תרצח : לא תנאף : לא תגנב : לא
תענה ברעך עד שקר :

לא תחמוד בית רעך לא תחמוד אשת רעך ועבדו
ואמתו ושורו וחמורו וכל אשר לרעך :

וקולות ואת הלפידים ואת קול השופר ואת ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחוק : ויא
ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו תשמענו ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות : ויאמר משה אל
העם אל תראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכם לברתי
תחטאו : ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים :

ויאמר יי אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי
עמכם : לא תעשון אתי אדני כסף ואדני זהב לא תעשון לכם : מזבח אדמה תעשה לי חכחת
עליו את עולתך ואת שלמך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא
אלך וברכתך : ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אותה גזית כי חרבך הנפת עליה ו
תחללה : ולא תעלה במעלות על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו :

וגוילין ספר תורה ומנצחים ספר תורה אחר וקורא בו המפטיר

אלדים

השיבנו והאר פניך ונושעה
אלדים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה

וקורא המעיד כפרסת סכס וכו' הכתוב

ובזם

ובכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליה בשבעותיכם מקרא קדש יהיה
לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו: והקרבתם עליה לריח ניחוח ליה
פרים בני בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני שנה: ומנחתם סלת בלילה בשמן שלשה ע
עשרנים לפר ואחד שני עשרנים לאיל האחד: עשרון עשרון לכבש ואחד לשבעת הכב
וכבשים: שער עזים אחד לכפר עליכם: מלכוד עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימים יהיו ל
לכם ונסכידם:

ומעיד ביחוקק

יהי

בשלשים שנה ברביעי בחמשה לחדש ואני בתוך הגולה על נדר כבר נפתחו
השמים ואראה מראות אלדים: בחמשה לחדש היא השנה החמישית לגלות
המלך יויכין: היה היה דבר יי אל יחזקאל בן בוזי הכהן בארץ כשדים על נדר כבר ותהי
עליו שם יי וארא ודנה רוח סערה באה מן הצפון ענן גדול ואש מתלקחת וגוזה לו סביב
ומתוכה כעין החשמל מתוך האש: ומתוכה דמות ארבע חיות חה מראהן דמות אדם לדנה:
וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת להם: ורגליהם רגל ישרה וכף רגליהם ככף רגל
עגל ונצצים כעין נחשת קלל: וידי אדם מתחת כנפיהם על ארבעת רבעיהם ופניהם וכנפיהם
לארבעתם: חברת אשה אל אחתה כנפיהם לא יסבו בלכתן איש אל עבר פניו ילכו: ודמות
פניהם פני אדם ופני אריה אל הימין לארבעתם ופני שור מהשמאל לארבעתם: ופניהם וכ
וכנפיהם פדות מלמעלה לאיש שתיים חברת איש ושתיים מכסות את גויותיהם: ואיש אל
עבר פניו ילכו אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו לא יסבו בלכתן ודמות החיות כראיהן
כגחלי אש בוערות כמראה הלפידים היא מתהלכת בין החיות וגוזה לאש ומן האש יוצא בר
ברק: והחיות רצוא ושוב כמראה דבוק: וארא החיות והנה אופן ארד בארץ אצל החיות
לארבעת פניו: וכראה האופנים ומעשיהם כעין תרשים ודמות אחד לארבעתן ומראהם וט
ומעשיהם כאשר יהיה האופן בתוך האופן: על ארבעת רבעיהן בלכתן ילכו לא יסבו בלכתן
וגביהן וגובה להם ויראה להם וגבותם מלאות עינים סביב לארבעתן: ובלכת החיות ילכו
ואופנים אצלם ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו ואופנים: על אשר יהיה שם הרוח ללכת
ילכו שמה הרוח ללכת והאופנים ינשאו לשומתם כי רוח החיה באופנים: בלכתם ילכו ובע
ובעמדם יעמדו ובהנשאם מעל הארץ ינשאו ואופנים לשומתם כי רוח החיה באופנים: ד
ודמות על ראשי החיה רקיע כעין הקרח הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה: ותחת הרקיע
כנפיהם יערו אשה אל אחתה לאיש שתיים מכסות לדנה ולאיש שתיים מכסות לדנה את
גויותיהם: ואשמע את קול כנפיהם כקול מים רבים כקול שדי בלכתם קול המולה כקול
כחנה בעמדם תרפנה כנפיהם: ויהי קול מעל הרקיע אשר על ראשם בעמדם תרפנה כנפ

ופני נש
לארבע

בנפיהן : וממעל לרקיע אשר על ראשם כמראה אכן ספיר דמות כסא ועל דמות הבסא דם
דמות כמראה אדם עליו כלמעה : וארא כעין השכל כמראה אש בית לה סביב כמראה
בתניו ולמעלה וכמראה מתניו ולמטה ראיתי כמראה אש וגוה לו סביב : כמראה הקשת
אשר יהיה בענן ביום דגשם כן בראה דגוה סביב הוא מראה דמות כבוד יי ואראה ואפיל
על פני ואשמע קול מדבר : ותשאני רוח ואשמע אהרי קול רעש גדול ברוך כבוד יי מבקומו

גואלנו וכו' תרגום חמיר דאיתמר על ידי יחזקאל כביא

והיה

בתלתין שנין לזמן דאשכח חלקיהו כהנא רבא ספרא דאוריתא בבית מקדשא
בערתא תחות אולמא בפלגות לליא בחר מעלני סידרא ביומי יאשיהו ב
בר אמון מלכא דשכמא דבית יהודה בתכחז כחמשא לירחא אמר נבייא ואנא כגו בני גלותא
על נהר כבר איתפתורו שמיא וחיות בחיזו נבואה דשרת עלי חיזו יקר שכינתא דיי : בחמשה
בחמשה לירחא היא שתא חמשהא דללות מלכא יויכין : היה מיי היה פתגם נבואה מן
קדם יי ליחזקאל בר בוי כהנא בארשא דישאל תב תנינות דאיתמליל עזיה במדינת א
ארע כשראי על נהר כבר ושרת עליו תמן רוח נבואה מן קדם יי : וארא וחיות והא רוח
עילעלא אתי מן ציפונא ענן רב ואישתא משתלהבא ויהורא ליה סחור סחור ומגו עננא ומ
ומגו עילעלא כעין חשמלא כגו אישתא : ומתוכה ופגוה דמות ארבע בריין ודין חזיהון
דמות אינשא להון : וארבעה וארבעה אפין לחדא וארבעה גפין לכל חד וחד שיתין וארבע
וארבעה גפין לבריתא חדא כניין אפיא דארבע בריין מאתן וחמשין ושיתא גפין וכל מנינא
דאפיא ורגפייא דארבע בריין חמש מאה ותרין עשר אפין וגפין : ורגליהם ורגליהון
דיגלין כיון ופרסת ריגליהון כפרסת ריגלין סגלגלן ומזיען עלמא במדוכון ומנצצן כעין נחש
מצלהב : ודי ודין להון בי די אינשא מתחות גפיהון על ארבעת סטריהון למחת בהון גו
גוברין דאישא מבני כרובייתא מתחות רקיעא דעל ראשיהון למזרק על אתר רשיעייא לאב
לאברא חייבא עברי מיכריה ואפיהון וגפיהון שיה לארבעתהון : חוברות מכיון חדא
לקבל חדא גפיהון לא מתחורן במזלחון בריא לקבל אפהא אזלא : ודמות ודמות אפיהון
אפי אינשא ואפי אריא עבד להון מימנא לארבעתהון ואפי תורא עבד להון משמאלא ל
משמאלא לארבעתהון : ופגידם ואפיהון וגפיהון פריסין מלעילא לחדא תרתין מכונן ל
להון ית גויתיהון : ואיש וברייא לקבל אפהא אזלא לא מתחורן במזלחון : ודמות ודמות
ברייא חזויהון בגומרין דינור כערן בחיזו בעורייא אישתא משתלהבא מן ברייתא ויהורא
דאישתא ומן אשתא נפיק ברקא : ודחיות וברייא באישתלחיהון למיעבד רעות רבונהון
דאשרי שכינתיה במרמא עילא מנהון באנפרא עיינא למיחזי חורן ומפקן ית עלמא ותייבין
בשעתא חדא וקלילן כחיזו ברקא : וארא ודחית ברייתא ודא גלגל
חד משתוי מלרע לרום שמיא לקבל ברייתא לארבעת אפיה : ומראה וחזו גלגלא ו
ועובדיהון כעין אבן שבא ודמות חד לארבעתהון וחזויהון ועובדיהון כמה דדחה גלגל כגו ג
גלגל : על על ארבעת סטריהון במזלחון אזלין לא מתחורן במזלחון : וגביהון

וגבירון ועזי להון רקיעא ורובא להון ודחילין אינון וגבירון מליין עיינין סחור סחור לארב
לארבעתון: ובלכת ובכחיל ברייתא אזלן גלגליא לקיבלהון ובאיתרבא ברייתא מלרע ל
לרום שמיא מתרבמן גלגליא: על אשר לאתר דהוה תמן רעוא לכחיל וגלגליא מתרבמן ל
לקיבלהון ארי רוח ברייתא בגלגליא: בלכתם במיזלהון אזלן ובמיקבהון קיימן ובאיתר
ובאיתרומיהון מלרע לרום שמיא מתרבמן גלגליא לקיבלהון ארי רוח ברייתא בגלגליא:
ודמות על רישי ברייתא רקיעא בעין גליד חסין מארכן על רישיהון מלעילא: ותחת
ותחת רקיעא דעל רישיהון גפיהון מכונן חדא לקביל חדא לתחת תרתין מכסין להון ית גוי
גוייהון: ואשמע ואשמעית ית קל גפיהון כקל מין סגיאין כקלא מן קדם שדי במיזלהון קל
מלוליהון כד מודן ומברכין ית רבונהון קיימא מלך עלמא יא צבאות בקל משריית מלאכי
ברובא במיקבהון משתקן גפיהון מן קדם דבירא: ויהי ובזמן דהוה רעא מן קדמוהי ל
לאשמעא דבירא לעבדוהי נביאי ישראל היו קלא ומשתמעא מעילוי רקיעא דעל רישיהון
במיקבהון משתקן גפיהון מן קדם דבירא: וממעל ומעילוי לרקיעא דעל רישיהון כחור
אינשא אבן טבא דמות כורסיא ועל דמות כורסיא דמות כחור אינשא עלוהי מלעילא:
וארא וחזית בעין חשמלא כחור אישתא כגוי ליה סחור סחור חור יקר דלא יכלא עיינא ל
למידוהי ולית איפשר לאיסתכלא ביה מלרע וחזית כחור אישתא וזיהורא ליה סחור סחור
כמדא: כחור קשתא דהוי כענא כיומא דמיטרא כן חור וזורא ליה סחור סחור הוא חור
דמות יקרא דיל וחזית ואישתטחית על אפי ושמעית קל דמיתמלל: ותשאני ונט
ונטלתי רוחא ושמעית בתראי קל דע סגיא דכשבחין ואגדין בריך יקרא דיל נאחר בית ש
שכנתיה: על דא יתברך וישתבח שבא דאלדא רבא וקדישא לעלם ולעלמי עלמיא:

ואומר המעטיר אחר כן הברכות על הסדר ועל התורה ואומר החזן
יהי רצון ואשרי ומחזירין ספר תורה לארון ומתפללין תפלת
מוסף.

יא שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך

ברוך

אתה יא אלדינו ואלדי אבותנו אלדי אברהם אלדי יצחק ואלדי יעקב
דאל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה את
הכל חזקר חסדי אבות ומכא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה מלך גואל עוזר ומושיע
ומגן ברוך אתה יא מגן אברהם

אתה

גבור לעולם יא מחיה מתים אתה רב להושיע מכלכל חיים בחסד מחיה
מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים מתור אסורים ומקיים אמונתו
לישני עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך במית ומחיה מעמיד לנו ישועה בקרוב
ונאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה יא מחיה המתים.

כתר

יתנו לך המני מעלה עם קבוצי משה יחד כולם קדושה לך ישלנו כנה ש
שנאבר על יד נב אד וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות מ

מלא כל דארץ כבודו כבודו נדא עולם כשרתיו שואלים זה לזה איה בקום כבודו
לעבתם ברוך יאברו ברוך כבוד יי כמקומו מנקומו יפן לעמו רביהרים את שמו ערב
ובקר תמיד בכל יום פעמים באדבה ואומרים שמע ישראל יי אלדינו יי אחד אחד
הוא אלדינו הוא אבינו הוא מלכנו הוא משיענו הוא ישמיענו ברחמי שנית לעיני כל חי
להיות לכם לאלים אני יי אלדינם ובדברי קדשך כתוב לאמר ימלך יי לעולם
אלריך ציון לדור ודור הללויה

לדור**אתה**

ודור נמלך לאל כי הוא לבדו מרום וקדוש ושבחך אלדינו מפנינו לא ימוש
לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה ברוך אתה יי האל הקדוש

בחרתנו בכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל השונות ק
קדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבדתך ושכך דגדול והקדוש עלינו ק
קראת ותתן לנו יי אלדינו באדבה שבתות למנוחה ומעדים לשמחה וחגים ומגלים לששון
את יום השבת הזה ואת יום חג השבועות הזה זמן מתן תורתנו מקרא קדש וזכר ליציאת מ
מצרים

ומפני

חטאינו גלינו מארצנו ונתרדקנו מעל אדמתנו ואין אני יכולין לעלות ו
וליראות ול השתחוות לפניך בבית בחירתך בבית דגדול והקדוש שנקרא

שמך עליו מפני הדי שנסתלחה במקדשך ובכן יהי רצון מלפניך אב דרחמן מלך יעקב שתש
שתשוב ותרם עלינו ועל מקדשך ברחמך הרבים ותבנהו מדרה ותגדל כבודו בימינו אבינו
מלכנו אלדינו ואלדי אבותינו גלה כבוד מלכותך ומלך עלינו מהרה והופע והנשא עלינו
לעיני כל חי וקרב פזרנו מבין הגוים ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ והביאנו יי אלדינו לציון
עירך ברנה ולירושלם בית מקדשך בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו
תמידין כסדרן ומספין כהלכתן ומוסף יום השבת הזה ומוסף יום חג השבועות הזה נ
נעשה ונקריב לפניך באדבה כמצות רצונך כמה שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך
מפי כבודך כאמור וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים

ושני עשרנים סלת מנחה בלילה בשמן ונסכו עלת שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכה :

וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליי בשבועותיכם כקרא קדש

יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו והקרבתם עולה אשה ריח ניח

ליי פר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים ומנחתם ונסכיהם כמזבך שלשה

עשרונים לפר ושני עשרונים ליל ועשרון לכבש ויין כנסכו ושעיר לכפר ושני תמידין כ

כהלכתן ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדשי שביעי כלם ישבעו

ויתענגו מטובך ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת וזכר למעשה בראשית

אלדינו

ואלדי אבותינו מלך רומן רחם עלינו טוב ומטיב ודרש לנו טובה
עלינו בהמון רחמיך בגלל אבותינו שעשו רצונך בנה ביתך ככתב
כתבת לה וכוונ בית מקדשך על מכונו וזראנו בבנינו ושמחנו בתקונו והשב שכינה לתוכו
והשב ישראל לניהם והשב כהנים לעבודתם ולויים לשירה ולזמרה ושם נעלה ונראה
ונשתחוה לפניך בשלוש פעמי רגלינו בכתוב בתורתך שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך
את פני יי אלדיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות ולא יראה
את פני יי ריקם איש כמתנת ידו כברכת יי אלדיך אשר נתן לך

והשיאנו

יי אלדינו את ברכת מועדך לחיים ולשמחה ולשלום כאשר אמרת
ורצית לברכנו כן תברכנו סלה קדשנו במצותיך ותן חלקנו
בתורתך שבענו משוכך שמחנו בישועתך וסוד לבנו לעבוד באמת והנהילנו יי אלדינו ב
באהבה וברצון בשמחה ובששון שבתות מועדי קדשך ותצוה לפניך את תפלת עמוסיך
כתמידי יום ובקרבת מוסף ובקרבת מוספין באי מקדש השבת ישראל והומנים

רצה

יי אלדינו בעמך ישראל ואל תפלתם שעה והשב העבודה לדביר ביתך ואשר
ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבדת עב
ישראל עמך ותחיינה עינינו בשוכך לציון ולירושלם עירך ברחמים כמאז ברוך אתה יי
המחזיר ברחמי מהרה שכנינו לציון

מודים

אנחנו לך שאתה הוא יי אלדינו ואלדי אבותינו על חיינו המסורים בידך
ועל נשמותינו הפקודות לך ועל ניסך שבכל יום ויום עמנו ועל נפלי
נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב

ובקר וצהרים הטוב כי לא כלו רחמיך המרחם כי לא תמו חסדיך ומעולם קוינו לך לא
הכלמתנו יי אלדינו ולא עזבתנו ולא הסתרת פניך ממנו על כלם יתברך ויתרומם שמך
מלכנו תמיד כל החיים יודוך סלה ויהללו לשמך הטוב באמת ברוך אתה יי הטוב שמך ול
ולך נאה להודות

אלדינו

ואלדי אבותינו ברכנו בברכה המשולשת בתורה הכתובה על ידי משה
עברך האמירה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושיך כאמור יברכך
יי ושמרך יאר יי פניו אליך ויחנך ישא יי פניו אליך וישם לך שלום
שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו א
אבינו כלנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלדינו תורת חיים
אהבה וחסד צדקה ברכה ישועה ורחמים וחיים ושלום וטוב יהיה בעיניך לברך את כל עמך
ישראל תמיד בכל עת ובכל שעה בשלומך ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום

שים

יהיו לרצון אחרי שי ונזון לבי לפטך ה' נזרי וגואלי עושה שלום וכו'
(כשהחזן מסדיר תפלת מוסף כשהגיע וסגן תמידין כהלכתו אחרי זה

אזהרת

ראשית לעמך נתת מצות עשה ומצות לא תעשה
במספר במפקד הם שלש מאות וששים וחמשה כנגד ימות החמה
גם מצות עשה מאתים וארבעים ושננה כנגד אברים שבאדם
רוק וחלד הערתה בנו על כתן שכרן וענשן ודראית לנו דרך ההים והטוב והמ
והמות והרע
הורית לנו עשרת הדברות וקשרת לנו עשרה כתרים
ובשני לוחות הנקתם ושני עולמות הנחלתם על ידי נאמן נתתם ובין שני כרוכים
הנחתם

זירה מקרא ותרגום תורה ונביאים שכנה וכתובים משולשים אחד עשר
חקרי הלכות סדרים ששה ועליהם תלמוד שלשים וששה
שעמים שלו שלשת אלפים והיו שירו חמשה וארף
יחיד נתנה בששים רבוא לעם אשר בחר משבעים לשונות
כתובה באותיות בעשרים ושנים וגם בשם הכפורש בארבעים ושנים
לכל אחד ואחד עשרה כתרים כתובים באצבע אלוים מעשה ידי ארון
מלך הירדה ברוב נוראות אזהרות בשם קדשו ובשם ישראל יכנה
נקרא שבעים ועמו ברב משבעים ושמו מעולה למעלה משבעים
סידרה בסימנות ובמסורות ובדקדוקות חקירות בדני ממונות ובריני נפשות
עטיפת הזיון צהלה ורנה ויראה ונבואה דגיון ומליצה תפארת ושמחה
פרקי הגרות וערכי ענינים ודקדוקיהן ודקדוקי סופרים
צור כתבם בסוד שרישים ונתנם באהבה יחד לזרע ומקודש
קבלה בששי בחדש השלישי ונתנה לזרע ישורון
ראשית ואחרית חקק בתיבה והעיד עליה שמם וארץ
שר עניו על זאת שידות הרבה ופץ ואמר אין כאר ישורון

תורה תמימה הנחיל ארון לשבטים כדי להכניסם בגן עדן לעולמי עולמים
תורה תמימה הנחלתי לכם חלקי ונחלתי כדי שאתן לכם שכר טוב בעולם הזה וחלק טוב
לעולם הבא דברי אמת וחוקי צדק ושכל טוב ינחלו עושיהן לעולם ועד

שש מאות ושש עשרה מצות פרוש ענשן ומתן שכרן ארובים שברום עמוסים
חקקום בכל לב נצרום וחפציהם דרשו

את אלה תזכור לנו אלה מעשינו ותרצה בנו ותמלא משאלותינו אמרות טהורות מזוקקות
שבעתם צרופות ככסף ומוברגות כזהב

עליונים ששו ותחתונים עליו בקבלת כלה כתובת חתן תואר כלה מאוד נתעלה בקבלת יום
זה עשרת הדברות

אלדינו ואלדי אבותינו מלך רחמן וכו'

ומעלים תפלת וקדש סיאור קדוש יאמר ה' ישמחנו היום תאמנו והם כתובים בסדר פסחואו' אין סאלדינו ועלנו
לשבת ניהי ה' וכו'

יוצר ליום שני של שבועות

אלדים

בהנהילך דת מורשה לאוס לשמך מקודשה ארץ רעשה
ברקוך יסוד רופפו ורעמך הדוס התריפו אף שמים נטפו
גרעשו רקיעים מגיהך ורארץ התרעשה משיחך בהשמיעך אנכי יי אלדיך
ליום וירח הנקרא שלישי אומתך נחול טכוסה שלישי ירעת
על ידי שלישי קדוש

דכיתי מתני קמיכם	מן יקובון כנגדכם	חיות ואשבור מזות עלכם
דצמתי ועד אבירים	פצרים צרים הצוררים	ואשא אתכם על כנפי נשרים
ועתה קהל קדוש ובני	הזדרו ברת אמוני	לא יהיה לך אלים אחרים על פני
זאת זכור לשבדה	שם קדשי לגורה	את יי אלדיך תירא
חנם בהזכרי תרעש ארקא	בבוקה ובכולקה	ונשבעתי חי יי באמת במשפט ובצדקה
טועניך שמי לשואפן תאשם	נעקר דוגיהו כמו מתרשם	לא תשא לשוא את שם
ירשת וקניך אאכלך	וארץ צבי אנהילך	אם תשיב משבת רגלך
בבר יום בקדשי	שכולל כרגוע חפשי	עשות חפצך ביום קדשי
לזה ודאמן במקדישו	ובקריאת עונג לאששו	זכור את יום השבת לקדשו
מולידך ביקרך מהונך	כמתשיר פני קונך	תשא אל אלדיך פניך
נצח אריכות ימים	תכלה בטוב טעמים	ודארכת ימים
שובע שכחות להאסימך	למען ירבו ימך	כבר את איבך ואת אמך
עמיהך מערוף ברצח	הזהיר היום בפצח	ענה לא תרצח
פתיות המזעמת אף	עצבים גנובים מלשאף	פקד לא תנאף
צורי נפשות לענוב	עולם מידם לקנוב	עמם לא תגנוב
קרקוש תהפכות מהביעך	קדוש צוה להודיעך	לא תענה ברעך
רגינת קול שתמוד	שמור לעשות וללמוד	לא תחמוד
שרי צרח להשמיעך	שמח בחלקך המגיעך	לא תחמוד אשת רעך
תרוקו ברקו ארקו	סדקו עוקו תרוקו	חוקו עושקו לחשוקו קדוש

יוצר אור ליום שני של שבועות

אילת

אדבס מתנת סיני אמון שעשועים מורשה מסיני
באור תורה אור קדושת סיני בזהיר עם סביבות הר סיני
השכירו עם בלי נגוע בדר
שמעו נצבים בתחתית ההר
יוצר אור בעמו יבחר

גבר חכם עלה לסיני
דת משחקת יום יום בסיני
הגביל גוי קדוש תחתית סיני
יש שמים וירד בסיני
זעף כהנים ובחר בסיני
השד גבונים לקדם לסיני
שהורה יראה השמים בסיני
ירצו דרים אל נול סיני
כלת לבנון הזור משה
לערפל נגש משה

לתשמיע לעם וירד משה
מתוך האור בתורת אלהים

נחמדים מזוב ומזו וידבר אלהים
סדרת לענין סוד שעשועך
ענית ואמרת אנכי יי אלהיך
פריית בלהבות אש אשר חוצב קולן
צוית לא תשא לשוא שמי במלחך
קהלות יענו מזמור
ואור נתיבותיה תגמור

ראה לא תרצח צלם וצורה ועצמן תשמור

שמור לא תגנוב פן תושט לכלמה
תאות ריעך לא תחמוד מאדם ועד בהמה
וענן בכד על החר
קולות וברקים מן החר
בעמו יבחר

יחזר אור

סילוק

וינעו באמתך

עומדים ומפארים קדושתך

אופן

גבר חכם עלה לסיני
דת משחקת יום יום בסיני
הגביל גוי קדוש תחתית סיני
יש שמים וירד בסיני
זעף כהנים ובחר בסיני
השד גבונים לקדם לסיני
שהורה יראה השמים בסיני
ירצו דרים אל נול סיני
כלת לבנון הזור משה
לערפל נגש משה
מתוך האש אמר אלהים
נופת צופים נתן אלהים
שמחת גוי קדוש במעשה ידיך
על סיני נגלית ברכבות אלפין
פוררת ים בשחק ועליו דרכה רגליך
צהרת אור מקבלי לא יהיה לך
קדש זכור וקיים שמור
רוץ למצות כבוד

שם רע לא תנאף זוגי זמה
תמיד ברעך לא תענה עדות מזימה
השמרו עם בלי נגוע בחר
שמעו נצבים בתחתית החר

וכל העם ראו גבורתך
ויאמרו אל כשה נאמן ביתך

ארחות

אראלים יאדו בסיני

ברואי ברקים יקדישו בכאו בסיני

מלא כל הארץ כבודו
מלא כל הארץ כבודו

בכבודו נגלה על סיני
מקבלי הלכה למשה מסיני
גנזי גלגלים הללו ורוממו בסיני
דגלי דבקים ירעידו יפוצצו בסיני
הוגי הדורים מפארים בסודו בסיני
ורצים ושבים מתיחדים בהמותו בסיני
זקי וזורים זריזים בהשגיתו בסיני
חילי חשמלים רעשו בסיני
טפסרי טפוחים רקדו בסיני
כיתי כרובים נעמו על בסיני
לוהטי לוחטים יאדירו בסיני
מלאכי מרומים נושאו כהופיעו בסיני
נוצצי נועם נוצחו בדגלותו בסיני
סבוכי שרפים סלסלו ורוממו בסיני
עלוז עליונים בתחתית בסיני
פניזים פחדים פארו לחופף בסיני
צורת צבועים יצניפו לצופף בסיני
קהל קדושים קמו ורוממו בסיני
ראו רכב רבבותים אלפי שנאן בסיני
שאנו שופרות שמעו בסיני
תורה תמימה תכברתם בסיני

בכבודו נגלה יודאופנים הכאיר לארץ

והחזן מסדיר את תפילתו כאתמול ונמירין את ההלל וקדים גמור ומנוחין
ספר תורה ואומרים אין כמוך והוא כתיב למעלה בסדר פסח וקורין בת
בתורה בכרמה ראה כל הבכור וזו היא

אם הוא שבת מתחילין כי ימכר

כי ימכר לך אחיך העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו ח
הפשי מעמך : וכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם : הענק תעניק לו מצאנך
ומגרנך ומיקבך אשר ברכך יי אלהיך תתן לו : וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך יי
אלהיך על כן אנכי מצוך את הדבר הזה היום : והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך כי אחבבך
ואת ביתך כי טוב לו עמך : ולקחת את המרצע ונתת באזנו וברלת והיה לך עבד עולם ואף
לאמתך תעשה כן : לא יקשה בעיניך כשלתך אותו חפשי מעמך כי משנה שבר שכיר עבדך
שש שנים וברכך יי אלהיך בכל אשר תעשה
ואם אינו שבת מתחילין כל הבכור

כל

הבכור אשר יולד בבקרך ובצאנך הזכר תקריש לֵאמֹר אֵלֶיךָ לֹא תעבר בבכר ש
 שורך ולא תגז בכור צאנך: לפני יֵאמֹר אֵלֶיךָ תאכלנו שנה בשנה במקום אשר י
 יבחר יֵאמֹר אתה וביתך: וכי יהיה בו מוס פסח או עור כל מוס רע לא תזכחנו לֵאמֹר אֵלֶיךָ: כש
 בשעריך תאכלנו השבט והטהור יחדו כצבי וכאיל: רק את דמו לא תאכל על הארץ: ת
 תשפכו כמים: שמור את חרש ראביב ועשית פסח לֵאמֹר אֵלֶיךָ כי בחרש ראביב
 הוציאך יֵאמֹר אֵלֶיךָ ממצרים לילה: וזכחת פסח לֵאמֹר אֵלֶיךָ צאן ובקר במקום אשר יבחר יֵאמֹר
 לשכן שמו שם: לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזו יצאת
 מארץ מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיך: ולא יראה לך שאור
 בכל גבולך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לבקר: לא ת
 תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך אשר יֵאמֹר אֵלֶיךָ נותן לך: כי אם אל המקום אשר יבחר
 יֵאמֹר אֵלֶיךָ לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב בבא השמש כעור צאתך ממצרים: ובשלת
 ואכלת במקום אשר יבחר יֵאמֹר אֵלֶיךָ בו ופנית בבקר והלכת לאהרןך

ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת לֵאמֹר אֵלֶיךָ לא תעשה מלאכה: שבעה
 שבעות תספר לך מהחל חרמש בקמה תחל לספר שבעה שבעות: ועשית חג שבעות לֵאמֹר
 אֵלֶיךָ מסת נדבת ירך אשר תתן כאשר יברכך יֵאמֹר אֵלֶיךָ: ושמחת לפני יֵאמֹר אֵלֶיךָ אתה וב
 ובנך ובתך ועבדך ואמתך והדיו אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בבקרך במק
 במקום אשר יבחר יֵאמֹר אֵלֶיךָ לשכן שמו שם: וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית
 את החקים האלה: חג הסוכות תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך
 ומיקבך: ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה א
 אשר בשעריך: שבעת ימים תחוג לֵאמֹר אֵלֶיךָ במקום אשר יבחר יֵאמֹר אֵלֶיךָ כי יברכך יֵאמֹר אֵלֶיךָ בכל
 תבואתך ובכל מעשה יריך והיית אך שמח: שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יֵאמֹר
 אֵלֶיךָ במקום אשר יבחר בתג המצות ובחג השבעות ובחג הסוכות ולא יראה את פני יֵאמֹר
 ריקם: איש כמתנת ידו כברכת יֵאמֹר אֵלֶיךָ אשר נתן לך:

והמפסיד קורא וביום הבכורים כיום אתמול

ומפסידין בתרי עשר בסוף חבקוק תפלה

תפלה

לחבקוק ונביא על שגיונות: יֵאמֹר שִׁמְעָתִי שִׁמְעָתִי יֵאמֹר פֶּעַלְךָ בִּקְרִיב
 שנים חייהו בקרב שנים תודיע ברוגז רחם תזכור: אלה סתמין יבאוק
 וקדוש מדר פארן סלה כסה שמים הורו ותהלתו מלאה הארץ: ונגה כאור תהיה וקרנים מי
 מדיו לו ושם חביון עז: לפניך ילך דבר ויצא רשף לרגליו: עמד וימודד ארץ ראה ויתר גוי
 גוים ויתפרצו הררי עד שחו גבעת עולם הליכות עולם לו תחת און ראיתי אהלי כושן ירגזון
 יריעות ארץ מדין: הבנהרים חרה יֵאמֹר אֵלֶיךָ כנהרים אפך אם בים עברתך כי תרכב על סוסך
 מרכבתך ישועה: ערוה תעור קשתך שבעות מטות אימר סלה

ישב

נדרות תבקע ארץ ראוך יחילו דרים זרם מים עבר נתן תהום קולו רום ידיו נשא : שמש :
 ירח עמד זבולה לאור חצץ יהלכו לנגה ברכ חניתך : בזעם תצעד ארץ באף תדוש גוים :
 יצאת לישע עמך לישע את משיחך מחצת ראש מבית רשע ערות יסוד עד צואר סלה :
 נקבת במשיו ראש פרזיו יסערו להפיצני עליצותם כמו לאכול עני במסתר : דרכת בים כוסך
 חבר מים רבים : שמעתי ותרגו בטני לקול צללו שפתי יכא רקב בעצמי ותחתני ארגו אשר א
 אנוח ליום צרה לעלות לעם יגדנו : כי תאנה לא תפרח ואין יבול בגפנים כחש מעשה וית וש
 ושרמות לא עשה אכל גור ממכלה צאן ואין בכר ברפתים : ואני בל אעלה ואגילה באלדי
 ישעי : אלדים יל חלי וישם רגלי כאילות ועל כמותי ידריכני למנצח בגינותי : גואלנו
 אמיר דאיתכר על ידי חבקוק נביא

צלוחתא

דצלי חבקוק נביא כר איתגלי ליה על ארכא דיהב לרשיעיא דאם יתובן
 לאוריתא בלבב שלים ישתבך להון ויהון כל חוביהון דחבו קדמויה דא בשלותא
 יל שמעתי יל שמעתי שמע גבורתך דחלית יל כמה רברבין עובדך דאת יזה ארכא לרשיע
 לרשיעיא דאם יתובן לאוריתא ולא תבו דאיעון מרגון קדמך בגו שנייא דאכרת לחדתא
 ערמא לאיתפרעא מן רשיעיא דעברו על ממרד צדיקיא דעבדי רעותך ברחמין תדכר :
 אלה במיתן אוריתא לעמיה אלהא מדרומא איתגלי קדישא מטורא דפארן בגבורת עלמין
 איתחפאו שביא זוי קריה אמרי תוסבחתיה מליא ארעא : ונגה חיהור יקריה ביהור בר א
 בראשית איתגלי חקוקין מן מרכבת יקריה נפקין תמן גלית שכנתיה דהות מיטמן מבני אג
 אינשא בתקוף רומא : לפני מן קדמויה משתלח מלאך מותא ונפק בשלהובית אישטא מי
 מימריה : עמד איתגלי ואינשא ארעא ואייתי מבולא על עם דרא דעברו על מימריה ואפק
 כתנינא כר חבו קדמויה כחוביהון כלבלתנן לעממייא ואיתפריקו טוריא דמלקדמן מכאר
 דמתא דמן עלמא גבורת עלמא די ליה : תחת כר פלחובני ישראל לטעיותא מסרתנן ביד
 כושן חייבא וכר תבו למעבד אוריתא עכרת להון נסין וגבורן ופרקתנן מן יד מדינאי
 על יד גרשון בר יאש :

הבנהרים דא על מלכין ומשרייתיהון דסגיאין כמי נהרא הוה רגומן קדמך יל ועל מיא הוה ו
 רונגן וכיבא הודעת להון פורענות גבורתך ארי איתגליתא בגבורתך על מרכבת יקרך שכי
 שכינתך לעמך תקוף ופודקן : עריה איתגלאה איתגליתא בגבורתך בריל קיימך דעם שבטיא
 מימך קיים לעלמין להון בזעמא טיגריין תקיפין ונפקו נדריין שטפין ארעא : ראוך באיתג
 באיתגליתך על טורא דסגי חוץ יקרך חשו טוריא עגני מיטרא עדו ארי תהובא קליה חיליה
 כרוכא תמדו קמו : שמש אף במיעבדך נסין להשע במשך גבעון שימשא וסידרא קמו במד
 במדוריהון עמך במימך איתגברו בתקוף ניצחן גבורתך בזעם כאיתותך לווש על שניא עמ
 עמך באיתגליתך למתבר רשיע ארעא בריגון קטלת עממייא : יצאת איתגליתא למפרק ית
 עמך למפרק ית משיחך שיציתא מן קדמיהון מלכיא ושלטוניה מביתיהון תרכתא חייבא תכ
 תרכתא חיליהון ריגלי עמך על צווארי שנאיהון מימך קיים לעלמין : נקבת בזעמא יבא ב
 בהוטריה דמשה גיברי וישי משריית פרעה דחשיבו מחשבן בישן על עמך תבריתנן ברוח ע
 עלשולין טבעתנן בימא דסוף של דרחיקו : ושעבידו ית עמך ויהבו עצה כסיתרא לאובדו

דרכת איתגליתא על ימא במרכבת יקרך בדגור מין סגיאין : שמעתי אמרת בבל שמעית
 זעור מלכיא מן קדם דינא דאיתרינו מצראי לקל מלייא אילן צילא שיפתיא אחד זע לחב
 לחכימאי ובאתר דשריית אנא זעית דשבקני ליום עקא לעידן אסקית גלוית עמיה מיני יתבר
 יתברני : כי תאנה ארי מלכות בבל לא תתקיים ולא תעבד שולטן על ישראל לעלם יתק
 יתקשולן מלכי מדי ופרס וגברי יוון לא יצלחון ישתצון ולא יגבון קסומא מירושלם
 : ואני בכך על ניסא ופורקנא דיתעבד למשיחך ולשארא דעמך דישתארוני יודון למימר א
 אנא נבייא ואנא כמימרא דיל אבוע ארוץ לאלדא עבר פורקני : אלדים אלדים יי דסעיד לי
 בחילא ובשוה רגלי קלילין כאיתליתא ועל בית תוקפי קיימינני לדדיליה ניצחנין וגבורן אנא
 מגנן בתושבתי : על דא יתברך ושתבח שמא דאלדא רבא וקדישא
 לעלם ולעלמי עלמיא

ומשלחין תפלת ואומרים תפלת ומוסף כחמנוול וכשמוע
 החזן לנסני תמידין כהלכת אומר זה

אתה הגחלתה תורה לעמך ובאב את בן אותם יסרתה בימיך כתבת
 דברות חיים ובאצבעותיך חקקת תוכחות מוסר
 גודל עונשים ואזהרות הרבה מצות עשה ומצות לא תעשה דיני ממונות ודיני נפשות
 ונתינת מוס בנותני פומים הזהרת שופטים בל שוחד רשע למות וצדק ש
 שוטרים לכל הכר פנים ושבועת העדות ושבועת הפקדון ושבועת העלם דבר ושולם
 גזל והשב אברה וקק בית דין בדרישה ובחקירה סנהדרין גדולה וסנהדרין
 קטנה חוק בית דין בארבע מתות עבירה ועבירה ועונש שלה טרפה להשליך
 נבלה למכור לגברי כל חלב וכל דם שלא לאכול יין לנסך ושמן להדליק עשרון
 ושתי הלחם גרש קלי ופרמל כהנים לשרת ולחיים לשרר תרומות ומעשרות וערי
 מלקט לחיים והזרוע והקבה לתת לכהן מאת העם ומאת זובחי הזהב וראשית הגז מגוזי ה
 הצאן
 ופריון הבן וגדר והקדש נשע רבעי וידוי מעשר מקרא הכבדים ברכות וקללות
 שמחת בית השואבה לשמוח בחג סוכה ודולב וערבה ונסוך המים עריות להפריש נדה
 להרחיק חליצה ויבום וספר כריתות פרשת סוטה ועגלה ערופה תפילין ומזוזות ומ
 ומצות ציצית צוות כהנים לכרך קהל ועדה ופקוד ליום לענות בקול רם קריאת
 מועדים חכמי רגלים תקיעה בראש השנה ועגני נפש ביום הכפורים רגלים לעלות בשלוש
 פעמי שנה ומתנות ידים מברכותיך שלמים ועולות זבחים וגססכים נדרים וגדבות חטאות וא
 ואשמות תמידין ומוספין לשבתות ולחודשים ולמועדים וכלי הקדש לשרת לפניך

אז נשח מלכותו ומשלטת תפלת וחזר לעניינו ויאמר היום
 תאמננו ואין כאלדינו ועלנו לשבח יהיה ה וכו'

וכיום טוב מני סל שבועות כשעת המנחה
 אומרים תפלת רתחו היא

בימי שפט השננים ויהי רעב בארץ וילך
איש מבית לחם יורדה לגור בשדה מואב
הוא ואשתו ושני בניו ושם האיש אלימלך
ושם אשתו נעמי ושם שני בניו מחלון וכח
וכליון אפרתים מבית לחם יורדה ויבאו
שדה מואב ויהיו שם וימת אלימלך איש

נעמי ותשאר היא ושני בניה וישאו להם נשים מאבות שם הא
האחת ערפה ושם השנית רות וישבו שם כעשר שנים וימותו גם שניהם מחלון וכליון ותשאר
האשה משני ילדיה ומאשה ותקם היא וכלותיה ותשב משדי מואב כי שמעה בשדי מואב
כי פקד יי את עמלקית להם דחם ותצא מן המקור אשר הית שמה ושתי כלתיה עמה ותלכנה
בדרך לשוב אל ארץ יהודה ותאמר נעמי לשתי כלותיה לכנה שבנה אשה לבית אמה יעש
י עמכם חסד כאשר עשיתם עם המתים ועמדי יתן יי לכם ומצאן מנוחה אשה בית אישה
ותשק להן ותשאנה קרן ותבכינה ותאמרנה לה כי אתך נשוב לעמך ותאמר נעמי שבנה
בנותי למה תלכנה עמי העיר לי בנים כמעט ויהיו לכם לאנשים

שבנה בנותי לכן כי זקנתי מהיות לאיש כי אברתי יי לי תקנה גם ויתתי הילדה לאיש וגם יי
ילדתי בנים הלהן תשברנה עד אשר יגדלו הלהן תענה לבלתי היות לאיש אל בנותי כי
מר לי מאד מכס כי יצאה בי יד יי ותשאנה קרן ותבכינה עוד ותשק ערפה לחמותה ורות
דבקה בה ותאמר הנה שבה יכמתך אל עמה ואל אלהיה שובי אחרי יבמתך ותאמר רות
אל תפגעי בי לעזוב לשוב מאחריך כי אל אשר תלכי אלך ובאשר תליני אלן עמך עמי וא
ואלך ארדי באשר תמותי אמות ושם אקבר כה יעשה יי לי וכה יוסיף כי חמת יפריד ב
בני ובניך ותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה ותלכנה שתיהן עד ב
באנה בית לחם ויהי כבאנה בית לחם ותהום כל העיר עליהם ותאמרנה הזאת נעמי ותא
ותאמר אליהן אל תקראנה לי נעמי קראן לי מרה כי המר שדי לי מאד אני מלאה הולתי
וריקס השבני למה תקראנה לי נעמי וייל ענה בי ושדי הרע לי ותשב נעמי ורות המואבית
כלתה עמה השבה משדה מואב ויהי באו בית לחם בתחלת קציר שעורים ולנעמי מו
מודע לאישה איש גבור חיל ממשפחת אלימלך ושמו בעז

ותאמר רות המואבית אל נעמי אלה נא השדה ואלקטה בשבולים אחר אשר אמצא חן
בעיניו ותאמר לה לכי בתי ותלך ותבא ותלקט בשדה אחרי הקצרים ויקר מקרה חלקת ה
השדה לבעז אשר ממשפחת אלימלך והנה בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים יי עמכם ו
ויאמרו לו יברכך יי ויאמר בעז לנערו הנצב על הקצרים למה הנערה הזאת ויען הנער ה
הנצב על הקצרים ויאמר נערה מואבית היא השבה עס נעמי בשדה מואב ותאמר אלקטה
נא ואספתי בעמרים אחרי הקצרים ותבאות עמוד נא דבקר ועד עתה זה שבתה הבית מעט
ויאמר בעז אל רות הלא שמעת בתי אל תלכי ללקט בשדה אחר וגם לא תעבורי מזה וכה ת
תרבקין עסנערותי עיניך בשדה אשר יקצורון והלכת אחריהן הלא צייתי את הנערים
לכלתי נגער רגמית והלכת אל הכלים ושתיי מאשר ישאבון הנערים

ותפל על פניה ותשתחו ארצה ותאמר אליו מדוע מצאתי חן בעיניך להימני ואנכי נכריה
ויען בעו ויאמר זה הגר הגר לי כל אשר עשית את חמותך אחרי מות אישך ותעובי אבך ו
ואמך וארץ מולדתך ותלכי אל עם אשר לא ידעת תמול שלשום ישרם יל פעלך ותהי נש
מסכרתך שלמה מעם יל אדני ישראל אשר באת לחסות תחת כנפיו ותאמר אמצא חן בע
בעיניך אדוני כי נחמתני וכי דברת על לב שפחתך ואנכי לא אהיה כאחת שפחותיך ויאמר
לה בעו לעת האכל גשי הלום ואכלת מן הלום ושבלת פתך בחומץ ותשב מצד הקצרים ו
ויצבס לה קלי ותאכל ותשבס ותוחר ותקם ללקט ויצו בעזאל נעריו לאמר גם בין העמרים
תלקט ולא תכלימה וגם של תשלול לה מן הצבתים ועובתם ולקטה ולא תגדור בה ותלקט
בשרה עד הערב ותחבס את אשר לקטה ויהי כאיפה שעורים ותשא ותבא העיר ותרא
חמותה את אשר לקטה ותצא ותתן לה את אשר הותירה משכבה ותאמר לה חמותה אפה
לקטת היום ואנא עשית ויהי מכירך ברוך ותגר לחמותה את אשר עשתה עמו ותאמר שם
האיש אשר עשיתי עמו היום בעו ותאמר נעמי לכלתה ברוך הוא ליל אשר לא עזב חסדו
את החיים ואת המתים ותאמר לה נעמי קרוב לנו האיש מגואלינו הוא

ותאמר רות המואביה גם כי אמר אלי עם הנשרים אשר לי תרבקין עד אם כלו את כל הקצ
הקצרים אשר לי ותאמר נעמי אל רות כלתה טיב בתי כי תצאי עם נערותי ולא יפגעו בך
בשרה אחר ותדבק בנערות בעו ללקט עד כלות קציר השעורים וקציר החטים ותשב את
חמותה ותאמר לה נעמי חמותה בתי הלא אבקש לך מנוח אשר ייטב לך ועתה הלא בעו
מודעתנו אשר היית עם נערותי והנה הוא זורה את גרן השעורים הלילה ורחצת וסכת ושת
ושמת שמלותיך עליך וירדת הגרן אל תודעי לאיש עד בלתו לאכול ולשתות ויהי בשבבו
וירעת את הנקום אשר ישכב שם ובאת וגלית מרגלותיו ושכבת והוא יגיד לך את אשר תע
תעשין ותאמר אליה כל אשר תאמרי אלי אעשה ותרד הגרן ותעש ככל אשר צותה חמותה
ואכל בעו וישת ויישב לבו ויבא לשכב בקצה הערמה ותבא בלש ותגל מרגלותיו ותשכב

ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אשה שוכבת מרגלותיו ויאמר מי את ותאמר א
אנכי רות אמתך ופרשת כנפיך על אמתך כי גואל אתה ויאמר ברוכה את ליל בתי היטבת
חסדך האחרון מן הראשון לבלתי לכת אחרי הכחורים אם דל ואם עשיר ועתה בתי אל ת
תיראי כל אשר תאמרי אעשה לך כי יודע כל שער עמי כי אשת חיל את ועתה כי אמנם כי
גואל אנכי וכי יש גואל קרוב ממני ליני הלילה והיה בבקר אם יגאלך טוב יגאל ואם לא
יחפץ יגאלך וגאלתיך אנכי חי יסכמי עד הבקר ותשכב מרגלותיו עד הבקר ותקם בטרם
יכיר איש את רעהו ויאמר אל יודע כי באה האשה אל הגרן ויאמר הבה המספחת אשר ע
עליך ואחזי בה ותאחז בה ויכד שש שערים ושת עליה ויבא העיר ותבא אל חמותה ותאמר
מי את בתי ותגר לה את כל אשר עשה לה האיש ותאמר שש השערים האלה נתן לי כי אמר
אלי אל תבואי ריקם אל חמותך ותאמר שבי בתי עד אשר תדעין איך יפול דבר כי לא יש
ישקש האיש כי אם כלה ודבר היום ובעו עלה השער וישב שם והנה הגאל עבר אשר
דבר בעו ויאמר סירה שבה פה פלוגי אלמוני ויסר וישב ויקח עשרה אנשים מוקגי העיר וי
ויאמר שבו פה וישבו יט

ויאמר לגואל חלקת השדה אשר לאחינו לאלימלך מכרה נעמי השבה כשדה כזאב ואני
 אמרתי אגלה אונק לאמר קנה נגד היושבים ונגד זקני עמי אם תגאל גאל ואם לא תגאל ח
 הגידה לי ואדעה כי אין זולתך לגאול ואנכי אתריך ויאמר אנכי אגאל ויאמר בעוז ביום ק
 קנותך השדה מיד נעמי ומאת רות המואביה אשת המת קנית להקים שם המת על נחלתו
 ויאמר הגואל לא אוכל לגאול לי פן אשחית את נחלתי גאל לך אתה את גאולתי כי לא אוכל
 לגאול וזאת לפני ישראל על הגאולה ועל התמורה לקיים כל דבר שרף איש נעלו ונתן
 לדערו וזאת התעודה בישראל ויאמר הגואל לבעוז קנה לך וישלוף נעלו ויאמר בעוז ל
 לזקנים וכל העם עדים אתם היום כי קנית את כל אשר לאלימלך ואת כל אשר לכליון למח
 ולמחלון מיד נעמי וגם את רות המואביה אשת מחלון קנית לי לאשה להקים שם
 המת על נחלתו ולא יכרת שם המת מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום
 ויאמרו כל העם אשר בשער וזקנים עדים יתן יי את האשה הבאה אל ביתך כרחל ומלאה
 אשר בנו שתיהן את בית ישראל ועשה חיל באפרתה וקרא שם בבית לחם
 ויהי ביתך כפר אשר ירדה תמר ליהודה מן הזרע אשר יתן יי לך מן הנערה הזאת וי
 ניקח בעוז את רות ותהי לו לאשה ויבא אליה ויתן יי לה הריון ותלד בן ותאמרנה הנשים א
 אל נעמי ברוך יי אשר לא השבית לך גואל היום ויקרא שמו בישראל ויהי לך למשיב נפ
 נפש ולכלכל שבתך כי כלתך אשר אהבתך ילדתו אשר היא טובה לך משבעה בנים ותק
 ותקח נעמי את הילד ותשיתו בחיקה ותהי לה לאומנת ותקראנה לו השכנות שם לאמר
 יולד בן לנעמי ותקראנה שמו עובד הוא אבי ישי אבי דוד ואלה
 תולדות פרץ הוליד את חצרון וחצרון הוליד את רם ורם הוליד את עמינדב ועמינדב
 הוליד את נחשון ונחשון הוליד את שלמה ושלפון הוליד את בעוז ובעוז הוליד את עובד
 ועובד הוליד את ישי וישי הוליד את דוד

ובתפלת המנחה אומר מה נאנו ואם הוא שבת ומתחילין אם תפוז אשמי
 וכל לבין יען ומזמרה וקדושה ואלה בחרתנו כו'
 ובכחות אחרונות רצה מנדים ושם טלס

נסלס ענין סכנות ענין שבעה עשר בחמו

בלח לבית הכנסת ואומרים הזמירות ומתפללין היום וקריאת
 שמע כסדר תפלת חול ומתפללין שמונה עשרה בלחז ואחרי כן
 החזן מסדיר תפלת בקול ואומר

אתה יי אלהינו ואלדי אבותינו אלדי אברהם אלדי יצחק ואלדי יעקב הא
 האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה את הכל וז
 חוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה מלך גואל
 עוזר ומושיע ומגן

אילו אשר בם כח נשבר

יום הם ימי שבר

ארבעים

ברוך

אָרְעִי בְּכָל מַכְשׁוֹל הַמְדַּבֵּר
אִפּוֹ חָרָה וְכִי הִתְעַבֵּר אֲשֶׁר בְּכָל נַעֲשֶׂה עָלַי בְּמִדְבָּר
אֵף שֶׁר כָּל אֹמְרָה עָלַי בְּכָל נֶכֶד
יּוֹם הָלִיל אֶתִּי לִישָׁב זָכוֹר אֲהֵב וְיִמְנֶה יִשָּׁב
בְּכִדְבָּר יִדְוֹת מִשְׁכְּנֵנוּ בִּי יִישָׁב
וְיִמְנֶה גַּם כְּחוֹם הַיּוֹם יִישָׁב
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶגֶן אַבְרָהָם

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם יְיָ מַחֲיֵה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ מִכָּל כּוֹחַ בְּחֶסֶד מַחֲיֵה מֵתִים בְּרַחֲמִים
רַבִּים סוֹמֵךְ נִפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים מַתִּיר אֲסוּרִים וּמַקְיִים אֲמִנְתּוֹ לִישִׁינֵי עַפְרָא מִי כַּמּוֹךְ בַּעַל גִּ
גְּבוּרָתוֹ וְכִי דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ מַמְיָת וּמַחֲיֵה מַצְמִיחַ לֵנוּ יְשׁוּעָה בִּקְרוֹב וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחֲיֹת מֵתִים
בְּשָׁנֵי דְבָרוֹת אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ מִפִּיהֶם בְּשָׁנֵיהֶם הַבְּעִיסוּהוּ בְּקֶץ אַרְבָּעִים יוֹם קִנְאוּהוּ
בְּכֶן סוֹדֵרָה הַמִּירוּהוּ בְּרַדְתָּ מִחוֹקֵק מִנִּיחוּ בְּהֵל בְּהִכְיָטוֹ בְּעַם בִּי פְרוּעַ הוּא
הוּא וְאֵין אַחֵר וְכַבּוֹדוֹ לֹא יֵתֵן לְאַחֵר וַיִּבְחַר בְּעַם הַיִּבְחָר וּבִתְחִיַּת שֶׁל מִשְׁחָר
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחֲיֵה הַמֵּתִים

כתר

יִתְנוּ לָךְ הַמוֹנִי מַעֲלָה עִם קְבוּצֵי מִשָּׁה יָחִד כָּלֶם קְרוּשָׁה לָךְ יִשְׁלֹטוּ כְּמֹה
שֶׁנֶּאֱמַר עַל יָד נִבְיָאֵךְ וּקְרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קְרוּשׁ קְרוּשׁ קְרוּשׁ יְיָ
צְבָאוֹת מֶלֶךְ כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ לְעוֹמֶתָם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ וּבְדַבְרֵי
קֹדֶשׁ כְּתוּב לֹאֲמַר יְמֹלֶךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹדִיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וּדְוֹר הַלְלוּהָ לְדֹר וּדְוֹר
נִמְלִיךְ לֹאֵל כִּי הוּא לְכָדוֹ מְרוֹם וּקְדוֹשׁ וּשְׁבַחךָ אֱלֹדִינוּ מִפְּנֵי לֹא יִמּוֹשׁ לְעוֹלָם וְעַד כִּי אֵל מֶ
מֶלֶךְ גִּדּוֹל וּקְדוֹשׁ אַתָּה

גְּלִמְדִים נִחְשָׁבִים בְּחַיִּים גִּי לֹא עָמְרוּ בְּמִימֵיהֶם גַּם עַד שֶׁהִמְלִיךְ בְּבִסִּיבֵי לְהַמְצִיא חַיִּים
גִּוְיָסוֹ וְרוֹפֵא רִיחַ צְדָנָה מֵדֹם גַּם כָּל הַלֵּילָה יִשָּׁן אֹפִיָּהֶם גַּחְלוֹ בְּכָר לְמַכְשׁוֹל לְהַסֵּךְ גִּלּוֹ פִּיהֶם
וּפְעָרוֹ וּנְפָרְעוֹ לְשִׁמְצָה בְּקִמְדֵם בְּקִמְצוֹ דִּינֵי נַפְשוֹת יַעֲשֶׂה דִּין וְדִין וְכַאֲשֶׁר עַ
עֲשׂוּכֵן בְּכָל יַעֲשֶׂה רֵאָה יִשְׁכַּךְ וְחַיִּים וְכַעַס קְדוֹשׁ חֲנֻקֶּשׁ בְּכָל מַעַשׂ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקְדוֹשׁ
אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמַלְמֵד לְאָדָם בִּינָה וְחִנּוּן מֵאֵתְךָ דַּעַת וּבִינָה וְהַשְׁכֵּל

רַבֵּי עֲנֻתֵי מַהֲיֹם מִתְחַלִּים רַבֵּי דְבָרֵי חֲלָחִלִים
דּוֹר לְדוֹר עֲלִיהֶם מִתְאַבְּלִים דּוֹמִים לְאֲבֹלִים דְּבָרֵי אֵלִי וְגַם מִכְּפִלִים דְּעוֹכִים וְחוֹפִים כִּי בְּכָל
עָלֵי מַרְגְּלִים מַרְגְּלִים נִמּוֹ דִּיבָה נִשְׁאָה קוֹל עֲדָה וְנִתְחַיֵּיבָה נֶאֱמַר יִשְׁמַע וְיִזְכּוֹר אֲהֵבָה וְיִחַנְנוּ
דַּעַת מִסֵּם רַחֲבָה בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן וְדַעַת

הַשִּׁיבֵנוּ אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ וּדְבַקְנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּקְרַבְנוּ מִלְכְּנוּ לְעַבְדְּתְךָ וְהַחֲזִירְנוּ בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלֵמָה
לְפָנֶיךָ הָעוֹלָם רַעַשׁ כְּהוֹשִׁיעַ הָרִים נִשְׁאָו קוֹל כְּהַשְׁמִיעַ הָכָל תִּמְדוֹ בְּפִישֵׁי הַדָּחַר
לְהַשְׁמִיד לְוִלִּי רוּעֵי הוֹכֵן וּבִיּוֹם פְּקֻדֵי לִיּוֹם רַשְׁעֵי הָדָרְשָׁם עָלֵי כְּבָעֵי צוּם הַרְבִּיעִי צוּם
הַרְבִּיעִי הַעֵת יִשְׁנָה לְמִשׁוֹשׁ הָרַעַפָּת נִטְפֵי טוֹדֵר יְדוּסִים הָאֵל כֶּשֶׁשׁ עַל אֲבוֹתֵי עָלֵי יִשׁוּשׁ
וְיִשׁוּבָב שׁוֹכְבִים לְבֵית מִשׁוֹשׁ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָרוֹצֵה בְּתִשְׁבּוּבָה

לֵנוּ אֲבִינוּ כִּי חֲטָאנוּ מִחוּל לֵנוּ מִלְכְּנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וְסֹלֵחַ וְרַב חֶסֶד
לְכָל קוֹרְאֶיךָ כִּי עִמָּךְ הַסְלִיחָה לְמַעַן תִּיּוֹרָא לְמַעַן שְׂמַח יְיָ וְסֹלֵחַת לְעוֹנֵנוּ כִּי
כִּי לֹא עַל צְרוּקֵינוּ אֲנִיחֵנוּ מִפִּילִים תְּחַנּוּנֵנוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים
רַב הוּא

סלח

כי לא על צדקותינו אנו מילים תחנונו לפניך כי על רחמיך הרבים כי על רחמיך
 הרבים אנו בטוחים ועל צדקותיך אנו נשענים ולסליחותיך אנו מקוים אתה הוא יי מלך
 אוהב צדקות מקדם מעביר עונות עמך ומסיר חטאת יראיך כורת ברית לראשונים ומקיים
 שבועה לאחר זנים אתה הוא שירת בענן כבודך על הר סיני ודראית דרכי טובך למ
 למשה עבדך ארחות חסדיך גלית לו והודעתו כי אתה אל רחום וחנן ארך אפים ורב ח
 חסד ומרבה להשיב ומנהיג את כל העולם כלו במדת רחמים וכן כתוב ואמר אני אעביר
 כל טובי על פניך וקראתי בשם יי לפניך וחנותי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם
 אל ארך אפים אתה בעל הרחמים נקראת ודרך תשובה הורית גודלת
 רחמיך וחסדיך תזכור היום ובכל יום לזרע ידידיך תיפן אלינו ברחמים כי אתה הוא בעל
 הרחמים בתחנון ובתפלה נקדם כמו שהודעת לענו מקדם מחרון אפך שוב כמו בתור
 בתורתך כתוב בצל כנפיך נחסה ונתלונן כיום וירד יי בענן תעבור על פשע ותמחה
 אשם כויתצב עמו שם תאזין שיוע ותקשיב מאמר כווקרא בשם יי ושם נאמר
 ויעבור יי על פניו ויקרא יי אל רחום וחנן ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאנשים
 נרשא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פוקד עון אבות על בנים ועל בני בנים ועל שלשים
 ועל רבעים וסלחת לעוננו והטאתנו ונחלתנו סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מל
 מלכנו כי פשענו כי אתה יי טוב וסליחות רב חסד לכל קוראיך כי עמך הסליחה למען שמך
 יי וסלחת לעוננו כי רב הוא
 ואומר מזמור

אתאנו

לך יוצר רוחות בשנונו נברו אנחות גזרות עצמו וצריחות
 כי בשבעה עשר בתמוז נשתברו הלוחות
 גלינו מבית הבחירה וחשך בעדינו אורה דינינו גבר ונגזרה גזירה כי בשבעה
 עשר בתמוז נשרפה התורה
 הרסו אויבינו ההיכל וברחה שכונה בויות היכל ונמסרנו ביד זרים למאכל
 כי בשבעה עשר בתמוז חזעמד צלם בהיכל
 וזרנו מעיר אל עיר ונלכדו ממנו רב וצער חרבה משושנו ראש בה הבעיר
 כי בשבעה עשר בתמוז הובקעה העיר
 טפס בכקדשנו צר המשמיד ונטל מחתן וכלה אצעה וצמיד יען כעסנוך לך נותנו לה
 להשמיד כי בשבעה עשר בתמוז בטל התמיד
 כלה ננוכל הוד ושבח חרבו שלף אויב אותנו לזבח להיות עוללים ויונקים מסורים לשבח
 כי בשבעה עשר בתמוז בטל עולה וזבח
 מרדנו לשוכן מעונות לכן נתפורנו בכל פנות נהפך לאכל משושנו ומחולנו לקינות
 כי בשבעה עשר בתמוז בטל הקרבנות
 סרנו לפניך מרב לשונות לכן למדה לשוננו לומר קינות עזבנו בלי להמנות
 כי בשבעה עשר בתמוז גרמו לנו עונות
 פוזרנו בלי מצוא רוחה על כן רבמה עלינו אגחה צור ראה לנפשותינו כי שחה ויום זה

הפוך לנו לששון ולשמחה

קשינו שורף ורכתה עלינו אסון לפיכך נתננו לרפסה ולרפסון ראה יי וחלצנו מאסון

ויום זה הפוך לנו לשמחה ולששון

שעינו שוכן רחמה קבץ נפוצתנו מקצות ארמה תאמר לציון קומה ונקומה ויום

זה הפוך לנו לישועה ולנחמה

אל

מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות ומוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עושה צדקות עם בשר ורוח לא

ברשתם תגמול אל הורגנו לומר שלש עשרה וזכור לנו ברית שלש עשרה שחודשת לענו בקדם וכן כתוב וירד יי בענן ויתצב עמו שם ויקרא בשם יי ושם נאמר ויעבור יי על פניו ויקרא יי אל רחום וחנן ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחסאה ונקמה וסלחת לעוננו ולחטאתינו ונחלתנו סלה לנו אבינו כי חטאנו כחול ל לנו מלכנו כי פשענו כי אתה יי טוב וסלה ורב חסד לכל קוראך כי עמך הסליחה למען תי תיורא למען שמך יי וסלחת לעוננו כי רב הוא :

תחלת

אורח אבותנו נשאו באורח שלותם שלו ואברו עצות ולא הבינו לאחריתם

רוטשו משפט יושר וכל בריתותם קנאו אב בהבלי נכר ולא דועילו

בעבודתם צור האריך אפי ברחמי להרבותם פשט יד דור ודור ולא שבו מתעויותם

סלה שפכה עליהם וחרגתם משוכתם

מוגדו לשבר כהיום ונשבר עוז גאותם

כן פסל הוקם על ונפסלו בארבעותם

שפחה יד צר במחיל קבלו וחתתה קשתותם

זיקות אורם לירשם ונכשלו בהליכתם

הקשינו עורף כדרכם וכעלילותם

גועים כימים יממה את עונם ואת עון אבותם

ביטה כי גבר חסיד ונעו אמונים ממושבותם

נא הקם נואמך לא מאסתים ולא געלתים

עד עלות חמתו לאין מרפא מחטאתם

נגד זונתם מסר לוחות ולא אבו לקחתם

לסמל מקריא קנאות הציבו בארמנותם

יסובכו חמס וריב בעיר ואון על חינוכותם

הפץ ללא אבו כדת ללכת במורשתם

ועד עתה אנו בנידם תפשנו אורחותם

דלוננו ושחנו לתהומות שטפתנו זרבותם

כיום צומינו שחרנוך אל אמונה ותם

אם לא תחון שאריתם אבר סכרם ותוחלתם

לכלותם

אל מלך

ואומר מזמור סליחה אחרת

כהיום נתאחדו בפקידתי

עלי שילם ויעורר

לקחת כתנות חתוני

וישמע יי ויקשב

ומיד נשתכרו הלוחות

תעיתי אחר ותועבה

סרתי והשתחוויתי לבת

במר יחידתי בתכף ליבושי עדתי

באמונה מורה אברר אשר לא במרר

בעלות איש שושביני

לעל חוג יושב

ובטלו כל שמחות

לשמוח ולהתעורר משוכה

אשר כענים צימת

אנהים

גדל מאז עוני

דמיתי אוכל עשב

הורר הסרסור במדחיות

וכבואי לארץ הרחבה

זנחתי ארלים אמת

חרה אפו בי

שורח רעב העיר

ירושתי בהגדולי שנית

ככלב שב על קיאו

לממלכות הארץ קרא

מפולת בלי מעמיד

גיאוצי מחרפים להגידה

סרעפי נבחרו ומזיכתי

עירך באו צרים

פנה יהיר וסכל

צמתני ואכלתני קנאתני

קלו אויבי מנשרים

רדפוני בדת יקרה

שותפו חמש המכות

תבא לפניך ששת חנון

לך יאותו ממלכות

חלילה לך להרפך

אל מלך

והעלה צר סביבי

ובמצור אותי הסעיר

בלא מלחמה וחנית

שכתי להכעיסו ולהקניאו

ובמצוק הביאוני העירה

מוגרתו לשבח ולהשמיד

אחוזני חיל ורערה

כשומעי מחרפך לעומתי

ומקדשך טמאו נכרים

וחרף לכל יוכל

ואבכה בצום קראתי

ומאירות חויליו מוגברים

וגזרו מהגותה בחבורה

וביום זה ערוכות

ואנקת אסיר בתחנון

נשות ירך להכות

זאת חרפת חורפך

ואחר שאמרו הסליחות אומר וכשחטאו

וסגרני ביד אויבי

ומיד הובקעה העיר

חזקוני במלכותי בראשונות

להפך ברית צוואו

ונותרתי כעיר נצורה

כעת במל התמיד

כי רבו ממדידה

זאת חסן באשמותי

אשר מקהלך מוגרים

והעמיד צלם בהיכל

מתי קץ רפואתי

שקדו עלי כנכרים

ושרף אפוסטוכוס התורה

והקבע עלי למבוכות

לפניך רחום וחנון

צריך לשתם כמהפכות

קמח יא באפך

ראה נא בענייני וריבה ריבנו וגאלנו מלכנו מהרה למען שמך כי אל גואל וחזק אתה

וזמננו פרוצות מאנחות זה יום קרע למסלולי ארחות זמן כעמוד אש מסילותיה

להנחות זנקי צחצחות זהב כהשלכת באש והקפיד אלדי הרוחות זעם גם סרסור ונ

ונשתברו הלוחות הלוחות החצובים מכסאו החקוקים באצבע מוראו העת יפלא

נפי פלא ויגאול עם מנשאו ברוך אתה יא גואל ישראל

ענינו

י ענינו ביום צום תעניתנו כי בצרה גדולה אנחנו ואל תעלם אנך משמוע

תפלתנו ואל תתעלם מבקשתנו היה נא קרוב לשווענו מרם נקרא אתה תע

תענה כדבר שנאמר והיה מרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע כי אתה פו

פודה ומציל בכל עת צרה וצוקה ברוך אתה יא העונה בעת צרה ומשיע

ויחיד חומרה בשומע תפלה טאץ יחיד קובע ברכה לעצמו

רפאנו יא ונרפא דושיענו ונרשעה כי תהלתנו אתה והעלה רפואה שלמה לכל מכותנו כי אל

רופא רחמן ונאמן אתה

חד לחנכי כמו תלמיד חיי שני עולמות אותי להלמיד חת ואגפיו מלפני להשמיד חנייתם

לי להתמיד חרשתי רע ואתמיד חד להפיר ובטל התמיד התמיד נבטל מכפר

כל חטאה נפש כי תאשם וחטאה גם ינוסס להפליאה ולמכתנו יעלה רפואה באי

רוצא חולי עמו ישראל: ברוך עלינו יי אלהינו את השנה הזאת לטובה ואת כ
 כל מיני תבואתה ותן ברכה רוחה והצלחה בכל מעשה ידינו וברוך את שנותינו כשנים
 הטובות והמבורכות מורפי במלכן במכות הסעיר טבעס במצולה וירה
 והנעיר טודר שכינתו שרו רב וצעיר טמא ושונא אך כי העיר טמאות לונות ולפעור
 הפעיר טאטות בכאטאטי דובקעה העיר העיר דובקעה בעון חמנים כשוחחם למו ע
 עדת אמונים ברחמי זכור ברית ראשונים וברך בטל ימים ושנים באי מברך השנים
 תקע בשופר גדול לחרותנו וטאנס לקבץ גליותנו יקותיאל בעלותו לען חופה יימן
 אח וחור לשואלי צרופה יונה אשר בכסף נחפה יורה ונתנה להרפה ידיד ערפה ולור
 נכספה יום כיוצא בו תורה נשרפה נשרפה יד ליד נתונה רצום נקבע יקידתה מבורקה
 יתבע יה הרוב חיות ארבע נפוצות יהודה יקבץ מארבע באי מקבץ נדחי עמו ישראל
 השיבה שופטנו כבראשונה ויעצנו כבתחלה ותמלוך עלינו אתה לבדך בצדק ובמשפט
 כלכול לחם אבירים אותי כלכל כחם יפה כל אותו אבל כי היה בו משעם כל מאכל
 בבורו לא נאה לכסיל וסבל כבואי חדריו כפירתי בכל יוכל כמו כן אותי סבל כקם צלם
 בהיכל בהיכל רושפש בצחנת חרמים רפסו ידלה עד צית מרוצים רום ירמו בני כמו
 רמים בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים ברוך אתה יי מלך אודב צדקה ומשפט
 ולמלשנים בל תהי תקוה וכל כלם כרגע יאבדו וכל אויבך מהרה יכרתו
 תעקר ותשבר ותכניע אותה במהרה בימינו לבש גאות עז התאזר
 לישע יצא ויצורים עז לקץ תשעים ושנים חבקתי לור לכן עלי נתאכור
 לארבעים יום נזירה גור לאבותנו שלא יכנסו לארץ נגור
 נגור במדבר שאונן להודים בשלשים ושמונה שהיינו כמנודים לעת יכונן קרית מועדים
 וינקד מזדים ברוך אתה יי שובר אויבים ומכניע זדים
 על החסידים ועל הצדיקים ועל גידי הצדק ועל פליטת עמך בית ישראל ויכוו רחמך יי א
 אלהינו ותן שכר טוב לכל הנושאים בשמך הטוב באמת ושם חלקנו עמדם לעולם לאנב
 נבוש כי כך בטחנו מלך עולמים מועדים שלשה ברחים שלשה נחלי בחנינה מועד
 לכל ירח אץ לי לעדנה מורשה בן לי ליתנה מועד גדול כיום זה היות ל מי מנה בריתי
 כבני עוננה מלואי ימי אבלי חרב הבית בראשונה בראשונה ישיבתו החריב והאניחי
 יסוד מזבח ונה והניחי יה יקרב עת שובי לבית מגורי כפז אשר הבטיחי
 ברוך אתה יי משען ובטח לצדיקים
 ולירושלם עירך ברחמים תשוב ובנה אותה בגן עולם במהרה בימינו
 נבטה לי באר בארץ צייה נחליה מגעים עד בן עזן שאת פרי דמיה נרגנתי על שוא ב
 בבכיה נלונתי על חנם בנהיה נמצאת מכתי מכה טרייה נוח כנתן לשאייה פעם שנייה
 שנייה מלאני חללה ונפורה גדים מכתי היתה כפלים מאמר נחומי יהיו כפלי כפלי ונחזה ב
 בבניין ירושלם ברוך אתה יי אלהי דוד ובונה ירושלם
 את צמח דוד עבדך במהרה תצמיח וקרנו תרום בישועתך כי לישועתך קוינו כל היום ברוך
 אתה יי מצמיח קרן ישועה

שמע קולנו יי אלדינו ויום ודננו ורחם עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו ואת תחנו
תחנונו כי אב מלא רחמים רבים אתה הוא מעולם ולא נשוב ריקם מלפניך כי אל שומע ת
תפלה ותחנון אתה סלה אתה אל מסתתר סבך עננים שכסה אותי לסתר
סוד נחלי אסור והתר סיכת כבודי שם בסתר סרחוני נמצא ביותר סער ולא דותר
ונלכדה ביתר ביתר סיפח ולעיני אופלה שמני מעי כפלה שיח תחנונים אפלה
ער ישוב שומע תפלה ברוך אתה יי שומע תפלה

רצה יי אלדינו בעבך ישראל ואל תפלתם שעה והשב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל
ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך ותחנה
עינינו בשוכד לציון ולירושלם עירך ברחמים כמאז על שואלי אוכלים ששה עת ענתי
נפשנו יבשה עיפתה עלי המשה עליה עדה נענשה עוד נענשת ענישה
על עברי על מרשה העיר נחרשה נחרשה תקרא כסא כבוד
תהיה כאש למלך הכבוד תמימי שלמי לרצותו אזכור כפחד ובמרא תמיד אותו אעבוד
ברוך אתה יי שאותך לברך בראה נעבוד מודים אנחנו לך שאתה הוא
יי אלדינו ואלדי אבותינו על חיינו האסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסדך ש
שבכל יום ויום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים הטוב כי לא כלו
רחמיך המרחם כי לא תמו חסדיך ומעולם קיינו לך לא הבלמתנו יי אלדינו ולא עזבתנו ו
ולא הסתרת פניך ממנו על כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד כל החיים יודך סלה
ויהללו לשמך הטוב באמת פצח אשר פץ לאטומי חכרון פקד פקדתי פקדתי
וירון פתח שם מפודש על מצחי לזכרון פניתי אתה ההבל ונעבר עכרון פקידה קרב
ומלאני שכרון פעיתי בגרון כי בסמת אחרון אהרון זכור שירתו ישובב טובבים ל
לעבודתו ינחם בעצרתו ואכרעה ואשתחוה בטוב להודותו ברוך אתה יי הטוב שמך ו
ולך נאה להודות אלדינו ואלדי אבותינו ברכנו בברכה המשולשת בתורה ה

הכתובה על ידי משה עבדך האמורה נפי אהרן ובניו כהנים עם קדשך כאמור יברכך יי
וישמרך יאר יי פניו אליך ויחנך ישא יי פניו אליך וישם לך שלום
שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל ישראל עמך ברכנו אבינו כלנו כאחד
באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלדינו תורת חיים אהבה וחסד צדקה ברכה ישועה
ורחמים ושלום וטוב יהיה בעיניך לברך את כל עמך ישראל תמיד בכל עת ובכל שעה בש
בשלומוך צועד עמי ולעומי הולך קוממיות כנס אתכם אולך רגזקשב ה
היש בקרבנו מתהלך שכרה ליום פקודה וילך תמימים השליך בסחוב והשליך תקותי
הוא מלך המולך יושד לאכליה ושלמי ימי אכלך אכלך הנה שלם הועבר עונך תם
ושלם מעושים ברכה ושלום ער העולם ברוך אתה יי הזכרך את עמו
ישראל בשלום

ונפלט על פניהם ואומרים רחם ורחם ואומרים אחד וכן היו אומרים
הכתובים בתפלת חול ואומר זכור ברית אברהם
וזכור ברית אב האומני ואומר אל תעזובני ואל דומי
לך והם כתובים בתפלת עמרה בטבת ואחכ
אומר תחנה תעסב וזו היא כנסת ישראל
תחנה לזכרונם

כנסת

ישראל זועקת בקולה
ובענייה זכרה יופי מכלולה

צרה כמכבירה וקול כחולה
כי שדי הבר לה

ומכיל עלמות עליתי ונתעליתי	אני מכל כחורה היתי
נפוגותי נדרכתי נעויתי שהותי	ומידותי שטמאתי מאוסה נקראתי
ומכבודי הפשיטני	לצבי אפריונו רפרני אששני
ומכבודי הפשיטני	ובאפר הכפשיני
הזלזלה מכבדיה	יופיה היתה בקומדי מחבדיה
ענייה ציון פרשה בידה	ונשאו את רדיה
וברוח הקדש לובשה והוכללה	וזכתרה במלכות ובכדונה גדולה
ציון היא דורש אין לה	ומאוביה זוללה עלובה כלה
כלה שונתה לחתנה נאסרה	חרפה מחרפה גלמדה וסורה
שוב לא תחזי למרבה המשרה	ואם תחכי עוד למלכות ולשררה
לא מצאה תשובה לתשובותיה	זאת בשמעה נטרפו עשתנותיה
צרים שחקו על משבתיה	הלך הסתום לעתות חשבונותיה
ואף גם זאת כהיותם הבשחת תקותי	קיתיד אלדי עז אהבתי
ואז אומרה לאחיבתי הנה אל ישועתי	אלדי הורני השיבני בהר נחלתי
כנסת ישראל וגו	

ואם הוא יס פני אל יס חיושי אומר אבינו הרחוק וכו ואם לאו אומר
אבינו מלכנו מואנו לשנך אבינו מלכנו למענך רחם עלינו
ואנחנו וכו וקדים עד לעילא ומצויאן ספר תורה
וקורין בו כפרסת כי תשא ויחל ואינו מדלכסאף תענית
וקורין בו ג בני אדם וזו היא

וחל

משה את פני יי אלדיו ויאמר למה יי יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מ
מצרים בכח גדול וביד חזקה למה יאמר מצרים לאמר ברעה הוציאם לדרג
אותם בהרים ולמלותם מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך זכור ל
לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם כך ותדבר אליהם אברהם את זרעכם כ
כוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעולם וינחם יי על ה
הרעה אשר דבר לעשות לעמו

ויפן יורד משה מן ההר ושני לחות העדת בידו לחות כתבים משני עבריהם
כזה וזה הם כתבים: והלחות כעשה אלדים המה והמכתב מכתב אלדים הוא חרות על הל
הלחות: וישמע יהושע את קול העם ברעה ואמר אל משה קול מלחמה במחנה: ואמר אין
קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי שומע: ויהי כאשר קרב אל המחנה
ורא את העגל ומחלת ויחר אף משה וישלך מידו את הלחות וישבר אתם תחת הור: ויקח
את העגל אשר עשו וישרף באש ויטחן עד אשר דק ויזר על פני המים וישק את בני ישראל
ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדלה: ואמר אהרן אל
יחר אף אדוני אתה ידעת את העם כי ברע הוא: ואמרו לי עשה לנו אלדים אשר ילכו לנ
לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו: ואומר להם למי
זהב התפרקו ויתנו לי ואשליכו באש ויצא העגל הזה: ורא משה את העם כי פרע הוא כי
פרעה אהרן לשמחה בקמיהם: ועמד משה בשער המחנה ואמר מי לי אל ואספו אלי כל
בני לוי:

ויאמר להם כה אמר יי אלדי ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו מסער לשער במ
במחנה והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו: ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל
מן העם ביום ההוא כשלושת אלפי איש: ויאמר משה מלאו ידכם היום ליי כי איש בכנו וז
ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה: ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה גד
גדלה ועתה אעלה אל יי אולי אכפרה בעד חטאתכם: וישב משה אל יי ואמר אנא חטא ה
העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלדי זרב: ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מס
בספרך אשר כתבת: ויאמר יי אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי: ועתה לך נחה את
העם אל אשר דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם: ויגף
יי את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן: וידבר יי אל משה לך עלה
כזה אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאבותיך לאיחך וליעקב
לאמר לזרעך אתננה ושלחתי לפניך בלאך וגרשתי את הכנעני האמרי והחתי והפרזי החוי
והיבסי: אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה במקרבך כי עם קשה ערף אתה פן אכלך בדרך
וישמע העם את הדבר ברע הזה ויתאבלו ולא שתו איש עריו עליו:

ויאמר יי אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה ערף רגע אחד אעלה במקרבך וכליתוך
ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה מה אעשה לך: ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב
ומשה יקח את האהל ונסה לו מחוץ למחנה ויהיה מקרא לו אהל מועד ויהיה כל מ
מבקש יי יצא אל אהל מועד אשר מחוץ למחנה: והיה כצאת משה אל האהל יקמו כל העם
ונצבו איש פתח אהליו והביטו אחרי משה עד באו האהלה: והיה כבא משה האהלה ירד ע
עמוד הענן ועמד פתח האהל ודבר עם משה וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח האהל
וקם כל העם והשתחוו איש פתח אהליו: ודבר יי אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש א
אל רעהו ושב אל המחנה ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל:

ויאמר משה אל יי ראה אתה אומר אלי העל את העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר תש
תשלח שמי ואתה אמרת ידעתך בשם וגם מצאת חן בעיני: ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך

הודיעני נא את דרכיך ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה : ויאמר פני י
 ילכו והגיתחתי לך : ויאמר אליי אם אין פניך הולכים אל תעלו מזה : וכמה יודע איפא כי מ
 מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר על פני ה
 הארץ : ויאמר יי אל משה גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה כי מצאת
 חן בעיני ואדעך בשם : ויאמר הראני נא את כבודך : ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך ו
 וקראתי בשם יי לפניך וחנתי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם : ויאמר לא תוכל לר
 לראות את פני כי לא יראני האדם וחי : ויאמר יי הנה מקום אתי ונצבת על הצור : והיה ב
 בעבר ככרי ושמתוך בנקרת הצור ושכתי כפי עליך עד עברי : והסרתי את כפי וראית את א
 אחרי ופני לא יראו :

וַיֹּאמֶר יי אֶל מֹשֶׁה פֶּסֶל לֶךְ שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים כְּרִאשׁוֹנִים וּכְתַבְתִּי עַל הַלַּחַת אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
 הָיוּ עַל הַלְּוִיֹּת הָרִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ : וְהָיָה נֶכּוֹן לְבָבְךָ וְעֹלִית בְּבִקְרֵךְ אֶל הָרִי סִינִי וְנִצַּבְתָּ
 לִי שָׁם עַל רֹאשׁ הָהָר : וְאִישׁ לֹא יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם אִישׁ אֶל יָרֵא בְּכָל הָהָר גַּם הַצֹּאן וְהַבָּקָר אֵל
 יִרְעוּ אֶל מֹלֶךְ הָהָר הַהוּא : וַיִּפְסֹל שְׁנֵי לַחֲוֹת אֲבָנִים כְּרִאשׁוֹנִים וַיִּשְׁכֵּם מֹשֶׁה בְּבִקְרֵךְ וַיַּעַל אֶל
 הָרִי סִינִי כְּאֲשֶׁר צִוָּה יי אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לַחֲוֹת אֲבָנִים : וַיֵּרֶד יי בַּעֲנַן וַיִּתְּצֵב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקַּ
 וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יי : וַיַּעֲבֵר יי עַל פְּנֵיו וַיִּקְרָא יי יי אֶל רְחוּם וְחֲנוּם אֶרֶךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאֵמֶת :
 נֶצַח חֶסֶד רַאדִּיפִים נֶשֶׁא עֵין וּפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנָקָה לֹא יִנְקָה פֶקֶד עֵין אֲבוֹת עַל בָּנִים וְעַל בָּנֵי כ
 בָּנִים עַל שְׁלִישִׁים וְעַל רְבָעִים : וַיִּמְחַר מֹשֶׁה וַיִּקְרָא אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ : וַיֹּאמֶר אִם נָא מִצְאֹתִי חָן ב
 בְּעֵינֶיךָ יי לֵיחֹךְ נָא יי בְּקִרְבִּי כִּי עִם קֶשֶׁה עֵרַף הוּא וְסִלַּחַת לַעֲוֹנוֹ וְלַחַטָּאתָנוּ וְנַחֲלֹתָנוּ וַיֹּאמֶר
 הִנֵּה אֲנִי כֹרֶת בְּרִית נָגִיד כָּל עַמְּךָ אֲעֲשֶׂה נְפִלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא נִבְרָאוּ בְּכָל הָאָרֶץ וּבְכָל הַגּוֹיִם ו
 וְרָאָה כָּל הָעָם אֲשֶׁר אֵתָּה בְּקִרְבּוֹ אֶת מַעֲשֵׂה יי כִּי נִזְרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ :

ואמר קדים עד לעילא ומשלם תשלתי כסדר שאר הימים ובמחנה יי בתמוז אומר אשרי ובה' לנצח
 וקורין בתורה גם כן ויחל כן : והשלישי הוא משמיר בנביא וההפטרות היא דרשן את ה'

סדר ענין תעניות

ארכינה צומות תקנו נביאים הראשונים להתענות בהן לפי שארצו בהן צרות לישראל ואילו הן : צום הרביעי וצום הח
 החמישי וצום השביעי וצום העשירי : צום הרביעי הוא יום שבעה עשר בתמוז : וחמשה דברים קשים אירעו בו
 ביום : נשתבר בו הלוחות ובעל הצמיד והזקנה העיר ושרף אמוסעמוס את התורה והעמיד כלם בהיכל : צום החמישי
 הוא יום תשעה באב וחמשה דברים קשים אירעו בו ביום : נשר על אבותינו שלא יכנסו לארץ : נחרב הבית בראשונה
 ובשניה ונלכד ביתה ונחרשה העיר : צום השביעי הוא יום שלשה בתשרי ונקרא צום גדליה שבו ביום נהרג גדליה בן א
 אחיקם ונלג יחד העם הנשאר בירושלם : צום העשירי הוא יום עשרה בטבת שבו סוק מלך בבל על ירושלם ונשר על
 ועמד עליה במצור עד שלכדה : ולפי שארכשת ימים הללו היו ימי צער תקנו נביאים הראשונים להתענות בהן : והן
 עתידין להיות ימים טובים שבהם יאמר ה' צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיו לבית יהודה
 לשמחן ולשמחה ולמועדים טובים והאמת והשלום אהבו : וכן נהגו מימי כנסת הגדולה וימי הגבאים הראשונים על כל צ
 צרה ומרה הבאה על סוכני הציבור היו מתענות ומתפללים שלש עשרה מדות ועוסקין בדקות וצויות חסידים ומכניעין את
 לבם ומחזירין בתשובה שלמה והקדוש ברוך הוא מקבל תפלתם ומרחם עליהם : על כן ראוי לאדם כשהוא מתענה שיהא

לבו כענו על קום ויזעזע עצמו מן העבירות ויעשה תשובה ויעשה צדקה וצניעות חסדים כדי שתהא תפלתו נשמעת ותענינו מחובלת לפני אביו שבשמים ויש מחמירין על עצמו בארבעה צומות הללו להפסיק סעודתו מבעוד יום ושלח לאכול בשר בסעודה האפסיק בה ושלח לשתות יין ואזן אין לנו אלא תענה באב בלבד והכל הולך הולך אחד הכונה והחמיר על עצמו וזה לחזות בטובע ה' ובלי לית העניית אחר שהפסיק סעודתו ויש לו אם אמר לטעום כלום אבל אם יש קודם סעודה והיה דעתו לסעוד בהקיצו משטת או שהתנה לשתות כל הלילה מותר בא' במא' תעניות חוץ מן התעניות שהפסיק סעודתו מבעוד יום' וביום התענית רשאי אדם לטעום בטבילו טעמיה מועטת פחות מרביעית ודקא לטעום ולסלט אבל לטעום ולבלוע אפילו כל שהוא אסור ובתפילה של תענית בין בתענית יחיד בין בתענית צבור אומר ענינו ויחיד אומר בשמוע תפילה וחוקם בא' שומע תפילה' ושלח צ' צבור אומר בין גאל לרופא וקובעה ברכה בפני עצמה וחוקם בה בא' העונה בעת צרה ומושיע' ובין יחיד בין צבור אם טעה ולא הכיר ענינו אינו חוזר ושלח צבור שטעה וזכר קודם שומע תפילה אומר בשמוע תפילה והיה הוא להתפלל ערבית של לילי הגשם ענינו ואעפ' שיש לו עדיין דעות לסעוד כל הלילה וכן ראוי להתפלל ענינו בשחרית אלא שיש שנוהגין שלא להתפלל ענינו אלא במנחה שוא יארע לו אונס או שגבה ויאכל או ישתה ונמנעת תפלתו דיקם והנכון שאין לחוש על כך לפי שאין אדם נתפס על האונס' ושלח צבור בין כך ובין כך אומר ענינו בשחרית ט שהרי שלח צבור הוא ואי אפשר שלא יהא מבני הכנסת מתעניין ושלח צבור כשהוא נוסדיר את התפילה ומאריך בברכ' בברכת סלה ואומר סליחות ופתיחות ודווים ומחכמים שלש עשרה דעות בסדר הסתוב לבעל ונפולין על פניהן ואומרים ר' יהושע ור' זכור ברית ותחנה ואם הוא שני וחמשי אומר אבינו היחזק ואמנו לא' כדע וקדיש עד לבעיל וקורין בתורה שלש בני אדם אין פותחין מהם ואין מוסיפין עליהן ואין משטירין בנביא וקורין בפרשת כי תשא ויחל ובקריאת התורה אין חלוק בין ארבעה צומות לשאר תעניות בכלל קורין ויחל ומשה והוא כתוב למעלה ובתעניות אין קורין בתורה אלא מתפללין כשאר ימים ואומרים ענינו ונפולין על פניהן ואומרים ברכת כהנים ובמנחה של ארבעה צומות אומר ובא לנצח וקורין בתורה ויחל ומשה בסדר שחרית ובמנחה של כל תענית אומר ברכת כהנים חוץ ממונחת יום הכפורים שלא נהגו לאומרה לפי שאומרים אותה במקומה בנעילה ויחיד אומר בתפילת המנחה לאחר תפיל' תפילתו קודם שפסע ג' פסיעות אלקי בזמן שביית המקדש קיים היה אדם אומר וימקריב לפניך קרבן ומתכפר לו עכש' עכשיו שאין בית המקדש קיים יהא חלבי ודמי שנתמעטות בתעניות כאילו הקריבתו לפניך קרבן ותכריזו יהיו לרצון א' אומרי כי עשה שלום וכשכבה עשר בתמוז שחרית אין מנהג לר' בקריאת התורה אלא קורין ויחל ומשה וישן ויחיד הכל על הסדר לפי שהוא מעין המאירע שבו' בתמוז נשתברו הלוחות וקורין שם לך כשאר תעניות ויש מן הפירו' הפרוטא שנוהגין שלא לאכול בשר ושלח לשתות יין חוץ בתמוז עד תענה באב חוץ מן השבתות שבטעם וכן צריך לאדם בין הימים הללו מין בתמוז עד ט' באב שלא יהא רגיל ללכת בין החמה לכל לפי שקטב מיריי שולט מארבע שעות ביו' ביים עד תשע שעות ביום כדכתיב ומקטב יסוד זהרים וכן ראוי למלמדי תנוקות לזהר שלא להכות תלמידיהם בין חמשים הללו באותם שעות שקטב מיריי שולט בהם וכן צריך ישראל לזהר שלא לתבוע דין עם הגוי באילו הימים עד יערה עליו רוח ממרים להטיב מלגו ולהגביה קרניו אמן

עניין תשעה באב

מאנכבם אב ומתנעין בשמחה ובמזא ובמתן ובבנין של שמחה ושבת שחל תענה באב להיות בתוכה אסורין להשתפר ול
ולבכם עד העצמית ואחד העצמית קרוב לשבת ויותר ופטי כבוד השבת ונידה ויולדת ששלמו ימי טומאתן בין ראש חד
חדש לתענית ויותר לה לרחוק ולבכם ולהזהר לבעלותי שהי אין אסורין בתענית המטה אלא בתענה באב בלבד א
אבל ביום ט' באב אין להם לחוף ולרחוק בהמין כדי לטבול בערב וכדי הוא בית אלקינו לטבול עליו טבילה בזמנה פע
פעם אחת בשנה וכן מי שארצו אבל לבר מוכן וכל ימי אבלו בשבת שחל ט' באב להיות בתוכה הרי זה לא יספר ולא כ
יבכם בגדין ולא ירחין עד לאחר העצמית כן הוא בדברי הגאונים חלקם בחיים ובערב ט' באב צריך אדם המסיק את ס
סעודתו ומבעוד יום ובסעודה המסיק בה אסור לאכול בסר ולשתות יין ואסור לאכול שט תבשילין והאוכל בסר ושותה
יין עליו הכתוב אומר ותהי עונותם על עצמותם ואין מסוכין על השלחן ואין מומנין זה עש והאכל כל אחד מבדך ל
לעצמו ויושבין על הארץ בעונותם נפש כאבילים ויין ומצותי ובסר מליח שמהה במלחז שלשה ימים ויותרין אפילו ב
בסעודה המסיק בה ויום נהנין לאכול בצות כדרך האבילים אבל בסעודה שאוכל קודם שם שעות מועלה על שלחנו אס
אפילו בסעודתו שלמה בשעתו ותענה באב שחל להיות באחד בשבת ונידה לאחר השבת מייסב ואוכל על שלחנו ואוכל בסר
ושותה יין ומבדכין ומחמין זה עש זה אין צריכין ליסב בעונות נפש ובעט באב אסורין ברחצה ובסיכה ובנגילות ה
הסנדל ובתעמים המטה וחולטין את מנעליהן וסנדליהן ומבערב קודם תפלת ערבית כלל הדבר לא נאסר מנעל וסנדל
אלא של עור בלבד

איד

לומר הגיון מדי זכרי את ציון יגוני ירביון כינו יקודי גהלת מה נפש סובלת
ובכיות מה יחיון
גרע חיל וחומה לכן נפשי הומה ועני יכביון עקב עז גדלך אלהים אל רמי לך
כי הגה אויביך יחיון

דלותי באין שורש וענף	כדרור קצוצת כנף	כמנה לנוד ואין
הן קויתי מרפא	ולא אפתח פה	ולא אפקח עין
ובקדש קול דרימו	וסוד עלי הערימו	חגורי כלי זון
האל המרחם	מתי תנחם	שכורה ולא מין
זר מחמדי אסף	וכל סתרי חסף	וקלני מפה ומפה
חתני ברשפי גחל	ושאג עלי כשחל	ויחר עלי אפר
שלטלני מגבולי	ונחם על זבולי	באריה על טרפו
שת שולו ואמץ עבותי	ואומר עד כתי	ועבוד היום מעפוי
יסרתני בגורצות	ופורתני בכל ארצות	והשקיתני כוס משכרת
כובלו בזקם רגלי	לכן לש מלי	ונפשי נשכרת
לעת הוותי	הושלכתי מנוותי	אל ארץ אחרת
משונתי כנגבדה	אויבתי אמרה	לעולם אהיה גברת
נאור תקותה בתעורה	לעבד שש לעבדה	ובשביעת יצא
סדרת גם לנרצע	לסוף חמשים יבצע	וביובל יצא
עבודתי באורך	היום כמה כפרך	כלוא ולא אצא
עברו זמנים ושתות	ואין מופת ואות	לכפור בכל קעה
פריצים עד יסוד ערו	ובלבם אמרו	לא יראה יד
צרים אכלוני רממוני	ומעדני הנצילוני	ולא השאירו מחיה
מרבנו ביום איד	והציגוני כיום הולד	טרום ועריה
ראה יי	ראה יי	מה רבו יגוני
שובב לאולכך	עם עני ומך	וחכור מה היה
תרצה ותכסוף	זרעים לאסוף	שבחי רבצם
נדרים ישובון	ובציון יטובון	לנוה ארצם
גאולים או זמרו	ובגוים יאמרו	וגדור פריצם
		ומאצות קבצם

עזרת

ואחרי היצר וגו' תפלתן כשאר סבתות ומוציאן סמי תורה וקורין בו ואחר מקראו כלן קורא הושטור ומשטור כנג
בנביא ביטעיה חזון

חזון

ישעיהו בן אמוץ אשר חזה על יהודה וירושלם בימי עזיהו יותם אחו יחזקיה מלכי
יהודה : שמעו שמים והאזינו ארץ כי יי דבר בנים גדלתי ורממתי והם פשעו כי

עין זרע מרעים בנים משחיתים עזבו את יי נאצו את קדוש ישראל נזודו אחר: על מה תכו
 עוד תוסיפו סרה כל ראש לחלי וכל לבב דוי מכף רגל ועד ראש אין בו מתום פצע וחכמה
 ומבזה טריה לא זודו ולא חובשו ולא רכבה בשמן: ארצכם שממה עריכם שרופות אש א
 ארמתכם לנגדכם זרים אוכלים אותה ושממה כמהפכת זרים: ונותרה בת ציון כסכה בכרם
 במלונה במקשה כעיר נצורה: לחלי יי צבאות הותיר לנו שריד כמעט כסדום היינו לעמרה ד
 דמינו: שמעו דבר יי קצני סדום האזינו תורת אלדינו עם עמורה: לפה לי
 רוב זכיתכם ואמר יי שבעתי עלות אלים וחלב מראים ורס פרים וכבשים ועתודים לא חפצתי
 כי תבאו לראות פני מי בקש זאת מידכם רמים חצרי: לא תוסיפו הביא מנחת שוא קטרת ת
 תועבה היא לי חדש ושבת קרא מקרא לא אוכל און ועצרה:

חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי היו עלי לטורח נלאתי נשוא:
 ובפרשכם כפיכם אעלים עיני כמס גם כי תרבו תפלה אנני שומע ידיכם דמים מלאו: רחצו
 חזרו וסירו רוע מעלליכם מנגד עיני חרלו הרע: למדו היטב דרשו משפט אשור חמוץ ש
 שפטו יתום ריבו אלמנה:
 לכו נא ונוכחה יאמר יי אם יהיו חטאיכם
 כשנים כשלג ילבינו ואם יאדימו כתולע כעמר יהיו: אם תאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו:
 ואם תמאנו ומריתם חרב תאכלו כי פי יי דבר:
 איכה היתה לוונה קריה
 נאמנה מלאתי משפט צדק ילן בה ועתה ברצחים: כספך היה לסיגים סבאך מדול במים:
 שריך סודרים וחברי גנבים כלו אהב שוחד ודרך שלמינים יתום לא ישפטו וריב אלמנה
 לא יבא אליהם:
 לכן נאם הארון יי צבאות אביר ישראל הוי אנחם
 מצרי ואנ קמה מאויבי: ואשיבה ידי עליך ואצרף כבור סגיד ואסירה כל בדיחך: ואשיבה
 שופטך כבראשונה ויועצך כבתחלה אחרי כן יקרא לך עיר הצדק קריה נאמנה: ציון במ
 במשפט תפודה ושביה בצדקה:

גואלנו כולו ומשליחן תפלתן ותפלת ערבית כל תפלה באח ותפלת ערבית והמנה עמיה כסא ימות החול
 וכסא עובד לבנה ירושלם חומר ולירושלם

רחם

יי אלדינו עלנו ועל ישראל עמך ועל ירושלם עירך ועל ציון משכן כב
 כבודך ועל העיר האבילה החרבה והשוממה הנתונה ביד זרים הרמסה ב
 בכף עריצים ובלעוה לגיונות וירשעה עובדי פסילים ולישראל עמך נתתה ולזרע יעקב ירו
 ירושה הורשתה נערה יי אלדינו מעפרה והקצה מארץ דויה נטה עליה כנר שלום וכנחל
 שוטף כבוד גוים כי באש הצתה ובאש אתה עתיד לבנותה כאמור ואני אהיה לה נאם יי חו
 חובת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה ברוך אתה יי מנחם ציון עירו ואבילי עמו ובונה ירוש
 ירושלם את צמח דוד וכו

ומשליחן השמנה עמיה ואומרים קדים עד לעילא ויטבין על הארץ ואומרים תעלת איכה חו היא

איכה

ישכר בודד העיר רבתי עם היתה כאלמנה רבתי בגוים שרתי במדינות היתה
 למס: בכה תכבה בלילה ורמעתה על לחיה אין לה מנחם מכל אהביה כל ר

מצאה מנוח כל רודפיה השיטה בין המצרים : דרכי ציון אכלות מבלי באי מועד כל שעריה
שוממין כהניה נאנחין בתולותיה טגות והיא מר לה : היו צריה לראש איביה שלו כי יא ה
הוגה על רוב פשעיה עולליו הלכו שבי לפני צר : ויצא מן בת ציון כל הדרה היו שריה כאו
כאילים לא מצאו מרעה וילכו בלא כח לפני רודף : זכרה ירושלם ימי עניה ומרודיה כל מה
מחבוריה אשר היו לה מימי קדם בנפול עמה ביד צר ואין עוזר לה ראוה צרים שחקו על
משבתיה : חטא חטאה ירושלם על כן לנידה היתה כל מכבדיה החילה כי ראו ערותה גם ה
היא נאנחה ותשב אחור : טומאתה בשוליה לא זכרה אחריתה ותרד פלאים אין מנחם לה כ
ראה יא את עניי כי הגדיל אויב : ידו פרש צר על כל מחמדיה כי ראתה גוים באו מקדשה
אשר צויתה לא יבאו בקהל לך : כל עמה נאנחים מבקשים לחם

נתנו מחמדיהם באוכל להשיב נפש ראה יא והביטה כי הייתי זוללה
לא אל כס כל עוברי דרך הבישו וראו אם יש מכאוב במכאובי אשר שולל לי אשר הוגה יא
ביום חרון אפו : ממרום שלח אש בעצמותי וירדנה פרש רשת לרגלי השיבני אחור נתנני ש
שוממה כל היום וזה : נשקד עול פשע בידו ישתרגו עליו על צוארי הכשיל כחי נתנני יא
בידי לא אוכל קום : סלה כל אבירי יא בקרבי קרא עלי מועד לשכר בחורי גת דרך יא לב
לבתולת בת יהודה : על אלה אני בוכיה עיני עיני יורדה מיס כי רחק ממני מנחם משיב נפשי
היו בני שוממים כי גבר אויב : פרשה ציון בידיה אין מנחם לה צוה יא לעקב סביביו צריו
היתה ירושלם לנידה ביניהם : צדיק הוא יא כי פיהו מריתי שמעו נא כל העמים וראו בכאובי
בתולותי ובחורי הלכו בשבי : קראתי למאהבי הפה רמוני כהני וקני בעיר גוש כי בקשו א
אכל למו חשיבו את נפשם : ראה יא כי צר לי מעי חמרמרו נהפך לבי בקרבי כי מר מריתי
מחוץ שכלה חרב בבית כמות : שמעו כי נאנחה אני אין מנחם לי כל אויבי שמעו רעתי ששו
כי אתה עשית הבאת יום קראת ויהיו כמוני : תבא כל רעתם לפניך ועולל למו באשר עול
עוללת לי על כל פשע כי רבות אנחותי ולבי דח :

איכה

יעיב באפו יא את בת ציון השליך משמים ארץ תפארת ישראל ולא זכר ה
הדום רגליו ביום אפו : בלע יא ולא חמל את כל נאות יעקב הדם בעברתו :
מבצרי בת יהודה הגיע לארץ חלל ממלכה ושריה : גרע בחרי אף כל קרן ישראל השיב אח
אחור ימינו מפני אויב ויבער ביעקב כאש דהבה אכלה סביב : דרך קשתו כאויב נעב ימינו
כצר ויהרג כל מחמדי עין באהל בת ציון שפך כאש היתו : היה יא כאויב בלע ישראל בלע
כל ארמנותיה שחת מבצרי וירב בבת יהודה תאניה ואניה : ויחמוס כגן סכו שחת מועדו ש
שכח יא בצין מועד ושבת וינאץ בושם אפו מלך וכהן : זנח יא מזבחו נאר מקדשו הסגיר ב
ביד אויב חומת ארמנותיה קול נתנו בבית יא ביום מועד : חשב יא להשחית חומת בת ציון נ
נשה קו לא השיב ידו מבלע ויאבל חיל וחומה יחדיו אומללו : שבשו בארץ שעריה אברוש
ושבר בריחיה מלכה ושריה בגוים אין תורה גם נביאיה לא מצאו חזון מיי : ישבו לארץ ידמו
זקני בת ציון העלו עפר על ראשם חגרו שקים הורידו לארץ ראשן בתולת ירושלם :

ברחובות קריה: לאמותם יאמרו איך דגן ויין בהעשטפם כחלל ברחובות עיר בהשתפך נפ
 נפשם אל חיקאמותם: מה אעידך ומה אדמה לך הבת ירושלם מה אשוה לך ואנחמך בת
 בתולת בת ציון כי גדול כים שברך מי ירפא לך נביאך חזו לך שוא ותפל ולאגלו על עונך
 להשיב שביתך ויחזו לך משאות שוא ומדוחים: ספקו עליך כפים כל עוברי דרך שרקו ו
 ויניעו ראשם על בת ירושלם הזאת העיר שיאמרו כלילת יופי משוש לכל הארץ: פצו עליך פ
 פיהם כל אויביך שרקו ויחרקו שן אכרו בלענו אך זה היום שקוינוהו מצאנו ראוי: עשה יי
 אשה זמם בצע אנרתו אשר צוה מימי קדם הרס ולא חמל וישמח עליך אויב הרים קרן צ
 צריך צעק רבם אל יי חומת בת ציון הורידו כנחל דמעה יומם וילילה אל תתני פוגת לך אל
 תדום בת עיניך: קומי רני בלילה לראש אשמורות שפכי כמים לבך נוכח פני יי שאי אליו כ
 כפך על גפש עלליך העטופים ברעב בראש כל חוצות: ראה יי והביטה למי עללת כה אם
 ואכלנה נשים פרים עוללי טפוחים אם יורג במקדש יי כהן וגביא:

שכבו לארץ חוצות נער וזקן בתולותי ובחורי נפלו בחרב הרגת ביום אפך שבחת לא חמל
 חמלת: תקרא ביום מועד מגורי מסביב ולא היה ביום אף יי פליט ושריד אשר טפחתי ורב
 ורביתי אויבי כלם

אני

הגבר ראה עני בשבט עברתי: אותי נהג ויולך חשך ולא אור אך בי ישוב
 יתפוך ידו כל היום: בלה בשרי ועורי שבר עצמותי: בנה עלי ויקף ראש ות
 ותלאה: במחשכים הושיבני כמתי עולם גדר בעדי ולא אצא הבכיר נחשתי: גם כי אזעק
 ואשוע שתם תפילתי: גדר דרכי בגזית נתיבותי עזה: רוב אורב הוא לי ארי בכסתרים דר
 דרכי סורר ויפשחני שמני שומם: דרך קשתו ויצביני כמטרה לחץ: הביא בכליותי בני
 אשפתו: הייתי שחוק לכל עמי נגיתם כל היום: השביעני במרוצים הרוני לענה: ויגרם
 בחצץ שני הכפישני באפר: ותזנח משלום נפשי נשיתי טובה: ואמר אבד נצחתי ותוחלתי כיי
 זכר עניי ומרודי לענה וראש זכור תזכור ותשוח עלי נפשי: זאת אשיב אל לבי על כן אוחיל:
 חסדי יי כי לא תמנו כי לא כלו רחמי: חדשים לבקרים רבה אמונתך חלקי יי אמרה נפשי
 על כן אוחיל לו: טוב יי לקונו לנפש תדרשנו: טוב ויחיל ודוכם לתשועת יי: טוב לגבר כי
 ישא עול בנעוריו: ישב בדר וידום כי נשל עליו: יתן בעפר פיהו אולי יש תקוה: יתן למכ
 למכרו לחי ישבע בחרפה: כי לא יזנח לעולם יי: כי אם הזגה ורחם כרוב חסדיו: כי לא ע
 ענה מלכו ויגה בני איש: לרכא תחת רגליו כל אסירי ארץ: לחטות משפט גבר נגד פני ע
 עליון: לעת אדם בריבו יי לא ראה: מי זה אמר ותהי יי לא צוה: מפי עליון לא תצא הר
 הרעות והטוב: מה יתאונן אדם חי גבר על חסאיו: נחפשה דרכינו ונחקורה ונשובה עד יי
 נשא לבבנו אל כפים אל אל בשמים: נחנו פשענו ומרינו אתה לא סלחתה: סכותה באף
 ותדרפנו ודרנתה ולא חמלת: סכותה בענן לך מעבר תפלה סחי ומאסת שימנו בקרב העמים:

שבר בת עמי: עיני נגרה ולא תרמה מאין הפגות: עד יסקיף וירא יי' משמים: עיני עזרה לא
לנפשי מכל בנות עירי: צור צדוני כצפור אויבי חנם: צמתו בכור חי וידו אבן בי: צפו מים
על ראשי אמרתי נגזרתי: קראתי שמך יי' מבזר תחתיות: קולי שמעת אל תעלה אונך לר
לרוחתי לשועתי: קרבת ביום אקראך אמרת אל תירא: רבת יי' ריבי נפשי גאלת חי: רא
ראית יי' עותתי שפטה משפטי: ראיתך כל נקמתם כל מחשבותם לי: שמעת חרפתם יי'
כל מחשבותם עלי: שפתי קמי ודגיונם עלי כל היום: שבתם וקצבתם הביטה אני מגניתם:
תשיב להם גמול יי' כמעשה ידיו: תתן להם מגנת לב תאלתר להם: תדרף באף ותשמידם
מתחת שמי יי':

איכה

זעם זהב ישנא המתם הטוב תשתלכנה אבני קדש בראש כל חוצות
בני ציון היקרים המסוראים בלו איכה נחשבו לנבל חרש מעשה ידי יוצר:
גם תנין חלצו שר דביקו גוריהן בת עמי: אכזר כי עינים במדבר: דפק לשון יונק אל חכו כ
בצמא עוללים שאלו לחם פרש אין להם: האכלים למערנים נשמו בחצות האמונים עלי ת
תולע חבוק אשפות: ויגרל עון בת עמי מחטאת סרוס ההפוכה כמו רגע ולא חלו בה ידים
זכו נזירה משלג צדו מחלב אדמו עצם מפנינים ספיר גזרתם: חשך משחור תארם לא נכרו
בחצות צפר עודם על עצמם יבש היה בעץ: טובים היו חללי חרב מחללי רעב שהם יזכו מ
מדקרים מתנובת שרי: ידי נשים רחמניות בשלו ילדיהן היו לברות למו בשבר בת עמי: י
כלה יי' את חמתו שפך חרון אפו ויצת אש בציון ותאכל יסודתיה: לא האמינו מלכי ארץ
זבל יושבי תבל כי יבא צר ואויב בשערי ירושלים: מחטאת נביאיה עונות כהניה השופכים ב
בקרבה דם צדיקים: נשו עורים בחצות נגואלו בדם בלא זכלו יגשו בלבושיהם: סורו טמא
קראו למו סורו סורו אל תגשו כי נצו גם נשו אמרו בניוס לא יוסיפו לגור: עדנה תכלנה ע
עינינו אל עזרתנו הבל בצפיתנו צפינו אל גוי לא יושיע:

פני יי' חלקם לא יוסיף להביטם פני כהנים לא נשאו זקנים לא חננו: צדו צערינו מלכת ברחו
ברחובותינו קרב קצנו מלאו ימינו כי בא קצנו: קלים היו רדפינו מנשרי שמים על ההרים ודל
דלקנו במדבר ארכו לנו: רוח אפינו משיח יי' נלכד בשחיתותם אשר אמרנו בעצלו נחיה ב
בגוים: שישו ושמחי בת אדום יושבת בארץ עין גם עליך תעבר כוס תשכרי ותתער: תם
עונך בת ציון לא יוסיף להגלותך פקר עונך בת אדום גלה על חטאתיך:

זכור

יי' מה היה לנו הביטה וראה את חרפתנו: נחלתנו נהפכה לזרים בתינו ל
לנכרים יתומים הינו ואין אב אמותינו כארצות: מימינו בכסף שתנו עצי
עצינו במחיר יבואו על צוארינו נרדפנו יגענו ולא הונח לנו: מצרים נתנו יד אשר לשבוע
לחם: אבותינו חטאו ואינם ואנחנו עונותיהם סבלנו: עבדים משלו בנו פרק אין מידם: ב
בנפשנו נביא לחמנו מפני חרב המדבר: עזרנו כתנור נכמרו מפני זלעפות רעב: נשים בצ
בציון ענו בתולת בערי יהודה: שרים בידם נתלו פני זקנים לא נהדרו: בחורים טחון נשאו ו
ונערים בעץ בשלו: זקנים משער שבתו בחורים מגניתם: שבת משוש לבנו נהפך לאכל מ

שינינו על הר ציון ששמים שועלים הלכו בו : אתה יי לעולם תשב כסאך
לדור ודור : למה לנצח תשכחנו תשובנו לארך ימים : השיבנו יי אליך ונשובה חרש ימינו
כקדם כי אם מאוס מאסתנו קצפת עלינו עד מאד השיבנו יי אליך ונשובה חרש ימינו כקדם
ואחר כך אומרים שני מזמורים אלו

על

נדרות בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון : על ערבים בתוכה תלינו כנ
בגורותינו : כי שם שאלונו שובנו דברי שיר ותוללנו שמחת שירו לנו משיר
ציון : איך נשיר את שיר יי על ארמת נכר : אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני : תדבק לשוני
לחי אם לא אוכרי אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי : זכור יי לבני אדום את יום
ירושלים האמרים ערו ערו עד היסוד בה : בת בבל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך ש
שגמלת לנו : אשרי שאחז ונפץ את עוללך אל הסלע : ואחר כך אובר זה

מזמור

לאסף אלדים באו גוים בנחלתך טמאו את היכל קדשך שמו את ירושלים
לעים : נתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים בשר חסידך לחיותו א
ארץ : שפכו דמם כמים סביבות ירושלים ואין קבר היינו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותנו
עד מה יי תאנף לנצח תבער כמו אש קנאתך : שפוך חמתך על הגוים אשר לא ידעוך ועל
הממלכות אשר בשמך לא קראו : כי אכל את יעקב ואת נודה השמו : אל תזכור לנו עונות ר
ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד : עזרנו אלדי ישענו על דבר כבוד שמך והצ
והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך : למה יאמרו הגוים איה אלדיהם יודע בגוים לעינינו
נקמת דם עבדיך השפוך : תבא לפניך אנקת אסיר כגודל זרעך הוחר בני תמותה : והשב
לשכנינו שבעתים אל חיקם חרפתם אשר חרפוך יי : ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה לך
לעולם לדור ודור נספר תהלתך

ועומדים מעל הארץ ואומר ובה לנינו ואתה קדוש ואין אומרים ואני זאת בריתי טהרי כל המדינות
בטלח משום פקודי ה ישרים משמח לב ואומר קדיש גמור ויש מקומות שאין נוהגין לומר תתקבל
בקדוש על אחד הקינות ערבית ושחרית על טס הכתוב גם כי אזעק ואשוע סתם תפלת

ובשחרית תשעה באב

מברכין מזה ברכות כדרך שאר הימים ויש שאין מברכין טעמית ל כל צרכי טהרי הן הולכין יחפץ
ומברכין על התורה וקורין פרשת התמיד בסדר ואין צריכין לסנות משנה ותלמוד ואין אומרים ב
בזמירות ה מלך אלא מתחילין ברוך שאמר יהי כבוד וגומירין פסוקי דזמירה ואין אומר סירת ויוטע
ועומד החזן ומתפלל בטפה רפה עד גאל ישראל

שמנה עשרה לתשעה באב

אתה יי אלדינו ואלדי אבותינו אלדי אברהם אלדי יצחק ואלדי יעקב ראל
הגדול הגבור והנודא אל עליין גומל חסדים טובים וקונה את הכל וזוכר ח
חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה מלך גואל עוזר ומושיע ומגן

ברוך

אני אגפו בי שלא תכפתנו איכה אביב תנופתנו ארכות תרופתנו איכה אדמו כח
 בחופתנו את חרפתנו חרפתנו אצו ברוחם יעלעו אפרוחם למה תהיה כאיש נ
 נדרם ואורך זורחם זכור אורחם וגוננם כרחם מגן אברהם באי מגן אברהם :
 אתה גבור לעולם יי מחיה מתים אתה רב להושיע מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים
 רבים סומך נופלים ורופא חולים מתיר אסורים ומקים אמונתו לישיני עפר מי כמוך בעל ג
 גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח לנו ישועה בקרוב ונאמן אתה להחיות מתים
 נחלתנו כני בלי שם כורים במחשכים במאפליה עמוק עיכרים בנה בדיקן סוללות כ
 כרים כלה בשמעת שור אכרים כלה בעברה זיו נכרים בחרות אף חוכרים בכה ב
 בלא הון נמכרים בתינו לנכרים לנכרים לגאונים מומתים וחיתם
 לממיתים למה תהיה בלא ויכל להושיע עמותם זכור לעקדת בין מתים כטל מחיה המ
 המתים ברוך אתח יי מחיה המתים

כתר יתנו לך ומוני מעלה עם קבוצי מטה יחד כלם קדושה לך ישל שו כמה שנאמר על יד
 נביאך וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו לעומ
 לעומתם ברוך יאמרו ברוך כבוד יי מבקומו ובדברי קדשך כתוב לאמר ימלוך יי
 לעולם אלהיך ציון לדור ודור הלהיה
 מרום וקדוש ושבחך אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה
 יתמים גם גרים נחשבו ממנות גדרגות להפשיט האומנות גם גמר אומר אמונות
 גדר גבי יתומי נאכנות גרע גרש שלישי ממנות גערה המנות גלתה גולה וסורה
 למנות אמונתו כאלמנות כאלמנות ענונו לרוש סוער מתכן
 כהדוש למה תהיה כעומד בחוק קדוש ואתה קדוש זכור עקב בבטן
 ותקדוש האל הקדוש ברוך אתה יי האל הקדוש :

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש כינה וחננו מאתך דעה ובינה והשכל
 מימינו ויבקראנה ורגזה כבאו דרך די עיתה לו ויובאו דרכי דודנים כהובאו דוב ראב ס
 סרמן כמארב חובאו דרך דמוע מבכות תמה כבאו דודרי קץ תבואו דרכי דולקים אשר
 ילובאו במחור יבאו יבאו דודני נגדעת השניית זמני מודעת למה תהיה כזועם
 לדעת ומפיק דעת זכור זקן עדנה וחון מודעת חונן הדעת באי חונן הדעת
 השיבנו אבינו לתורתך ודבקנו במצותך וקרבתנו מלכנו לעבודתך והחזירנו בתשובה שלמה
 לפניך

על האוכלים הלען החלנו השביענו דרונו ומלחם בהלנו הייתי הלוני יין כהבהלנו ה
 הביא חזקנים ארי ונהלנו היה הורס אב ואם חלונו השאת והשבר לנחלנו היו המצרים
 לחלנו ולא הונח לנו לנו רעות חשבה למגר כס ישיבה למה תהיה כרועה
 שבא ועדרו נשבה זכור רצועה ושובה הרצועה בתשובה באי הרצועה בתשובה :
 סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו כי אל טוב וסלח אתה :

נאפוץ וזרם ויגרם דוד בתורה מקדוה פתח ויחמם טור שחרם מעשרי כששי וזרם
וצא קול נורם כדוקרו שבוע לחם לחם בערב למלוח תמור נזלי שלוח למה
תהיה כבו לשלוח וזרם עמך אלוד זכור ברכת בטן וסלוח המרבה לסלוח ברוך
אתה יי חנן המרבה לסלוח ראה נא בענינו וריבה ריבנו וגאלנו מלכנו

מזרה למען שמך כי אל גואל וחזק אתה אבותינו זכו וחטאם תבלנו זאת
השת בכך כסול וקוץ גבלנו זכור גזרת ספיר קבלנו זכור להכריע בפלס זכות הר ב
הגבלנו זנח וחובלנו על חבול חבלנו זכרה רת בשביעי עולנו כי לא סבלנו סבלנו
ייסורי אל ונהינו הוי אריאל למה תהיה כישן אל עזרה ואל תישן אל ועזרתך
כהררי אל זכור יפת תואר לדגאל גואל ישראל באי גואל ישראל ענינו
רפאינו יי אלדינו ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה והעלה רפואה שלימה לכל מכ

מכותינו כי אל רופא רחמן ונאמן אתה

עבדים השך לי ליום אידם חלקי ואביה בנאצם בחידם חרשים מקרוב עמי כצידם
חסדי מקום עקרב תבו לידם חשב לצידם בכול שמיני לגיידם הטא כחייבו לידם פו
פורק אין מידם מידם רושפש מחלי ורפה חלי למה תהיה כריע כאח לי ולא
תרפאני מחולי זכור רובע מחולי רופא חולי ברוך אתה יי רופא חולי עמו ישראל
ברך עלינו יי אלדינו את השנה הזאת לטובה ואת כל מיני תבואתה ותן ברכה רוחה והצל
והצלחה בכל מעשה ידינו וברך את שנותנו כשנים הטובות והמבורכות

בנפשנו טובים נאלחו ללא דבר טוב מבצר שוד וארבל הודבר טוב עד צולה א
אתם נדבר טוב רשפי קשת בעמק שבר טבעו בדבר עד תשיעי דובר טובמאתה משלוח ד
דובר לצוק המדבר המדבר באישונים בפנים משונים למה תהיה ככשושנים
מכשיר עשנים זכור ברית ראשונים כשל מברך השנים

תקע בשופר גדול לחרותנו ושא נס לקבץ גליותנו

עזרינו ידי עב חמרו ליעב יתן עול ככול מתימי להתעב יתן ישועתי להעביר כעב ישב
במארב שבוח גרמי מעיו ישבו מריעיו בעשור עיר ללעב ידו נחת ותיעב בזלעפות רעב
רעב יעף ישרי אל מרגש הררי אל למה תהיה כיוסר אל הקיצה ואל תנח אל
זכור יה שבטי ישראל מקבץ נדחי ישראל ברוך אתה יי מקבץ נדחי עמו ישראל הש
השיבה שופטנו כבראשונה וידענו כבתחלה ותמלוך עלינו אתה לברך בצדק ובמשפט נש
נשים כלה נכו אתם מלהתייחדה כי פנויות קנה אותם ליחדה כי בעולות מלט וצור
לו הודה כי כמסלול חד דליו חודה כלו בפחידה כהופקד שבט לחודה כל גיא
בירו אחודא כגלתה יהודה יהודה קהלה נשפט בארבעת שפטי שפט למה תה
תהיה כקמים להשפט בעמק יהושפט זכור קושט שפט אורב המשפט
ברוך אתה יי מלך אורב צדקה ומשפט

ולמלשינים כל תהי תקוה וכל המינים כלם כרגע יאבדו וכל אויבך מזרה יכרתו ומלכות

לעת מבצר צפת אדמות נעדרו להטות מדין ודלים נאדרו לרכא נרגים רשתות סודרו
 לאמותם לא גדרו וגיה אדר קדרו לא שלבו כנדרו לכן לא נהדרו נאדרו לאדרים פני כשדים
 למה תהיה כלוחם ידידים ומלחים מזידים זכור לאיש חסדים והכנע זדים
 ברוך אתה יי שובר אויבים ומכניע זדים על החסידים ועל הצדיקים ועל
 גירי הצדק ועל פליטת עמך בית ישראל יהמו רחמך יי אלדינו ותן שכר טוב לכל הבוטחים
 בשמך הטוב באמת ושים חלקנו עמדם לעולם לא נבוש כי כך בטחנו מלך עולמים ב
 בחורים מחטאת כנוקף גשלו מה יתרון כי דלו וממעון נחשלו מפי גזירת מלך נושים
 משלו מי האמין בנוגשים כי בס נמשלו מה בצע כי נאשלו ובזקים שולשלו
 ממרום באש בושלו כאשה כשלו כשלו ילדים דקים כיד מדקים למה תהיה ב
 כים רחוקים ולא תענה רחוקים זכור ושישת מצדיקים מכבט לצדיקים ברוך
 אתה יי משען ומכבט לצדיקים

ולירושלם עירך ברחמים תשוב ובנה אותה בניין עולם במהרה בימינו
 זקנים נעו אנגתם נחנו כרים שוחים לגנותם נשא קינה לאלף מגינתם
 נחפשה אין מצוא ישיבת גנתם נביאך באגנתם הפך מגינתם נשקר עול גדלותם
 ופסו אמונים מגינתם מגינתם רביד יהוד האביר למה תהיה כרב מקפיד
 משאוי להבכיר זכור רם ותלול להרביר אלדי דוד
 דוד זרעו מכסאו נשבת על כי עברו אמרי משיבת
 ובעונותם הוגלו נצורי כבבת לכן משוט לב שבת
 שבת סורו בני שמעוני עוכרי סחי השימוני כעדרי חברי סכותה משכן מסכות רבירי
 סכותה והובלנו גבורי ספקו כף ומעורו אברי כסילה כל אבירי
 נפלה עודינו בחוג דכיה עיני חפתה חזון בן ברכיה עד פלאי גלגל חבויה
 עיני מעללת ביונית נכיה עשה ונחם וקרא לבכיה וגם על אלה אני בוכיה
 על פני פרת נופצו הסידיה פלגי סף זכרה כערו יסודיה פחד חט שילד תקף סודיה
 פצו יערי חזיר איה חסדיה פצו מעשה ערוה לנידיה פירשה ציון בידיה
 על הר ציון צרו שאוני מדיני צפו על ראשי זרני צמתו כנוב לעמוד זרני
 צור נצרת לעורר מדיני צעק עמי בימי בן דיני צדיק הוא יי
 אתה קלים הכבדת ומעדי ערמוני קרבת בא אלי ויחרימני קראתי ליושבי גבעון עוד הם זור
 זרמוני קולי לחשמיט כערכ הגרימני קימי עבדתי בהתל הערמוני קראתי למאהבי המה רי
 רימוני למה רוח אפנו לטבח שמרו ראית כי כתנור עורו כמרו ראית עמל וכעס באיוויך
 גמרו רבת ביד יחזקאל ליקום כמורמו ראה ונכחיד מגוי אמרו ראה יי כי צר לי מעי חמרמו
 השיבנו שישי שמע לגוי צאני שבתם רמוס חצרי להדכיאני שפתי משוררי רביר דממו לה
 להדיאני שמעת ומדות אך הכין לטאטאני שכבו ונרו חצץ להבריאני שמעו כי נאנחה א
 אני בי תם חקתה ככס אופניך תשיב גמול בא חזות פניך תדרוך לצלמון יועצי

תבא אל צר אשר כלנו
זמן בחר ובחלה ככלנו
לנו שלות בחרון אפך
אויבים עלינו כדציפך

איכה

אצתה באפך
ברית בין בתרים

איכה גערת בגערך

דגילת דלוג דרך

איכה הבעת בדגייך

ותק ויעור ווסת

איכה ונחת בועמך

חתון חוקי חורב

איכה שרחת בשורחך

יכר ידידות יושר

איכה כוננתה בכעסך

לא לזנוח לעולם

איכה מללת במואסך

נשיאת נוצת נשר

איכה סעתה בסערך

עוז עדי עדים

איכה פצתה כפחדך

צהלת צבי צדק

איכה קראת בקראתך

רגשרכב רבותים

איכה שאגתה בשאגך

תוקף תלתלי תואר

למכוא חמת בחמה ניהלנו
רם הבש נא עכך כלנו
מעת נתנו ספינו את סיפך
לבלע נחלתך וחופך

לאבר ביד אדומים אמויך

אשר בידת לבחוניך

לגלות ביד גאים גמוליך

אשר דברת לדגליך

להדוף ביד הוללים המוניך

אשר ויתרתה ליעוריך

לזלזל ביד צרים זבוליך

אשר חקקת לדבוליך

לטרף ביד טבאים טלאיך

אשר ייחדת ליודעך

לכלות ביד כשלים כרמיך

אשר לכדת לזקוחיך

למחות ביד מונים מנשאך

אשר נשאת לנשואיך

לסגר ביד סעפים סודיך

אשר עשרת לעבדיך

לפגר ביד פריצים פלאיך

אשר צפנת לצבאיך

לקנות ביד קמים קרואיך

אשר רצית לרעיך

לשלות ביד שוללים שלימיך

אשר תכנת לתמימיך

זכור יא מה היה לנו

מפני נתנת נדה

אבכה ואבכה על פי בודה

מחוג ועד חוג אודה

אאלה אתי שא מים

אתרונן מיתן ראשי מים

אבחה ליל מליל ומדבר ממדבר

לנו שחת צר ותישב כמנודה

ובכן במר נפש אודה

למה תחת עול רודה

עד חוג שמים

אאור יום מחריבי פעמים

אבחין כצבי ליל מדבר

אודה

אגדע ואכשל כנוקף זית
אגרום שיאבד בער הבית
אדה בכל לב להמצאו
אדאג רושה ולא אמצאו
אדפכה ואתהפכה כאופן במילי
אדורו חרם וסחר מלדגיה למילי
אורח משגמי גונבי עלי
אומלו מולות בקרעי מעילי
אודה כדופרה האביונה
אזיל פלגים כברכה העליונה
אח נפשע בקרית עז אל צור
אוחזקמות לקצור ועוללות לבצור
אטע אהלי אפרנו בצלמות
אטפל את המחכים למות
איילות לעזרתי תרתי לחזות
איידע לכל כי מידעת זאת
אכוף דך ראש חילי
אכתירך בשיר כשירי מחולי
אל תשכח צעקת אריאל
אלפי שנאן אשר מסר אל
ישראל למעת בדרכי לא הלכו
רגנתי והלדתי איכה תפארתי מראשותי השליכו
מנחלתי
אוספו וידי כבדה על אנחתי
למטה למטה עד עפר ארמתי איכה תפארתי
למה תריבו אלי כלכם
תפארתי מראשותי השליכו
ובחללי תנאי אשר חזי נמלכו
למה תריבו אלי כלכם
בילע שופטי במועצות עוותם
וזמר לאבק מטרים להבעיתם
סחי וכאוס שמני
גדע רוס קרנם ועלומם הקציר
מזי רעב עש בקציר

איכה

אגדה כי כל בני בית
ארשה מי יתנני שמיר ושית
אדעה מלים כם לאמצו
אקרא מי יתן ידעתי ואמצאו
אדגה פנים בפנים לתנות עמלי
אצריח מי יתן אפוא ויכתבון מלי
אודיע כבצע ומעלי
אפונה מי יתן לי שומע לי
אזכרה כהייתי מחותנה
אעגוב מי יתן לי אבר כיונה
אחו בלי מים אף לעצור
אסיח מי יזכילני עיר מצור
אנוסה ואשכונה עד חצר מות
אנה מי גבר יחיה ולא יראה מות
איומתי בכל שנה אומרת היא שנה זאת
אם לא כי יד יי עשתה זאת
אכרעה לך כרך לחתל מחלי
אכון מי יתנך כאח לי
אליו לאגור יהודה וישראל
לאמר מי יתן מציון ישועת ישראל
שכוני ועזבתים ושכבו
ועמתי ופני מדים נהפכו
ישראל שתילי ביתי כואסו וגורשו
ופלא אבו קשוב דברי תוכחתי
למטה למטה עד עפר ארמתי איכה תפארתי
חזקו עלי דבריכם מידכם היתה זאת לכם
וכנגד כסא הכבוד צלם המליכו
נם אם בחקתי תלכו
חזקו עלי דבריכם
ופנים הסתיר מהם כשר עוותתם
חלף ינתת גשמכם בעתם
כלה באפו וישטמני
נחומי מזהרה ישעשעני
ובאבחת חרב שעריוס הציר
תמור והשיג לכם דיש את בציר

תחת ונתתי שלום בארץ
 הפך לאכזר ונלחם בכם
 אנה הבשחת ורדפתם את אויביכם
 כי במשכיתיה מצא כל טומאה
 בשנוי ורדפו מכם חמשה מאה
 והאביל שערי חיל עמידת רגליכם
 וגמר אומר ופניתי אליכם
 ונחלב עולליה אותה דישן
 ושאלו איה דגן ואכלתם ישן נושן
 בני חמת כנקטל מכהני
 וסע מתוכי אומר ונתתי משכני
 בארבע מיתות הפיל מתיכם
 כסר צל פץ והתלכתי בתוכם
 ובכם נשבעו מהוללכם
 במואסכם שיח אני יי ארדיכם
 וצור למלאכיו שח מני שעי
 ושנאו מוכיח ואם לא תשמעו
 אומרי על סוס נגוס על כן נסו
 ואי סרכם ונבתי ואם בחקותי תמאסו
 ואודוש לסלוח ונבתי אי לואת
 ואנפתי ושחתי אף אני אעשה זאת
 מבפנים ומכחוץ להצמית אמוני
 לרעה ולא לשובה גם ונתתי את פני
 עס כבוד עון פקד וילאה
 כנסכ ונסע וגם ואם עד אלה
 ודמי שכרני בני צמאון
 מעת כעס וגם ושברתי את גאון
 מפא ומפא הביא מעריק
 וכלה כחי כבואם ותם לריק
 ותני כאוב קולך מארץ ודומי
 וחשך הלוכי בנואם ואם תלכו עמי
 ולקאת מדבר הייתי דמיית
 בשמעי והשלחתי בכם את חיית

פריצני שלש עשרה פרץ
 היה צורכם עוזכם ומשגביכם
 הגוצרכם חושקכם תעבכם
 ויחמוס פינה צרק מלאה
 ומכבדיה הזלזה כדוה מטומאה
 זנח עליון קרית מועדיכם
 מי בקש זאת פץ והגלכם
 חשב שנאת אום לקט בשושן
 קישור חופתה העלה ככבשן
 טבעו נכסו רובדי דוכני
 ארף וחמש מאות גלה יסוד מכוני
 ישבו מבכים מנאק מתיכם
 חרב ורעב וחיה ודבר שחתכם
 כלו לשוד רגע אהלכם
 לחיקכם שופכו נפשות עולליכם
 לאמותם כלכול אנה שיועי
 ארץ הברמל הבאתים ושועשעי
 מה אשיך ישישך עם גורדך בוססו
 בלאתי נשא עונותכם כהועכסו
 נבאיך טעו תרמית שוא חזות
 פתיתים וכנגדי השיבו עזות
 ספקו חרקי שרקו מוני
 כי בנים זרים חללו ספוני
 פצו זדים לפני מי תחלה
 לא תחכי מופת ואות ופלא
 עשה ורם קדקד בני שאון
 ובכל שנה ושנה דוסף יגון על און
 צעק הוי הוי ואשפה הריק
 ובלעגי מעוג שני צר החריק
 קומי דפקי שועי אל דמי
 מי ראש השקני והדימי
 ראה גורל אימתה הושם לעיית
 גולה גנויית וסורה כנויית

מחשבת מורח אקין
 בחורים מוטשו בלי לקרב
 נשקד נוטל של פורכנו
 נביאך נאצו לקרוץ עפעפים
 נעו נדו ראש כמדבורנו
 זקנים נצים לרוב סגנים
 סלה שמי קטורה באף
 ספקי סמיני כף ואשתונן
 סורו שמא סחו מאשימנו
 שבת משוש שמח משודרים
 על אלה עסקנו בחיחפיהם
 פצו ופערו פיהם מכאר שחת
 חט חז כי עון נכתמנו
 חשב חורשי לקרקר קיר יקרים
 חשך חזון מגישי אישי
 עברים חסמיני מלגדור פרץ
 טובאתה טפילה ונשה קו
 טבעו טירותי ופי צר הבם
 טובים טפים נכלו בהוסיפו למעול
 כנגשנו טרף אפר נברה
 ידו ירה כי אור לסרום
 ישבו יגונים בני על חופרה
 ידי יסודי שתו כי מחי
 עורינו יועם כחרש בקרץ
 כל כבוד תוארנו וזכלם
 כלו כמעט כי בי נלחם
 כלה כעסו והצית להבו
 נשים כפרועות יושבות שמה
 לא אליכם לוחצי גליו
 לאמותם לעת כמדו משכר
 לא למחות פץ לעם קרובו
 שרים לכוזים הוציא משערים
 מגרדם מגלה כתב כנה
 מה אעידך מאוסה מלדצה
 וכשלו איש באחיו במפני חרב
 נחששה דרכנו
 נשא לבבנו אל כלים
 נחנו פשענו וקרינו
 כנס ואכדתם בגנים
 סכותה באף
 סכותה בענן
 סחי ומאוס תשימנו
 לאבר והגשארם
 פצו עלינו פיהם
 פחד ופחת
 חסדי יא כי לא תמנו
 חרשים לבקרים
 חלקי יא אמרה נפשי
 והשמותי אני את הארץ
 טוב יא לקויו
 טוב ויחיל ודומם
 טוב לגבר כי ישא עול
 נם ואתכם אורה
 ועל כל אלה הונתנו בת אדום
 כי כבד עלי אפרו
 וקשכתי כפי צר שחי
 וגוינו שמנו בארץ
 וצור אורחותיו חסד כלם
 ועד דרשה הוא נידם
 ובתכלית ששה מאויי כי בו
 מכל שנה ושנה מזכירות אשמה
 ועל בני העביר גליו
 יען כי גבור גרוז כקבר
 ואיד מתער הוציא חרבו
 לעות אדם בריכו
 לעולל והגשארם
 מי זה אבד ותהי
 קנים והגא והי
 נתונה ביד מריב ומתנצה מפי עליון לא תצא כא

נפלה עמרת עוז משענם
פרשה פיצה אוי כי סוגרה
וצר בשבעה דרכים ענים והתווח את עונם
עשה עברתי ויחרה
תמור כתנה בעוז וגרה עיני נגרה
וערף את מדון מגרה עד יסקיף וירא
ועשר מעלות נעלה עיני עודלה
לא אעזבכם בכף זועמם אף אני אלך עמם
ובעקלתי יושר ואכפור צוד צדוני כצפור
ובחללי ערך לשבור צמתו חיי כבוד
בהעלות כים עלי לגרשי צפו מים על ראשי
על הר ציון צבאו להכריתי
קראתי קשוב חרפת מני
קיימי קראי כי לא יכלם
קלים קראוני ועליכת מראיך
אתה י קץ אל תכוב
ראה רוגז ככת אנושי
ראה ריב בעיתתי
רוח רפתה כי מאימתם
למה רחוק תעמוד בדברים עזות נמת הנשמה אושיב פרוות ואף גם זאת
שכעו שנוקשתי ברחיפתם
שכבו שוחחים בני ביגונם
שישי שוסתי כי בי יד מטה
השיבנו שלם שנים
תבא תשור מעני לכול
תקרא תגלה יום כמוס מלב
תס תכלית תקפס ללכדם
כי תמיד רוקדים ושוחקים ומתורתך אנו לא רחוקים השיבנו והודנו אלה החקים
ויושבין על הארץ
ברומיה ברר אשבה
כאם עובדה נחשבה
וכל תנחומיה לא קשבה
על כי שובבה משובבה
נח קוננה איכה ישובה
איכה
ישבה חבצלת השרון
ודמם רין מפני נושאי ארון
נשו ממשטרותם כוזני בני אהרן
כנמסר הבית במסרכי מרון יהויריב
כנהרג כהן ונביא ביום הכפורים
וגלו כצפרים כוזני צפרים
כעון מעשרות ושמיטה
ככה תבכה מחומשת ספרים
ועל ימיו נשחטו פרחים כצפרים
גלתה בארצה כלה מקושטה
ידעיה

ומעדיה ודפשה משמרת מפשה חרים

156

והנעיל כנפרע פתילו

שעורים

ונע משתלו כהן עיתה לו

מלכה

כבטלו הלא פרוש לרעב לחם

מימין

ובטלו שתי הלחם מבית להם

הקוץ

ותמרו אפר בראשה חיפת

אבייה

כפשע כלחם פת נלכדה יודפת

ישוע

ועתה אמן ענות לא אבו

שכניה

והקצו ודולעכו כדני עילכו

אלישיב

והלעיגה ותעתקה בחזיו אל

יקים

ויצא ממעון אל כפר שזיאל

הפצץ

ונעלה רב וחובל

סתחיה

ואין מתכבד בכדני ארבל

יחזקאל

כי כליה חויבתי כדור המבול

יבין

ויצא ככבד כבול כהן כבול

כא ב

כי הבטיחו לאל קנא

כתאניה ואניה

ונדה מן קינה משמרת אלקנה

כא ב

וכסף על חרס ציפת

כא ב

ונדרס ונלפת כוהן צפת

כא ב

והכני בעורון ובשגשגון

כא ב

ונעה ממעון כדונת בית מעון

כא ב

כדושבתי אנונה מבלי אב

כא ב

ונשאה עלי קינה משמרת ישבב

כא ב

ולא נזכר לי עקדת מורייה

כא ב

וצנה ערום וערייה משמרת מעדיה

כא ב

והריקו עלי חרב וחנית

כא ב

וכצורת תבנית יצאה יונית

כא ב

כי לא דאמינה בהשכם ושלוח

כא ב

ואין שמן ממולח בראש ממלח

כא ב

וערו ערו דוערת תבור עז חמרת

כא ב

ובשערי ארץ גזרת משמרת נצרת

כא ב

וקוננתי ביער בערב

כא ב

וריה לא עירב מאכלה ערב

כא ב

כתאניה ואניה

ובארבעת שפטים הושפטה

דרכי היכל דמכו כנפרץ כותלו

ודורד ודושכל מתילו

היו מלעבים בלוחמי לחם

ורעבו וצמאו ממים ומלחם

ויצא אום בבסף נחלת

ונרות נכבו וכנורה נכלת

זכרה זמן נעשה ונשמע השיבו

לענה וראש שבעו ודור

חטא חטאה ואמרה לאליל זה אל

עבור כן הוקנאה במרגזי אל

טומאתה החניפה תכל

וענן אבק הגליו כאבל

ידו פרש צר בבית זבול

כסאו השית לתבול ונבול

כל עמה קוננו קינה

בגוי נבל אותה קנא

לא למרום עין צפת

בחזוק מוסר הרפת

מברום השמים נלאה טעון

ופקד עלי עון נוב וגבעון

נשקד עול עון ונכאב

מלצפצף במינים ועוגב

סלה אבירי מורה הורייה

מרוכ מדירה וכרייה

על גבי חרשו חורשים ודאריכו מענית

ודרבתי צומות ותענית

פרשה ואין יד שולח

והושבתה ברית מלח

צדיק הוא יא כי פיהו מרת

קנים עליה נחרת

קראתי בצר לי ולא קירב

וכבה נר הדלק במערב

ראה כי הוסערת באניה

נפלה עמרת עוז משענם
פרשה פצצה אוי כי סוגרה
וקהל כצאן לשבח מנויה
שמעו כי נזדמתי בצחנה
ולא נתן לי רחמים וחנינה
שמעו כי יצאתי בשבייה
ורשתי לשמה וערכוביא
תבארעת שמיני הדמין
והשיב אחור ימין
תבא תמריח וחשכי תוריה
וריה כקדם תרית
לו אלה געונו ושכמה חימה עברו ועוד נוסף עלחם דברים רבים כדמה זכרתי משפטך מעו
מעולם ואתנחמה רואה ושוחה עד קץ נחמה נחמה לפתה מחלי עומדת מצפה לקד פתחי לי
זרון כריתות ודברות כבהלי לושתתי לחשבונם ארבעים ושש למניין אהרי

אהלי

שודר גדר צאן באפס חציר
דוב שכל כקן בן שמן ויער הבציר
כל הביא פתע ובושרות הפשיר
ויעם סבך קרן כנע דל ועשיר
מתיר זאת פסקה מחצרת
חסדי קרני ראם לו היות נוצרת
נתקו טוב ברע עונג כדופר
ישב בדר מקרינת בצפר
בני כי אב ואם הקלו כליל
לרכא בעולה שאג והליל
יצאנו מי ילך אתם לצרפה
נחפשה על מה קרן נבואה חרופה
ואינם סכותה בעדם עדים לנצל
עיני בקרן ליה מהאצל
אין פחד וחיל באורו מרח
צוד צוד קרני מוכח בו חזיר לפרוז
נוטה קראתי וחר אף להשם
רבת קרן נבואה ומלכות מלדרשם
עוד שמעת תנאות מקושרת
אהלי שפתי כחשי שללו מני עמרת

וצר בשבעה דרכים עינם והתורו את עונם
תמור בתנה בעוז חגרה עיני נגרה
ונסה מחנייה מגדל נוגיא
וסתם בני תחניה
ומקריית חנה נשה כפר יחנה
ונשרפה דת מרום שבייה
ומהסתר חסידה גלת בית חוביה
ושתו ששירי שוממין
ובעון צלמים נעה צלמין
וכדשא עצמותינו תפריח
ומשלחנך תאריח חמת אריח

גבול

דליהו

מעוריה

וכגודי באנוכי שלח אש בקציר
ונאלם מפתח שמע קול הציר
ובצג אליל באיו לשישך אתם השיר
וידום ממרחק שמע קול השיר
במשאות שוא אשר נוצרת
היה לה להשמיע כאז קול חצוצרת
כדולל כהוד בלי היות מושפר
כי אין לייבב קול תקע שופר
ואיה קרון עוד בעדם להפיל
ויסבר קנה קול החליל
והגם חללים ואין ערוף ערופה
כי פסו אלף בני זמר מקול הכנרפה
כי בגאפוף שר שארם פצל
וידום ממרחק שמע קול הצלצל
ויגבבו שלש מאות נער בעץ דחרוז
ופס מדוכן קול גביני כרוז
ויעידו כי שקר בני בלי שם
ולא נשמע עוד קול כהן אומר אנא השם
בלא חמדה היות כרמים נוטרת
ולא הפיחה עד יער רית ענן הקטרת

ומקים ידעתי תשיב בארחו

אחר עשר סמים בדריחו

מירחו לוכר קהלי

כמליך במסבו נרדו נתן ריחו

ישוכב לקרבתן שמוע עשרה אלה מירחו

עד הנסתרים להבהילי זרחי כחרמו להניא צהלי

רוחקה ומשם סולקה שכינת אהלי זקנים ישבו וידמו וכים יחמו מקור דמעת יזלו מים

מי יתן ראשי מים עיני עיני יורדה מים אבכה בכר נפשי

איכה

אחובים נאמנים אברו ביד רע

איכה גאולי בחילי גלו מזבולי דודי רעי

איכה דמונים דגלו ממעונים ומאמיני רעי

איכה זכים זוללו ביד זועכים חביבי רעי

איכה טפים שורפו ביד שורפים ידי רעי

איכה כהני כלו ביד מעני לקוחי רעי

איכה מאמינים מוגרו ביד מונים נגדי רעי

איכה סגולים סלפו ביד סכלים עמוסי רעי

איכה פזורים פולצו ביד זרים צנועי רעי

איכה קדושים קולעו ביד קדשים רחומי רעי

איכה שדמים שוכחו ביד אשמים תמימי רעי

זכור יי מה היה לנו

זכור

אשר עש צר בפנים

שלף חרבו ובא לפני לפנים

נחלתנו ביעת כשימא לחם הפנים וגידר פרכת בעלת שתי פנים

יתומים גיעל כמגן מאדם

וצרר קן במראה ארמדם

מימינו דלח והטביר חציו מדם

כיצא מן הבית וחרבו מלאה דם

על צוארינו הוות גבר

ונטה אל אל ידו למולו לגבר

מצרים וכל לאום אם בס גבר

אני בתוך אוריי ארוץ אריו בצואר

אבותנו זרה כדבניו בחוריו אכלה אש

זה זונה הכנים ולא נכוה באש

עבדים חתו בסוכו לבת אש

ולמה בבית אש מכרום שלח אש

בנפשנו שבענו בהוציא כלי שרת

ושמם באני שיש בס להשרת

עורנו יקר כהשכים משרת

ולא מצא תשעים ושלשה כלי שרת

נשים כשרו כי בא עריץ

ובקרקע הבית געליי החרץ

שרים לופתו בדנים להרץ

ובבית קדש הקדשים צחנתו השרץ

בחורים מבחין צגו מחזקים

ותרו כי יזק בששים רבוא מזקים

זקנים נבעתו כדרשודו חזקים

עשות רצונו והוא אסור בזקים

שבת סוּס ויבא ארמון

ויסבב חומה ויעות המון

נפלה עברה על בית פיצל ערמון

עת כי נושט מדוק ארמון

על פתח דר הבית החל לבא

וכיד ארבעת טפסריו נתנו להחריבו

כא ג

על צד מערבי לזכר השריד בו
אתה קצפת ודרשית גוים לפנות
למה רגשו גוים ולא שעתה פנות
השיבנו שיושו כבאו בנבכי ים
שיר תושבחות שוררו בעל ים
כי תחומות באו עד נפשם
תקותם נתנו למשיב מבשן
מי יתן ראשי מים עיני עיני יורדה מים
אוי כי אוסרת בוקים וכבבל
גולה וסורה ישבתי כאבלי
אוי כי הכלי נהרס וקלוני לעין כל נפרס וזון ערפי נדרס חשבון חמשים ושתים ביד מדי
ופרס אוי כי טמא למולי נתכון יעץ עלות לבית הנכון כבה נרות והשבית קרבן להט
להשתני מאה ושמונים מלכות יון

אוי כי מכרסם תפס הדום
סחי ומאוס כמהפכת סדום
אוי כי פרא בער נועל
קצרו חיי להגשל
אוי כי שחורים הכבדו שליני
תקף עולם למאד עליני

וזכר יי' מה היה לנו

אוי

גלתה מעזרה לפתח על תנאי
ראת מפתח ורחוב מן הנאוצים
הלכה מרחוב לפנת הגגות
ומן הגגות להומה נדה בחרון
זה ונדה בחומה לשדה
חזרה משדה אל ההרים
טסה מן ההרים אל הגבעות
יצאה מן הגבעות אל הגדולים לגשול
כמסה מגדולים אל בהני יי'

ועג אחד כתלינו ולא רב ריבו
ילדים אשר אין בהם כל מום מביתך פגות
ושלחם לארץ עוץ בשלש ספינות
ושתפו עצמם יזר לנפול בים
כי עליך הודגנו עד מצולות ים
כל זאת באתנו חילו לממשן
ובת קול נשמעה עורה למה תישן
על חרבני פעמים עד יסקוף וירא יי' משמים
ביד כורעי לבל דבל
דרוסה שבעים ברגל בת כבל
אוי כי הכלי נהרס וזון ערפי נדרס חשבון חמשים ושתים ביד מדי
ופרס אוי כי טמא למולי נתכון יעץ עלות לבית הנכון כבה נרות והשבית קרבן להט
להשתני מאה ושמונים מלכות יון

נעץ כחזיר אותי לקדום
עשקני כמה שנים ~~אדם~~ ~~אדם~~ ~~אדם~~
צבאיו אפפוני במעל מועל
רוחי קפדה בשלטון ישמעאל
שללו עמלינו אכלונו הממונו
ומדירת קטבותינו הגלונו

כשרה שכינה נמה אלך ואשוב ברחמים אוילי ישובו
ברחה שכינה בזויות היכל
ברחה מהיכל לעזרה כמבוכות וראתה הנשים חמוז מבכות
וראתה אחוריהם אל היכל יי'
וראתה הבנים מלקטים עצים
וראתה משתחרים על דגגות
וראתה נשבעים באשמת שוכרון
וראתה מזבחותם כגלים על תלמי שדה
וראתה זוכחים על ההרים
וראתה מקטרים על הגבעות
וראתה כי המה יחרו שכרו עול
וראתה ולא אמרו אוילי

לכתה מן הכהנים אל הגדים
 מן הגדים ליונקים חנה
 נסעה מיונקים אל גומליהם בצביון
 סלקה ממכסות אל גרודין
 עברה מן הגרודים אל השרים
 פנת משרים אל כת מתנבאים
 צעדה מחברי גנבים אל זרע אמת בלי כחד
 קראת בכפל חנני להרגיש
 ריתקה בגהץ ברבות כנות
 שיחרה לרפוק אל השופטים
 שלש שנים ומחצה עשתה בדר הזתים
 תלת מדר הזתים למרומים
 תחבולות עשתה לגזו גת
 ככתוב אלקה ואשובה אל מקומי עד אשר יאשמו ובקשו פני בצר להם ישחרוני
אנה אלהך ואנה אעק ואנה אבכה ואמצא בני
 אנה אלהך ואזיל רמעות כמים על בני כי גלו אויה מי יתן ראשי מים
 אנה אלהך ואגיר דמעה על דודי כי גלו ועיני מקור דמעה
 אנה אלהך ואהמה כקול יללה על וותיקי כי גלו ואבכה יומם ולילה
 אנה אלהך ואזיל זעמי על חסוני כי גלו את חללי בת עמי
 אנה אלהך ואנוסה במענות על ידי כי גלו ופץ קראו למקוננות
 אנה אלהך ואיכה אמצאנה על לקוחי כי גלו ופץ קראו למקוננות ותבואנה
 אנה אלהך ואמצא יונה על נגדי כי גלו ואל החכמות שלחי ותבאנה
 אנה אלהך ואסיה בטעמי על עמוסי כי גלו ואין קורא בעמי
 אנה אלהך ואפעה בהידר על צנועי כי גלו איכה ישבה בדר
 אנה אלהך ואקרא בקול יללה על רעי כי גלו במה תבכה בלילה
 אנה אלהך ואשפוד לב כמים על תמימי כי גלו עד יסקף וירא יי משמים
 ויקונן ירמיה על יאשיהו לא שמע ולא אבה ולא הסב פניו וספרו על זאת
 ויקונן ירמיה על יאשיהו

איכה אלי קוננו מאליו בן שמונה שנה החל לדרוש מאליו
 בני חם בעברם חנו עליו ולא החבר לו סגוי מפעליו
 גם בכל מלכי ישראל אשר קמו לגדור לא קם כמותו מימות אביגדור
 רבב בו חטא דיצני הדור אשר אחר הדלת קמו לסדור
 האכלים זרע שיחור כתבו הטוב פיתחו משחור
 וגדל עון וחשיב ימן אחור ועוד לא שלח ידו מן הדור
 כא ד

וְכִי אָמְרוּ בְּיָמָיו דֵּת לְהִקָּם
חֹשֶׁךְ תֵּאָדוּ כְּאֵצוּ דְּחֻקִּים
מִיָּבִים רַעִים נִקְרְאוּ בְּשִׁלְחֵי מִלֶּאךְ
יָדֵי עַם דְּאָרֶץ דְּמִים כְּמִלֶּאךְ
כֻּלָּה הִמּוֹנִי לִלְכַּת אֲרֵם נְהָרִים
לֹא שָׁמַע לְחֻזָּה וְיִשְׁכַּב אַחֲרֵים
מִחֲטָאוֹת סְתִירַת מִזְוֹת
נָעוּ עֲנָמִים לְחֻמוֹ לְהִזְכּוֹת
סוּרוּ הַעִידוּ עַד לֹא שְׁאִיָּה
פָּנִי קָרֵב קָרֵב וְלֹא עֲלָתָה לֹא שְׁעִיָּה
עִידְנוּ עֲרֵצִים עֲנִיּוֹ בְּגִיּוֹ נִחְצִים
צוּר צִדְדוֹ וְשִׁמּוֹדוֹ כְּמִטְרָה לְחֻצִּים
קָלִים צִתְתוּ דְּרַפּוֹ אַחֲרָיו אֲזֹן מוֹצֵא פִּיהוּ
רוּחַ שְׁפָתָיו הִפְצָה מִפִּיהוּ
שִׁישִׁי נֹף כִּי קִנְיָא זַעַם

הַסִּכְתָּם הַטֹּיב עִם זֶו בְּפֹשְׁעִים
תָּם בְּמִקְרָה אַחַד כּוֹס מְגִידוֹ לְשִׁתּוֹת
תִּלָּה עֲשָׂרִים וּשְׁתֵּים מִהָרוֹס שִׁתּוֹת
שְׁתֵּים נָשִׁים בְּנוֹת אֶם אַחַת וְתַהֲיִין לִי שְׁתֵּיהֶן כְּאֶחָת
עַל נְהָרוֹת כְּבֹל פִּגְעָה אַחַת לְאֶחָת וְתִשְׁאַלְנָה אַחַת לְאֶחָת וְתִקְוֶנְנָה אַחַת אֶל אַחַת
וְשִׁמּוֹתֵן שׁוּמְרוֹן אֱהִלָּה

אָרִי

כִּי מִחֲלֻקָּת בֵּינִי וּבִינֶיךָ נִסְכָּה וְמָה אֶעֱשֶׂה כִּי הִיתָ סִיכָה אָמְרָה אֱהִלָּה לְאֱהִלִּיכָה
בְּעֻזְבִּי עֲצַת זִקְנִים תוֹרָה מְלֻמְדִּים נִזְקֶשְׁתִּי בְּעֲצַת הַיָּלְדִים אָמַר אֱהִלִּיכָה לְאֱהִלָּה
גִּלְתִּי תִחְלָה מִעַל אֲרִמְתִּי וּסְבַרְתִּי כִּי תִשְׁאַרִי לִי אַחֲוִיתִי אָמְרָה אֱהִלָּה לְאֱהִלִּיכָה
דְּמִיתִי לְסוּדוֹס וְלַעֲמֻרָה בְּתוֹצְאוֹת לֹלִי יֹא עֲבֵאוֹת אָמְרָה אֱהִלִּיכָה לְאֱהִלָּה
הוֹכִיחִי מִבֵּיִא אֶל בֵּית הַיִּין הַשְׁוֹתִים בְּמִזְרְקֵי יִין אָמְרָה אֱהִלָּה לְאֱהִלִּיכָה
וְגַם אֱלֹהֵי שִׁגְוֵי בֵּין כֶּהֱן וְנָבִיא מְנַסְכֵּי מִים וַיִּין אָמְרָה אֱהִלִּיכָה לְאֱהִלָּה
זוֹרַעְתִּי בְּרַעֲב וּבְחֹסֶף עוֹד הָיִיתָ רֹאשׁ חֲמוֹר בְּשִׁמְגִים כֶּסֶף אָמַר אֱהִלָּה לְאֱהִלִּיכָה
חֲוִילִי קִהְלִי מִשְׁחֹר חֲשָׁכוֹ כֶּסֶם בְּחוֹצוֹת יִשְׁלִיכֵנִי אָמְרָה אֱהִלָּה לְאֱהִלִּיכָה
טַפּוּדִי בְּשִׁלְתִּי בְּעוֹבְדֵי לְמוֹלֶךְ וְצַעֲקֵתִי הוֹשִׁיעָה אֲרוֹנִי הַמֶּלֶךְ אָמְרָה אֱהִלָּה לְאֱהִלִּיכָה
יָדֵי נָשִׁים רַחֲמָנִיּוֹת נִתְאַמְרוּ עַל יִלְדֵיהֶן בְּנִמְיוֹת אָמְרָה אֱהִלָּה לְאֱהִלִּיכָה
נִזְכָּר מִכָּה הִכְנִי מוֹדֵד מִים כֹּאשֶׁר יַעֲרֹד דִּקְנָה בְּמִים אָמְרָה אֱהִלָּה לְאֱהִלִּיכָה
לִי הִכָּה מִכּוֹת שְׁתֵּים וּלְקִיתִי מִיָּדוֹ כְּפָלִים אָמְרָה אֱהִלִּיכָה לְאֱהִלָּה
מוֹכִיחִי הָיָה אֶרֶךְ אֲפִים וְגַם מָה אֶעֱשֶׂה לָךְ אֲפָרִים אָמְרָה אֱהִלָּה לְאֱהִלִּיכָה

כִּי מִחֲלֻקָּת בֵּינִי וּבִינֶיךָ נִסְכָּה וְמָה אֶעֱשֶׂה כִּי הִיתָ סִיכָה אָמְרָה אֱהִלָּה לְאֱהִלִּיכָה
בְּעֻזְבִּי עֲצַת זִקְנִים תוֹרָה מְלֻמְדִּים נִזְקֶשְׁתִּי בְּעֲצַת הַיָּלְדִים אָמַר אֱהִלִּיכָה לְאֱהִלָּה
גִּלְתִּי תִחְלָה מִעַל אֲרִמְתִּי וּסְבַרְתִּי כִּי תִשְׁאַרִי לִי אַחֲוִיתִי אָמְרָה אֱהִלָּה לְאֱהִלִּיכָה
דְּמִיתִי לְסוּדוֹס וְלַעֲמֻרָה בְּתוֹצְאוֹת לֹלִי יֹא עֲבֵאוֹת אָמְרָה אֱהִלִּיכָה לְאֱהִלָּה
הוֹכִיחִי מִבֵּיִא אֶל בֵּית הַיִּין הַשְׁוֹתִים בְּמִזְרְקֵי יִין אָמְרָה אֱהִלָּה לְאֱהִלִּיכָה
וְגַם אֱלֹהֵי שִׁגְוֵי בֵּין כֶּהֱן וְנָבִיא מְנַסְכֵּי מִים וַיִּין אָמְרָה אֱהִלִּיכָה לְאֱהִלָּה
זוֹרַעְתִּי בְּרַעֲב וּבְחֹסֶף עוֹד הָיִיתָ רֹאשׁ חֲמוֹר בְּשִׁמְגִים כֶּסֶף אָמַר אֱהִלָּה לְאֱהִלִּיכָה
חֲוִילִי קִהְלִי מִשְׁחֹר חֲשָׁכוֹ כֶּסֶם בְּחוֹצוֹת יִשְׁלִיכֵנִי אָמְרָה אֱהִלָּה לְאֱהִלִּיכָה
טַפּוּדִי בְּשִׁלְתִּי בְּעוֹבְדֵי לְמוֹלֶךְ וְצַעֲקֵתִי הוֹשִׁיעָה אֲרוֹנִי הַמֶּלֶךְ אָמְרָה אֱהִלָּה לְאֱהִלִּיכָה
יָדֵי נָשִׁים רַחֲמָנִיּוֹת נִתְאַמְרוּ עַל יִלְדֵיהֶן בְּנִמְיוֹת אָמְרָה אֱהִלָּה לְאֱהִלִּיכָה
נִזְכָּר מִכָּה הִכְנִי מוֹדֵד מִים כֹּאשֶׁר יַעֲרֹד דִּקְנָה בְּמִים אָמְרָה אֱהִלָּה לְאֱהִלִּיכָה
לִי הִכָּה מִכּוֹת שְׁתֵּים וּלְקִיתִי מִיָּדוֹ כְּפָלִים אָמְרָה אֱהִלִּיכָה לְאֱהִלָּה
מוֹכִיחִי הָיָה אֶרֶךְ אֲפִים וְגַם מָה אֶעֱשֶׂה לָךְ אֲפָרִים אָמְרָה אֱהִלָּה לְאֱהִלִּיכָה

נִוְכַחְתִּי נְגִידַת תַּכְחֹה מִיְּהוּדָה   וְנָס מִהָאֵשׁ לֶךְ יְהוּדָה
 סָרוּ מִי קְהֵל וְרֹב עַם   כְּגִלָּל חֲטָאת יְרֵבֶעֶם
 עֲנִיתִי מִי יְנוּד וּמִי יִנְשָׁה   כְּגִלָּל חֲטָאת מְנָשָׁה
 פָּעַלְתִּי שְׁנֵי עֲגָלֵי זָהָב   וְנִתְקַשּׁוּ עָלַי מַעְגַּל זָהָב
 צִנְתִּי פֶסֶל הַסֵּמֶל לַפֶּעֹר   וְנִתְקַשָּׁה עָלַי מִבְּעַל פֶּעֹר
 קִוְּלִי עֶשְׂרֵה שַׁבָּתִים בְּיַד גִּזְזֹן   לַחֲלֹחַ וְחִבּוּר וְנָהָר גִּזְזֹן
 רוֹשְׁטָה נִחַלְתִּי אֲשֶׁר נִשְׁאַרָה בַּחֲבֹל   וּבְכִיתִי עַל נִהְרֹת בָּבֶל
 שְׁלֹמֹנָאֶסֶר הִנְקִירָא שְׁבַע־שָׁמוֹת   אָכַל בָּשָׂרִי וְהִנִּיחַ עֲצָמוֹתַי
 תִּכְף נְכוֹכֵר נֶאֱצָר בַּעֲוֹלָל וּבַחֲזֹן   וְעַצֵּם עֲצָמִי וְהִדְרִיחֹן
 בֵּת קוֹל יֵצֵא מִזִּיכָּל מִזְוֹזֹת   וְרַעְשָׁה סִפִּים וּמִזְוֹזֹת לִבְכוּת בְּתוֹךְ מַעֲסִים לְהַמְזוֹת
 עוֹצֵם מְבוֹת שְׁתִּיהֶן לַחֲזוֹת   זָכְרוּ וְאָמְרוּ אִיכָּה נִהְיִיתָה הָרַעְשָׁה הַזֹּאת רְשׁוֹם קִינוֹת לְהַשְׁקֹף
 לְהִנָּאִים וְלַהֲזוֹת   עַל כֵּן שׁוּבוּ שָׁמַיִם עַל זֹאת
 בִּמְכַת אֱהִלָּה אֲמַרְתִּי יֵשׁ פְּלִיטָה   וּבִמְכַת אֱהִלָּבָה בַּהּ לֹא יִכּוֹלְתִּי לְרַב־יִשָּׁה
 בִּמְכַת אֱהִלָּה גִּזְרְתִּי לִכְצַע אֲמַרְתִּי   וּבִמְכַת אֱהִלָּבָה דִּמְמַתִּי וּבִצְעִי אֲמַרְתִּי
 בִּמְכַת אֱהִלָּה הִיִּיתִי צוֹעֵק וּמִתְנַחֵם   וּבִמְכַת אֱהִלָּבָה וִיכַחְתִּי אֶל תַּאֲצִיזוֹ לִנְחֵם
 בִּמְכַת אֱהִלָּה זַעַקְתִּי אֵלֶיָּהּ הָיִי   וּבִמְכַת אֱהִלָּבָה חֲרַדְתִּי וְצַעַקְתִּי הָיִי הָיִי
 בִּמְכַת אֱהִלָּה טַסְתִּי לְכַרוֹחַ מִלְּפָנֵי אֱרֵץ הָרָאשׁוֹן   וּבִמְכַת אֱהִלָּבָה יֵצֵאתִי לִדְלֶךְ אֶל מַקְוֵי הָרָאשׁוֹן
 בִּמְכַת אֱהִלָּה כְּגִלְתָּהּ לֹא נִאֲמָרוּ עֲלֶיהָ קִינוֹת   וּבִמְכַת אֱהִלָּבָה לֵעֵת גִּלְתָּה נִמְתִּי קִרְאוּ לַמְקוֹנְנוֹת
 בִּמְכַת אֱהִלָּה מִסְרִיתִי שַׁבָּתִי קִדְשִׁי   וּבִמְכַת אֱהִלָּבָה נָתַתִּי אֶת יְדֵי דִּירוֹת נַפְשִׁי
 בִּמְכַת אֱהִלָּה סִמְכִיתִי נְחוּמִים לְהִנָּחֵם   וּבִמְכַת אֱהִלָּבָה עֲלֶיהָ פָּצַתִּי הָיִי אֲנִי
 בִּמְכַת אֱהִלָּה פֹּל בֹּא אוֹתָהּ לַחֲטוֹף   וּבִמְכַת אֱהִלָּבָה צָר חֹשֶׁךְ כִּי רוּחַ מִלְּפָנֵי יַעֲטוֹף
 בִּמְכַת אֱהִלָּה קִרְאתִי שְׁאֵרִית יֵשׁ פֹּה   וּבִמְכַת אֱהִלָּבָה רִבְתִּי וְעַתָּה מִהָ לִי פֹה
 בִּמְכַת אֱהִלָּה שְׁלִשִׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה הִיִּיתִי מַפִּיגָה   וּבִמְכַת אֱהִלָּבָה תִּנִּיתִי אֶל תַּתְּנִי פִּגְיָה
 שׁוּבוּ שָׁמַיִם עַל זֹאת   חֲטָאוּ כָּאֱלֹה וּלְקִינוּ בָּבֶל אֱלֹה
 עוֹנִינוּ אֲרוּכִים וְרַחֲבִים בְּבִטּוֹנֵנוּ קוֹם עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹדִים גְּרָמֵי לְשִׁבֵּר לוחֹת מַעֲשֵׂה אֱלֹדִים
 עוֹנִינוּ דְּכָאוּ דוֹר הַמְדַּבֵּר בְּסִלָּף בְּהוֹצִיאָם דָּכָת הָאָרֶץ בַּחֲלָף וּסְפֹו כַּמְדַּבֵּר שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף
 עוֹנִינוּ זֹרֵי עֶשְׂרֵת הַשַּׁבָּתִים כָּל מַעְגָּלִים בַּחֲבָקֵנוּ לְשֵׁנֵי עָגָלִים טוֹלְטֵנוּ עַד לַחֲלֹחַ וְחִבּוּר
 הָיִיתָ גִּזְזִים   עוֹנִינוּ יִגְעוּנוּ הָיִיתָ בְּרָשִׁים וְנִחְפָּרִים בְּכָהֶן וְנִכְיָא אֲשֶׁר הִרְגֵנוּ בְּיוֹם הַכְּפָרִים
 לָכֵן עַל דָּמֵנוּ נִשְׁחַטוּ שְׁמַנִּים אֶלֶף סוֹפְרִים   עוֹנִינוּ מִלֹּא חוֹצוֹת יְרוּשָׁלַיִם חוֹלָלִים בְּנִאֲצוֹת אֲשֶׁר
 עָשִׂינוּ לְכַרוֹעַ לְבַעֲלִים סוֹגְרֵנוּ לְבָבֶל בַּחֲבָלִים   עוֹנִינוּ עוֹנֵנוּ בְּאֵין מָנוֹס בַּפֶּשַׁע אֲשֶׁר הִרְבִּינוּ לִ
 לְכַנוֹס צוֹמְתֵנוּ לְהַמְסֵר בְּיַד אֲדָרְיָנוֹס   עוֹנִינוּ קָשׁוּ וְעַצְמוֹ עַד עֲלִיּוֹת בְּרִשָּׁע אֲשֶׁר כִּבְּצָנוּ הָרַ
 הָרַעִישׁ יִסּוּרֵי תַּחְתִּיּוֹת שׁוֹפְכוֹ אֲבָנֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּבְתִי בְּנִסִּיּוֹת   עוֹנִינוּ תִּקְפִּי בְּתִקְפָּה בְּתַבְלָנוּ
 אֲשֶׁר כָּבֵד בַּחֲרָפָה תוֹעֲבָנוּ בְּרַעֲב וּבְגִלּוֹת וּבְמַגְפָּה

אם

תאכלנה נשים פרים עוללי טפוחים

אם תבשלנה רחבניות המרודים טפחים טפחים

אם תגזנה פאת ראש ותקשורנה לסוסים פורחים

אם תרבה לשון חיד בצמאון שיחים

את תרומנה זו לעומת זו ונבשל את בני צורחים

אם תאמרנה זו לזו תני את בנך והוא חבוי מנותח נתחים נתחים

אם תזמין בשר אבות לבנים במערות ושיחים

אם תחוייבנה בנות על חיק אמיתם נתפחים

אם תטוסנה רוחות עורלים ברחובות קריה טפוחים

אם תיקרנה בשכול רחם וצמיק שדים אם על בנים שחים

אם תכשלנה שמנים אלפים מגנים בערב אלוהים

אם תלוהטנה רוחם במיני מלוחים וגודות נפוחים

אם תמעטנה כאלף מאה ומבאה עשרה אחד לכפחים

אם תנוסנה למסך היכל שמנים אלף פרחים

אם תשרפנה שם כל אותן הנפשות כקוצי כסוחים

אם תערופנה על דם נקי שמנים אלף כהנים נרצחים

אם תפחנה נפשות מרוקרים מריח תנוכות שיחים

אם תצברנה על אבן אחת תשעה קבין מוח יודים מוכחים

אם תקענה שלש מאות יונקים כסוכה אחת מתוחים

אם תראינה רכות ענוגות כבולות על יד רב טבחים

אם תשכבנה בין שפתים בנות מלכים משוכחים

אם תתעלפנה הכתולות והבחורים בצמא ציחים

ורוח הקדש למילם תרעים

הח על כל שכני הרעים

מה שדוקראם מודיעים

ופה אשר עשו לא מידעים

אם תאכלנה נשים פרים משמיעים

אם יהרג במקדש

י כהן ונביא לא משמיעים

בנים גדלתי ורוממתי

בחובי והם פשעו בי

אם תעירו תלונותיכם

דעו מעשי ומעשיכם

והגני ענו בי

אם

אם שמעו שמעו מלתי

צויתי ולא עניתם אותי ומה הלאיתיך ענו בי

אם רחצו וזכו פצתי

ולא קראתם אותי

מה יגעתם בי

אם קראתי ותכבדו אנכם

תקראו ולא אשמע לכם מה תלינו בי

אם צירים שלחתי והעדרתי בכם

מכתמים לשובב אתכם מה תכחשו בי

אם פתאים תאהבו פתי וכחשו

ופתאים עברו ונענשו מה תכחשון בי

אם על דגן ותירוש תתגוררו

וכפרה סורירה סררו מה תסורו בי

אם סרתם מן הדרך

והבאתי בלכבכם מורך מה תתגורו בי

אם נאצו קדוש ישראל וגזרו אחור

והשיכ ימין אחור

מה תתחרו בי

מה תדברו בי	ונגמלתם ארבע עד אנה	מאנתם ארבע עד אנה	אם
מה תהתלו בי	ודמו נדרש בעברה	לכן אמרן נסרתם במגירה	אם
מה תענו בי	ועליו אתכם אוכח	כהן ונביא נסקל בשבת וכפור ודמו מוכח	אם
מה תרגנו בי	ונפלו שריכם במועל	ישונו ללא על	אם
מה תשיחו בי	ובא צר בשער	טבחתם מוכח בשער	אם
מה תחשבו בי	נדברנו וגנתם כלכם	חזקו עלי דבריכם	אם
מה תפנו ללון בי	ונלכד בשיחתותם	זכרון הושם אחר הדלת בהשחתתם	אם
מה תכבדו בי	ונצמתם בבור	ותיק עניותותי השלחתם לבור	אם
ואני אקניאם בלא עם ומרגיזי אל מה תכעיסו בי	ויאכל את ישראל בכל פה מה תנודו בי	הקניאנוי בלא אל	אם
מה תאילו בי	והומר טיב ברע	דס נמלאה ירושלים פה לפה	אם
מה תשיכו בי	נדרשתי ללא דרשוני	גמלתי שולמירע	אם
קראתיו ולא ענני	מה תשיכו בי	בקשתי ללא בקשוני	אם
תמורו אשלח לכם	את אליה הנביא	אמרתיו הנני הנני	אם
ובענותנו נשרף היכל		יהרג במקדש יי כהן ונביא	אם
וצבא השמים נשאו קינה		בחטאנו דרב מקדש	אם
ואף מזלות זלו דמעה		בעיר שחוכרה לה קשרה מספר	אם
כימה וכסיל קדרו פנידם		גם בכנ במרה שבטי יעקב	אם
זעקו בגנים ולא ענם		דגלי יסורון חפו ראשם	אם
רועה נאמן לא השה און		העתירו אבות ואל כלא שומע	אם
וצבא השמים שק הושת כסותם		וקול התור נשמע במרה	אם
וכוכבים אספו נגדם		זרע קדש לבשו שקים	אם
על כי כבשו לטבח הובלו		חשך השמש וירח קדר	אם
על כן בכור שור שחו קרניו		טלה ראשון בוכה במר נפש	אם
כידם אחים נשפך כמים		יללה השמע שור במרוצים	אם
כי התעלפו ציחי צמא		כוכב תאומים חלה מכעס	אם
כי שאגתנו עלתה למרום		לארץ בקש לנפול סרטן	אם
על כן בתולה קדרו פניה		מרום נרעש בקול אריה	אם
כי נכרע לנו כף מות מחיים		נהרגו בתולות גם בחורים	אם
כי בעקרבנים יסרונו צרינו		סבב מאזנים ובקש תחנה	אם
כי צור דרך קשתו כאויב		עקרב לבשה פחד ורעה	אם
ומבלי דלי מלא חכנו יבש		פני הקשת נהפכו לאחור	אם
כי גדי נגדע ושעיר החטאת		צרח דלי כי צפו מים על ראשינו	אם
		קול דלי נשמע להפסיק קרבן	אם

רגו ופחד מול דגים
שכחנו מועד ושבת בטלנו
תבדר גאולה תחיש ישועה
הדרת מלכותך תגלה אל עליון
אתה תקום תרחם ציון

כי כדגים נאחזנו במצודה רעה
שד מסרנו ביד צר וטלטלנו
תאמר לירושלם שבתי אליה ברחמים
ותמלך עלינו לעולם ועד
כי עת לחננה כי בא מועד

קינה לנועם אז כחטאנו לך באב

כת

ציון שמעתי כמנונת אהריה

ארה על כוס שתיתי ומציתי שמריה

אלי עדינה לשכינה אשר חשכו מאוריה בבתולת חגורת שק על בעל נשוריה

הללי יער הלכנו אריוך אש אוכלה

שער ציון יספור כי אלי עשה בי כלה

ותתפלש הערה כי שבתה העבודה

והלשכה תקונן על כי אספו סנהדריה

לשכת בירה תבכה אוי על זרע ארון

וגם קדש הקדשים אוי על גניזת ארון

והפרכת תזעק אוי על מקומי ותרון

כי ראתה זרים גלו סתריה

והבחתה תקונן איה קטרת סמים

ולב ארון נקרע על אורים ותומים

והמזבח יתרגו על עולות ושלמים

מדוע לא כעתה יבינוה סודריה

יילל כגור ליום מי יער נגינותי

ותענה המנורה מי יעלה נרותי

ודאהל כתאונן אין סקים יריעותי

והתורה תתרעם כי חרלו שומריה

חור יחול השלחן אי עורכי מערכה

וכיונה תדגה איכה שבתה מלאכה

ובת עמי כל זאת מהודה נתכה

ולפני צריה הלכו שבי צוריה

זה כמה מיהלת יום רצון מכך צור

קשורה כצפור ביד צור עזוב ועצור

קום בטרם יתמו עוללות כרם נצור ופקוד כנה נטשת ופרצת גדריה

לאדם תרשישים מרון וישועתה עולם מפני חרון

תסתר

כל יחשה אש בין ברי הארון

זה על גבי זה הואבולו בעלשה

שני מקדשים אשר במעלה ובכמה

ונבמה אחריש אתאפק ואבישה

ראשי הברים נגנזו בין הפרכות וארבע גחלי בדכיר מהלכות ארבע יסוד עד תהום מלחכות

קדש הקדשים ככיתי קדש בודר ושחתה והליתה אהלי שווד אכה כף אל כף השמעת בהוד

צפירת תפארתך נתנה ביד צר כל כלי חמדת איווי עם האוצר ולך הכח והגבורה ונמו עצר

פני הכסא אז אופלו וגובהי שמים לקדרות הושפלו יבין ובוזע להשתכר כנפלו

עשרת שלחנות זהב שרלו ולעור כיהם נמו איה ארון אלו לאוצר שנער לקדשים הונחלו

שרפים עיכדים נעו כמעמד כנדרסו מכונות מתוך כהמד זורים קראו ימי השמד

נחשת ים ועשרה כיוורות נתנו לבל והגם שבורות ושני המאורות מאז קדורות

מעשה האופנים אשר במרכבה כדורדו לארץ וזר הרקיע ככה חולש על גוים לפני מכרובים

בא לוויית המורד מעת רודדו השללים עוד לברכה לא ירדו ברכם רעים מעל כמתי עב רודד

כל כלי הבסקף וכלי הזרב קוצצו ושושו מבית ההרב כצאת ההוד שחחו עוזרי רוב

יום אשר נקרא מהומה ומכוכה להקת מלאכים באשה מצרה נבוכה דבור פתח וענו
 אחריו איכה טס עמוני ומואבי והוציאו הכרובים ובכליבה היו אותם מסובבים הנה ככל
 הגוים בית יהודה חסובים חיל שרפי מעל חילף מגדולתו ואל אדיר שמו לא אבה תהלתו
 לגלים כדושם בית תפלתו זמר שחק הוחשו כנועם וגם מה לכם פה אין היום טעם מה
 תקלסון מלך בשעת הזעם והכהנים על משמרותם נשחטים ועל מחלקותם עמדו איסטר
 איסטרטיוטים ונמו איה מלך אסור ברהטים הכלים המשמישים בשבי הולכים

והשרים והסגנים בכבל משוכים ותמור בדים שק חגרו מלאכים

למעןך אדרי תאגור נדחי למזוזות פתחי ונגיש זבחי ריח נחוחי ויורוך חי חי
 וידעו כל חי כי הם בני אל חי והאר פניך אל מקדשך השמש למען

אנכי

אנכי אנחם מאנה להנחם אבדים להנחם

אז בשבעה רועים אחים ורעים נחמות להנעים

אנכי אנחם תשור אבנה נסכים שמנה

בס איך אנחם ולא אנחם עד בא מנחם

גולמי כבש ביאת צר מאד לי היצר כי מצע קוצר

גלה לו לא תאכל ובגר ואכל ואיך ינחם היכל

דמם ונסתקף ודד כף אל כף ודד כף אל כף כי ראש אבף

דכד איך ינחם ולא אנחם שר בא מנחם

החל שלש מאות מתשלח ראות חת וידום באות תנאות

הוחד בימים כצדיק ותמים דורות להתמים ואיך ינחם הדום

והרומ לא ידון חת וידום חת וידום

והי איך ינחם ולא אנחם עד בא מנחם

זמם מלכי צדק כי עד צדק משפט וצדק

זכר הוציא ועדך ושלחן ערך ובירך בירך

חז שלם חת מכה והוא לאל כהן לבבות בוחן

חנה איך ינחם ולא אנחם עד בא מנחם

טוב צדק מעיר ממזרח העיר משפט וצדק

טרף מארחי שלש עשרה ירחי ובירך בירך

ירא שם ויקרא יראה קרא חר שב לבקרה

יגוני איך ינחם ולא אנחם עד בא מנחם

כבא שמש לן קח מאבני אולם שמים עשרה סולם

כחו עולים ויורדים עלי נרדים ירא מורדים

לישע קנה אחרית ותקנה בשם אל נקנה

לבנון איך ינחם ולא אנחם עד בא מנחם

מלל שלח נא וחנן סלח נא ואם אין מחני נא

משכך חימה מאני חומה ראות נחמה

מלל שלח נא וחנן סלח נא ואם אין מחני נא

משכך חימה מאני חומה ראות נחמה

מלל שלח נא וחנן סלח נא ואם אין מחני נא

משכך חימה מאני חומה ראות נחמה

מלל שלח נא וחנן סלח נא ואם אין מחני נא

משכך חימה מאני חומה ראות נחמה

מלל שלח נא וחנן סלח נא ואם אין מחני נא

משכך חימה מאני חומה ראות נחמה

מלל שלח נא וחנן סלח נא ואם אין מחני נא

נְבוֹ עַל פְּרוֹשׁ	הוּא יִתָּא רֹאשׁ	נָחָא אִידִי יִנְחֵם
עַד בֵּא מְנַחֵם	וְלֹא אֲנַחֵם	סוּיִם אִישׁ בֵּית לֶחֶם
מִשְׁרָשׁוֹ כְּתִפְרָה לְהִנְחֵם	כְּחוֹשֶׁר גּוֹאֵל לִנְחֵם	סִמְכּוֹנִי בְּאִשִּׁישִׁי
גִּזְעֵי יִשְׁי	לְחִמִּי לְאִשִּׁי	עִירוֹ אוֹמֵר
רַגְלִי מִבֶּשֶׁר	וְלִשְׁדֹּק לְבֶשֶׁר	
עַל יְדֵי מְנַחֵם	הַמְרַחֵם	עַמּוֹ אִזְנֵי יִנְחֵם יֹאמֵר

פְּגוּזֵי מְסַכִּים	מְנַחֵם וְנִסְכִּים	שְׂמֵנָה נִסְכִּים
פֶּרֶחַ בְּחֹדֶר וְטוֹב	בֶּן קִישׁ מִבֶּשֶׁר טוֹב	לְנַחֵם הָדָר הַטּוֹב
צוֹעֵק בְּמַצָּפָה כְּאוֹמֵן	צֶפֶת חֲזוֹת יִשַׁע מוֹכֵמֵן	וְעַד יִיֵן לֹא זֹכֵן
צִיּוֹן תְּנַחֵם	תִּקּוֹם תִּרְחֵם	עַל יְדֵי מְנַחֵם

קֶץ יוֹם מְכַמּוֹם	רִפְסָה לְרִמּוֹם	בְּנוֹקְדֵי עָמוֹם
קוֹל בְּנוֹקְדִים	תְּגִישׁ וְתִקְדִים	פִּוְנָה קָדִים
רוֹן הוֹי בִּזְרָאָה	צִפְנִיָּה רֵאָה	עֲלִי לְהִרְעוּהָ
רְחוּם תִּרְחֵם	צִיּוֹן תְּנַחֵם	עַל יְדֵי מְנַחֵם

טוֹבֵי שׁוֹבִי	שְׁלֵם לְהִשְׁבִּי	צִמְחָה וְתִשְׁבִּי
שְׂמוֹ אֲבִיעַד	שִׁבְעָה מוֹעֵד	דּוֹכֵן וְדוֹעַד
תְּנַחֲמוּם לְהִרְבִּיעוּהָ	כִּסֵּי יִשׁוּעוֹת לְרִבְעָה	חֲדָשִׁים אַרְבַּעַה
תְּשׁוּב תִּרְחֵם	צִיּוֹן תְּנַחֵם	עַל יְדֵי מְנַחֵם

כימים

הָהֶם וּבִעַת הָהִיא בְּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן הוּא חֹדֶשׁ נִסָּן אֲמַנֵם בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר יוֹם כִּי מְנַחֵם בֶּן עֲמִיאל פְּתָאוֹם יָבֵא בְּבִקְעַת אֶרֶבֶל יִצְמַח טוֹבוֹ וּבְגִדֵי נָקִים יִלְבֹּשׁ בְּחִטּוֹבוֹ

בִּימֵי הָהֶם וּבִעַת הָהִיא בְּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי הוּא חֹדֶשׁ אֵידִר גְּנוּזִים גִּלְדִּי בְּנוֹצְרֵי שְׂמֵטִים תַּעֲלֶה עִירָת קֶרֶחַ לְעֵין כָּל שִׁבְטֵימֵי וְגִלְדִּי אֶסְף יְהוֹ מְקֻשָּׁטִים מִעֲרֻבוֹת מוֹאֵב עַד נַחַל הַשֵּׁטִים בִּימֵי הָהֶם וּבִעַת הָהִיא בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא חֹדֶשׁ סִיּוֹן הֵם יִקְוּמוּ אֲשֶׁר מָתוּ בַּמִּדְבָּר וְרַעֲשׂ גִּדּוּל בְּחוֹמוֹת יוֹגְבֵר וּבְרֹאשֵׁי הָרִים יְהוֹ פִּיסַת בֶּר וְתִרְגֵּז הָאָרֶץ וְסוֹדֵר רֵז יִדּוּבֵר

בִּימֵי הָהֶם וּבִעַת הָהִיא בְּחֹדֶשׁ הָרְבִיעִי הוּא חֹדֶשׁ תַּמָּז זַעַם וְעִכְרָה בְּכָל תַּמְצָא וּמִלֶּךְ מִכָּל מִבְּלָעֵי שָׁמַיִם יֵצֵא חוֹסֵן וּמִסְטִין יֹאמֵר לוֹ צֵא וְרִיחוֹ וְהַצֵּלָה לַמַּעֲשִׂים תַּמְצָא בִּימֵי הָהֶם וּבִעַת הָהִיא בְּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי הוּא חֹדֶשׁ אֲבִ טָהוֹר יַעֲשׂ בְּגִדֵי נִקְמָתוֹ וְהָרִיזִים יִבְקַע מִגִּעְרָתוֹ יֵצֵא מִשִּׁיחַ בְּגִדּוֹלָתוֹ כִּצְאָת הַשֶּׁמֶשׁ בְּגִבּוֹרָתוֹ

בִּימֵי הָהֶם וּבִעַת הָהִיא בְּחֹדֶשׁ הַשֵּׁשִׁי הוּא חֹדֶשׁ אֱלּוּל כְּשֶׁרוֹן יִכְרִיזוּ בֶן שְׂאֵל תִּיֵּאֵל וְיִרְדּוּ מִכָּאֵל וּגְבִרְיָאֵל לְעֶרּוֹךְ מִלְחָמַת נִקְמַת אֵל וְלֹא יִשְׁאִירוּ אֶחָד מֵאוֹיְבֵי יִיֵּאֵל בִּימֵי הָהֶם וּבִעַת הָהִיא בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הוּא חֹדֶשׁ תִּשְׁרִי מְרוֹמוֹת וּסְכָסֵךְ יִהְיוּ בְּכָל גּוֹי נִירָא כְּלָקַח לוֹ גּוֹי מִקְרֵב גּוֹי וְיֹאמְרוּ לִכִּי וְנִכְחָדֵם מִגּוֹי לְבוֹת נַפֵּשׁ דְּמִתְעַב גּוֹי

בימים ההם ובעת ההיא כחודש השמיני הוא חודש מרחשון ספר יהיה בגלות ראשונה ובו
 למדבר תצא שושנה עשרה אלף גלו במשענה ולא תהיה בראשונה האחרונה
 בימים ההם ובעת ההיא כחודש התשיעי הוא חודש כסליו פתאום תפול חרב משמים ודם ער
 יהלך כנחלי מים צח משלש ועד תשע ימים הומים כמים ומתים יקומו ויחיו מיומים
 בימים ההם ובעת ההיא כחודש העשירי הוא חודש שבט קול יתנו שוקדי יום יום או נא לנו כי
 פנה יום רעב יהי ארבעים וחמשה יום ושם יתהלל ברוך יי יום יום
 בימים ההם ובעת ההיא כחודש עשתי עשר הוא חודש שבט שבץ יהי בתשעים ומאה אלף
 וכלבש שריון מאה אלף שמלחמת רביעית יושג ואלף ואלף ושם אחד ירדוף אלף
 בימים ההם ובעת ההיא כחודש שנים עשר יהי שם אחד תמיד יהיו שלשה בבגדיה
 תשבי ומצחם וגם נחמיה תפארת מכהן עמם מנויה ושם כל הנשמה תהלל יה
 ככתוב כל הנשמה תהלל יה הללויה ונאמר וגנותי על העיר הזאת להשיעה למעני
 ולמען ריח עבדי ונאמר כי נחם יי ציון נחם כל חרבותיה ושם מדברה כערן וע
 וערבתה כגן יי ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה

סלוק

ויבן

עולם על מליאתו מכל חסירותיו למלאותו כימי עלומיו לעלותו כמו
 שהיה מתחלתו לתפארתו ולתהלתו להטיבו באחריתו בטוב אחרית דבר
 להרבותו כמו שהיה מבריתו בששה שחר מראשיתו עד ישובי לו מלא לשיתו ביו א
 אשר חסרו מתולדתו למספר ששה שחר לידתו ישובי לו למלאות דתו איש איש על ע
 עבודתו וכל אחד ואחד קצב מדתו בקומה וקופר הקמתו ותבנית וזכל רקמתו ממאה
 ועד תשע קומות לכת קיסמיות תקימתו כצאת השמש זו דמותו
 כי כימי העץ עצימתו לבל ישוב לחוג ארצותו מות יבולע
 מאימתו בלי למשול בו להמיתו לחי עד תהי נשמתו להעביר חרפתו ואשמתו
 וכל זרע זרע הנזרע בארץ בן יומי ירטיב על הארץ יהי פיסת בר בארץ להוציא לחם מן וא
 הארץ כלפת יגוע שורש בארץ ירעש בלבנון על הארץ קנה הזבולת כצמרת הארץ וכ
 וכליות חטה ככליות בקר בערץ מרעיד בקנה ומתנערות לארץ בלי לקשור ולחוש כדרך כ
 כל הארץ כי כל דבר ודבר מוכן בערץ י
 נאכל בן עוקץ וקליפה ועץ יאכל ולחורשיו יכבר כל נאכל בקץ ובחורף יהא נאכל ולא יכא
 יכאיש וירקב ויתאכל כי בטעם ושומן וריח יתכלכל ועל הנחל היוצא מתחת היכל יעלה על
 שפתו כל עץ מאכל והיה פריו למאכל ועליו לתרופה נאכל לרפאת כל אלם וסכל לה
 להתרפא כל רחם עמר ומשוכל ובעצבון כל יאכל לחם ובעצב אשת כל
 תפתח רחם כי תעבור הריון בכל יום ששים רבבות תעבר בכל רחם בלי עוצר ועצר ונחסר
 ויציצו מעיר כעשב ושודם ויצאתם ופשתם בעגלי מריבם כאבקת רוכל להתאבק משפ
 משפחה במשפחה להדבק בימן רוממה להתחבק עם גרודים ואראלים להתאבק לנשואם לנ
 לנמלים כצורם איתם לרדק ויבראו שמים חדשים ואתם יהיו ששה דברים חדשים
 ושלושה אחרים המיוששים ובקרבם מתכוננים ארבעה חדשים וספר התורה לנו דורשים

ובנידם שבעה רועים מפורשים עמקי הברית למו מפרשים אשר באו הם מעושים יבאו
לעטר צאן קדשים ובא יא אלדים וכל קדושים ובתוכם שני בני היצור מאושים ובמחנה
שכנה נסיכים ורועים ספר הישר למו דורשים ומדם יופיע משיח לקדושים למשוח קדש
קדשים ויהי משיח יתן לעליונים בקדושים כיונים

אל ארובותיהם דשים בכנף רננים מתחרשים עם אברה חסידה מחודשים
ותחלק נחלת צבי חלק כחלק על פי הגורל מתחלק לשלשה עשר תחלק ונשיא בתוך
יטול חלק שבעה שבטים מצפון יטול חלק וחמשה מתימן יחלש חלק וכל חלק וחלק יהא
מיוחד חלקו בפאת קדים ימה חלקו באורך אין סוף לחלקו כי ממזרח שמש עד מבואו א
אורך חלקו אבל רחבו ימך בחוקו עשרים וחמשה אלף קנים ירחיב חיקו בשבעים מיל
ישיקו והנשיא יכדיל ממנת חלקו

במשלית מרובעת במידת האלף עשרים וחמשה אלף על עשרים וחמשה אלף מצפון וימזר
לכהנים בלי חלק רחב עשרת אלפים על אורך חמשה ועשרים אלף ומנגב יכיל ללוויים ב
בלי סוף כמדתם באורך ברחב לצלע האלף וקדמה וימה יתן לנתינים בשלף ונותר
בתוך בתוך עשרים וחמשה אלף חמשת אלפים על חמשת אלפים לצלע האלף היא העיר ו
ומגרשיה בנייה לתלף כי בארכה כן רחבה וכארכה כן גובהה עולה

ומרחבת ונוסכת עד למעלה למעלה מתחשבת ועד כסא כבוד מסבת וצר לי המקום משבת
גשה לי ואשבה בשבת ויושב לימין אותה מיושבת וסני חובות לה מקיפות חומת

אש וכבוד לה מקיפות שתיים עשרה דלתות בם מוזקפות המון שנים עשר שבט בשערימו וקו
וקופות מדי חדש בחדשו בארבע תקופות יבאו להסתחות בארבע תכיפות

ויפתחו שערי ערן גן ושבע כתים משוערים בגן ועץ החיים בתוך דגן ותחתיו ששים ושכנה
שררי אגן שלשים וששה מעלות בתוכו מוגן מהלך חמש מאות שנה מצוגן וישמעו קול צו
צורם כגן וכמו לשעבר נהלהך בגן כן יתהלך בתוכם בתוך דגן

ויראו ויראו באצבע ובדמות ויאמרו זה אלדים אלדינו ולא נמות הוא ינהגנו עלמות הוא
ינהגנו בעלמות הוא ינהגנו בלי עלמות הוא ינהגנו בשתי עלמות ואז יראם שלש נחמות זו
וליתן ובחמות זו הנשעיים כל מין מטעמות פורש כנפיו בתעלומות ובכדא מאורות עד ת
תחומות ויוציא להם בכח בהמות אשר רבצו אלף הרים ואבוסו מאלף הרים משקרו מאוסם
נהרים יוכל היצא מעדן לארבעת נהרים ושלח שרשיו משקרו להרים וכל חיתו יער אליו מ
מדוהרים מימיו לשתות ממדרים וחוקו בו שלשים סימנים טהורים להמחר לישרים ובחורים
כגעייתו מפרק הרים הגה נא בנתיני כחו ומעידין מעשיו על כרחו ואונו בשירי ב

בשנו מוכיחו ומי יוכל לעמוד נכחו יחפז כמו ארז להגביה זנבו וכל חיתו שדי יש
ישכין לקנן בו ואחרי כן יוריד כנחת זנבו וישכין מעופפים כאבו לכל יזקו מחיות היושבות
בקרביו כי רחמן הוא בכל מדות שבו ויושב כמלך במסיבו עד בא יום מוכן לשחק בו ויגלה

לעם קרובו ונגדו יצג ליתן ושור בהמות יחיתן כי עוד הוא לשחק נתן לעתידים
 עוד ליתן להנתן למו במתן מלמשה יחוללו לו וגים גדולים וכלמלה יצללו לו א
 אראלים הודו ושבו ממללים תחתיו חרודי חרש סנפיריו מכה גלגל חרש יפר חר
 חרודי על שש חרש כרופר עלי חרודי ועשהו חרש ירתיח כסיר מצולה סגור חותם צ
 צר צולה בקשקותיו כובש כל מי מצולה לצמאו עולה מי צולה למצוא ריח והצלה
 מנחיריו יצא עשן מרתח כל מי בשן מטיר בעוקצו ומדאיג חיות ורוכסן ומתן ישובע וי
 וידושן יחשוב תהום לשיבה בו לכבשן כעפעפי שחר כיכנה בעינים בשלש מ
 מאות וששים וחמש עינים סבוב אבות שנים בשובה בכינים ששים ושנים ויש לו זוגים
 שנים בריח עקלתון וחניני שנים והוא עליהם כמלך במחנים מוכן במשתה נצחים לכן שנים
 והוא מכלם כבד גדול וגבו סמוכה בפיו בחיל גדול מסביב כטבעת הים הגדול ובבאיו
 יום הגדול יאמר מלך הגדול ליתגנו מאכל לגוי גדול וישלח בו השר הגדול ואתו גדודים
 המון גדול לפרוס עליו הרים גדול לכשכו בהכה בכחו הגדול וירמחו בו
 רמחים ויחשוב לתבן ברזל מרמחים ועוד ירתיחו בו רתחים ולקש נחשבו לו תותחים
 ויורו חצי קשת יברחנו בן קשת לעץ רקבון נחשת ויקלשו בו אבנים לסלע ובו נרפכו לו
 אבני קלע ואז יחרה לשייתם לבלע ויגביה ראש מלך אלים ומשאתו יגרו
 אראלים ומפניו בחיל נבהלים ויודע אל מעוז ויתן בקולו קול עז לשלוח בו מתן
 עוז להתפשט בלי מעוז בצוארו יליו עז ואז ימשוך במעיין גנים ויכרו עליו יושבי ג
 גנים לחצותו בין כנענים ויעמוד שם לעתים מזומנים נגד שדרו משומנים ויוצגו כערן
 מזומנים ואחר כאחד יגשו שניהם ורוח לא יבא ביניהם וקדושים יראום
 בעיניהם אך יצגו לפניהם וצור ישחק בם לפנייהם ויתחיל
 מקרין לנגח בו בקרניו זה בגאות אפיקי מפניו ויבער אש עשוניו ויאחו בניו אשר בכתניו
 ויגוס מצער לבין עצי ערניו ויגוס ויברח מפניו ויאחזובקישור עשניו בעצי בושם שושניו
 ויעלה ריח קשרת עד שמי מעוניו וכל גן תעשן בעניניו ובת קול תפוצץ ממדומיו הפיחי
 יולו בשמיו להריח בו ריח סמיו ואז יעוררו צפון ותימן ויסובבו
 לאות וסימן ויאזור עז חיל ותאמן וישוב על בריח מזומן ויצאל לקראתו מיומן וילפתו
 שנית בו בזמן ויתברכר אליו מוכמן ויסביבו בקרניו כאומן ודג
 לשפיתו יתימן וסנפיריו ישחז לזמן ולשחשו בם יתאמן זה קרניו למולו יעקמן זה סנפיריו ל
 למולו יקימן ומתוך כך שניהם ישימן לשחשם ולשבתם להחרימן וינתנו מאכל לעם נאמן
 ויבינו כי לא אלמן ואמרו ברוך האל הנאמן כי כל דבר ודבר אשר נאמן זימן הקיצו לקץ וזמן
 והוא מעולמים נקרא צור עולמים וצר ביה שני עולמים וגל לקצם כל נעלמים
 לכבוד בית העולמים המכון עד לא עולמים אתו לדורות כוננו מעולמים מכון לשבתו ע
 עולמים ובו ישכון עולמים וישע בו משיחו ועמו לעולמי עולמים
 בכתוב תביאנו ותשעמו בהר נתלתך מכון לשבתך פעלת יי מקדש יי כוננו יידי ונאמר
 בנה בניתי בית זבול לך מכון לשבתך עולמים ונאמר כה אמר יי שבת לי ירושלים ברחמים
 ביתי יבנה בה נאם יי צבאות וקו נטה על ירושלים ונאמר כה אמר יי שבת לי ציון ושכ
 כב א

ושכנתי בתוך ירושלם ונקראה ירושלם עיר האמת וזר יי צבאות הר הקדש ונאמר בגדול
ישועות מלכו ועושה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם : ונאמר יי אלדים אל תשיב פני
משיחך זכרה לחסדי דוד עבדך :

ונאמר כי נחם יי ציון נחם כל חרבותיה וישם מדברה כעדן וערבתה כגן יי ששון ושכמה
יבצא בה תודה וקול זמרה : ונאמר שם אצמיח קרן לדוד ערבותי נר למשיחי :
רחם יי אלדינו עדינו ועל ישראל עמך ועל ירושלם עירך ועל ציון משכן כבודך ו
ועל העיר האבלה החרבה והשוממה הגתונה ביד זרים הרמוסה בכף ערציסו
ויכלעה לגיונות **יד שמו** עבדי פסילים ולישראל עמך נתתה ולזרע יעקב ירושה דורשתה
נערה יי אלדינו מעפרה והקיצה מארץ רחיה נשה עדיה סבת שלומך כנהר שלום וכנחל ש
שומץ כבוד גוים כי באש הצתה ובאש אתה עתיד לבנותה כאמור ואני אהיה לה נאם יי ח
חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה ברוך אתה יי מגן אבלי ציון ובונה ירושלם

וילכדה

את צמח דוד וכו

וכן יחדל וכן שלח צבור כן בצרכיך כן בשחיתות וכו' וכו' על ירושלם עירך ברחמים תשוב אומר רחם ה
אלקינו וכו' וכתבנו באב בשחיתות ארץ אומר ברכת כהנים אכל במנחה אומר ומוציאין ספר תורה במחצית נאח
אומר גדלו לה ולא ותגלה מלכותי עלינו ואח מניחם הספר על הדוכן כשאר הימים אלא אחד ומבני הכנסת יתקבלו על
זרועותיו יחזק וכן הדוכן כד אחד של כנסת שכיח שגלו ישראל כביכול השכינה והתורה גלו ומקומם
ואומר הכל הבו גדל וכו' וקריין בתורה בפרשת היום שלמה בני אדם וזו היא הקריאה :

כי תוליד בנים ובני בנים ונרשנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תבנית כל ועשיתם
זרע בעיני יי אלדיך להכעיסו : העדותי בכם היום את השמים ואת הארץ כי א
אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכו ימים
עליה כי השמר תשמרון : והפיץ יי אתכם בעמים ונשאתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יי
אתכם שמה : ועברתם שם אלדים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא
יאבדון ולא ירחיקו ובקשתם משם את יי אלדיך ומצאת כי תדרשנו ככל לבבך וככל נפשך
בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרי הימי ושבת עד יי אלדיך ושמעת בקולי כי אל
רחום יי אלדיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבותיך אשר נשבע לך : כי ש
שאל נא לימים ראשונים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלדים על הארץ ולמקצה ה
השמים ועד קצה השמים הגיהה כדבר הגדול הזה או הגשמע כמרה :

השמע עם קול אלדים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי : או הנסה אלדים לבוא ל
לקחת לוגי מקרב גוי במסת באתת ובמופתים ובמלחמה וביר חזקה ובזרע נטויה ובמוראים
גדולים ככל אשר עשה לכם יי אלדיכם במצרים לעיניך : אתה ודעת לדעת כי יי הוא הא
האלדים אין עוד מלבדו : מן השמים השמעך את קלי ליסרך ועל הארץ וראך את אשו ה
הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש ותחת כי אהב את אבותיך ויבחר בזרע אחריו ויצאך מ
בפניו בכחו הגדול ממצרים : להוריש גוים גדולים ועצומים ממך מפניך להביאך לתת לך א
את ארצם נחלה מיום ההוא : ודעת היום והשבת אל לבבך כי יי הוא האלדים בשמים מ
ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד

ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר יושב לך ולבניך אחריו ולמען ת
תאריך ימים על האדמה אשר יא אלהך נתן לך כל הימים:

ואומר קדיש עד לעילא ומפטירין ברכיה

אסף

אסיפס נאם יי אין ענבים בגפן ואין תאנים כתאנה והעלה נבל ואתן להם
יעבדום: על מה אנחנו יושבים האספו ונבא אל ערי המבצר ונרמה שם כי
י אלהינו הדימנו וישקנו מי ראש כי חטאנו ליי קוה לשלום ואין טוב לעת מרפא והנה בע
בעתה: מיד נשמע נחרת סיסיו בקול מזהלות אביריו רעשה כל הארץ ויבאו ויאכלו ארץ
ומלואה עיר ויושבי בה: כי הגני משלח בכס נחשים צפעונים אשר אין להם לחש ונשכו
אתכם נאם יי: מכל יגיתי עלי וגון עלי לבי דוי: הנה קול שועת בת עמי מארץ מרחקים
היי אין בציון אם מלכה אין בה מדוע הכעיסוני בפסיליהם בהבלי נכר עבר קציר כלה קץ
ואנחנו לא נזשענו: על שכר בת עמי השברתי קדרתי שמה החזיקתני: הצריאין בגלעד אם
רפא אין שם כי מדוע לא עלתה ארוכת בת עמי:

מי יתן ראשי מים ועיני בקור דמעה ואבכה יומם ולילה את חללי בת עמי: מי יתנני במדבר ל
מלון ארחים ואעזבה את עמי ואלכה מאתם כי כולם מנאפים עצרת בגדים: וידרכו את לש
לשונם קשתם שקר ולא לאמנה גברו בארץ כי מרעה אל רעה יצאו ואתי לא ידעו נאום יי
איש מרעו השמרו ועל כל אח אל תבטחו כי כל אח עקוב יעקב וכל ריע רכיל יהלך: ואיש
ברעו יהתלו ואמת לא ידברו למדו לשונם דבר שקר השוה נלאו: שבתך בתוך מרמה ב
במרמה נאמו דעת אתי נאום יי: לכן כה אמר יי צבאות הגני צרפם ובחנתים כי איך
אעשה מפני בת עמי: חץ שחוט לשונם מרמה דבר בפיו שלום את רעו ידבר ובקרבו ישים
ארכו: העל אלה לא אפקד בס נאום יי אם בגוי אשר כזה לא תתנקם נפשי:

על ההרים אשא בכי ונהי ועל נאות מדבר קנה כי נצתו מבלי איש עבר ולא
שמעו קול מקנה מעוף השמים ועד בהמה נדודו הלכו: ונתתי את ירושלם לגלים מעון תנים
ואת ערי יהודה אתן שממה מבלי יושב: מי האיש החכם ויבן את זאת ואשר
דבר פי יי אליו ויגידה על מה אכדה הארץ נצתה כמדבר מבלי עבר: ויאמר יי
על עזבם את תורת אשר נתתי לפגידם ולא שמעו בקולי ולא הלכו בה: וילכו אחרי שרירות
לבם ואחרי הבעלים אשר למדום אבותם: ישראל הגני מאכילם את העם הזה לענה והשקיתם מי ראש: והפצותים בגוים אשר לא ידעו
המה ואבתם ושלחתי אתריהם את החרב עד כלתי אתם: כה אמר יי צבאות
התכוננו וקראו למקוננות ותבאנה ואל החכמות שלהן ותבאנה: ותמחרנה ותשנה עלינו כ
נה ותרדנה עינינו דמעה ועפעפנו יולי מים: כי קול נהי נשמע בציון איך שחדדנו בשנו מא
מאר כי עזבנו ארץ וכי השליכו משכנותינו:

כי שבענה נשים דבר יא ותקח אנכם דבר פיו ולמדתו בנותיכם נהו ואישה רעותה ק
קונה כי עלה מות בחלוננו בא בארמנותינו להכרית עולל מחוץ בחורים מרחובות דבר כה
נאם יא ונפלה נבלת האדם כדמן על פני השדה ובעמיר מאחרי הקוצר ואין באסף
כה אמר יא אל יתהלל חכם בחכמתו ואל יתהלל רגבור בגבורתו ואל יתהלל ע
עשיר בעשרו כי אם בזאת יתהלל ויתהלל השכל וידוע אותי כי אני יא עושה חסד משפט
ועדקה בארץ כי באלה חפצתי נאם יא

ולאחר ההפניה מברך עד וען דוד ואומר אשרי כו ויחזירין ספר תורה לארץ בחשאי ואין
אומר יהללו ואומר וכל לבין אתה קדוש ואין אומר ואני זאת בריתי ואומר וקרא זה אל זה וכו'
סדרא וקדיש גמור ויום נהפך שלם לומר תתקבל כלותהו במחית
ובתעשה באב יא אומר שאין מניחין תפילין דכתיב לעם לאכלי צון לתת להם פאר תחת אשר אכל בזמן שיש אשר אין
מאר ובט באב כתיב העלו עשר על ראשם ויש אומר שאין למונע מלהניח תפילין בכך שאין דומה אכלות
ישנה לאכלות חדשה ואפילו אכלות חדשה אין נמנעין מלהניח תפילין אלא יום ראשון בלבד מכאן ואילך הווי לה בא
כאכלות ישנה ויותר להניח תפילין שהרי היא אכלות ישנה ומיושבת ומכונה ימים אכל להתעטף בצניעות מותר והכל טון
בדבר וט באב שחלה בו ברית מילה מעכבין אותה עד תפלת המנחה שהיא שעת נחמה ואין מקדימין לומר
בשחרית שהיא שעת אכלות ומצות מילה קבלו בשמחה כדכתיב שם אנכי על אנחתך ואין אכלות במקום שמחה
ובשאר תעניות שחל בהן ברית מילה כגון שבעה עשר בתמוז ועם גדליה ועשרה בטבת ושאר תעניות מזהלן אותן מיד
בתפילת שחרית ואין צרכין לעכב ואם הוא שני וחמישי אומר סליחות אכל אין נוטלין על פניהן ואין אומר זכור ברית
ותחנה ובסל יין שמכריזין עליו ברכת מילה יא אומר שמניחין אותו עד הערב ושתינו אדם של תנוק ואם
תאמר משום ברכה אין לחום שאי אפשר לעשות בעצו אחד וכבר הענינו מזה קצת לתנוק ואי משום שלם שעה שיעור
טעויה אין בכך כלום אכל להשקות ממנו לתנוק אחד אינו ראוי משום דאין למסך כחאא דאמרינן גבי וס
הכפורים שאומרים זמן בתפלה ואין אומרים זמן על הכוס להשקות לתנוקות משום דאין למסך ויש אומר שמכריזין
ברכת המילה בלא יין כיון דלא אפשר למיטעם מילה ואין היו מעכב ברכת המילה והנראה בעיני הדעת ש
שמכריזין על היון בשאר הימים ואם משום טעויה נותן אותו לתנוק ושתינו בין ארבעה צומות בין
ביום הכפורים ואינו דומה לבסום יום הכפורים דהתם דאין לתנוק דאמרינן חבת היום היא לקדם על הכוס בליל
יום הכפורים כמו בשבתות וימים טובים ולא לתנוקות בלבד יאין משקין אותו אלא גם הגדולים והיו נסריזין
בו אכל כוס של ברית מילה הכל יודעין והכל יודעין שכל מילה הוא ואין בזה סדך לאחרים לא לגדולים ולא ל
לקטנים שאין הדבר קבוע שיאריך ברית בכל תעניות ואפי תאמר שיאריך ברית מילה בכל תעניות יא שם כמה תי
תנוקות פעם נותנין לה ופעם לא ואין לחום כלל ולא אתה למיסך אכל זמן ביום חובה וקביעות בכל שנה
ושנה ואם אתה מצריכו לברך על הכוס מאחר שהוא מברך בביתו לא יצא בכו ובני ביתו והוא מניחין לתנוק ו
שנה אחרי שנה אין לך סדך גדול וזה ובתעשה באב כל המדשנות בטלן אכל מותרין לעסוק באונב ובקינות
ובדברים רעים שבידיהם ועוברות ומניקות ומתענות ומשלמות בתעשה באב

ובכחזה של תשעה באב

באין לבית הכנסת ומניחין תפילין ואומר אשרי תהלה לדוד וכו' וכל לבין גאל ואני זאת בריתי
וכו' סדרא וקדיש עד לעילא ומניחין ספר תורה ואומר גדלו לה אתה ותגלה מלכותך ויניחו על
דוכנו וקורין בו שלשה בני אדם כסדר שאר תעניות ויחל משה והוא כעושה בטבת זה
והאלישי הוא תפטר בגביא ואומר קדיש עד לעילא ואומר השיבנו שהרי לא אומרת בשחרית
ומפסיד בתע כסוף האשכ שוכה וסראל וזו היא

שובה

ישראל עד יא ארדך כי בשלת בעוניך קחו עמכם דברים ושובו אל יא ו
ואמר אליו כל תשא עון וקח טוב וגשמה פרים שפתינו אשור לא יוש
וישיענו על סוס לא נרכב ולא נאמר עוד אלהינו למעשה ידינו אשר כד ירוחם יתום

אֶרְפָּא מְשׁוּבְתָם אֲדָבָם נִדְבָה כִּי שֶׁב אֲפִי מִמֶּנּוּ : אֵהְיֶה כְּשֵׁל לְיִשְׂרָאֵל יִפְרַח כְּשׁוֹשְׁנָה וְיָךְ שֶׁר
שְׂרָשׁוֹ בְּלִבָּנוֹן : יִלְכוּ יִנְקוּתָיו וְיִהְיֶה לוֹ בְּלִבָּנוֹן : יִשׁוּבוּ יִשְׁכְּבוּ בְּצִלּוֹ יִחְיוּ דִגְלוֹ וְ
וְיִפְרֹחוּ בְּגִפֶּן זָכְרוּ כִּיֹּן לִבָּנוֹן : אֶפְרַיִם מִה לִּי עוֹד לְעַצְבִּים אֲנִי עֲנִיתִי וְאֶ
וְאֶשְׁרֵנוּ אֲנִי בְּרוּשׁ רַעֲנָן מִבְּנֵי פֶרֶךְ נִמְצָא : מִי חֲכָם וַיִּכֵּן אֱלֹהִים גִּבּוֹן וַיִּדְעֶם כִּי יִשְׂרָאֵל דְּרָכֵי
יֵא וְצַדִּיקִים יִלְכוּ בָם וּפְּשָׁעִים יִכְשְׁלוּ בָם :

וּמִכֵּךְ לַפְנֵיהֶם וְלֹאֲחֵיהֶם כַּסְדֵּי תַחֲרִית וְחֻזְרֵיהֶם סֶפֶר תּוֹרָה לִאֲרֹן וְאוֹמֵר יִהְיֶה וְקִדְשׁ עַד לְעֵלָא וּמִזְכִּירֵין בְּתַפְלַת מִנְחָה
עֲנִינוּ וְרַחֵם כְּבוֹנֵה יְרוּשָׁלַם וְאוֹמֵר אֶלְכִּי בִזְמַן סְבִית הַמִּקְדָּשׁ קִיִּים וּפְלִיחַ צְבוֹר כְּשֶׁהָא מוֹסְדֵר אֶת הַתַּפְלָה אוֹמֵר עֲנִינוּ
בִּין גִּזְלָל לְחֹפֵא וְרַחֵם כְּבוֹנֵה יְרוּשָׁלַם וְאוֹמֵר בְּרַכַּת כֹּהֲנִים וְנוֹפְלִין עַל פְּטִיחַ : וְאוֹמֵר קִדְשׁ גִּזְרֵי
וּבִין יוֹדֵד בִּין צָבוֹר וְלֹא הִכִּיר עֲנִינוּ אִלּוּ רַחֵם אִינוּ חוֹזֵר כֻּלָּל : בְּמִצְוַת סֵל נִחְזֵק
בִּאֵץ לְבִית הַכִּנְסֶת וְאוֹמֵר הַזְמִירֹת כַּסְדֵּי מֵאֵל הַמְכַתֵּת וְאוֹמֵר זֶה הַיּוֹנֵר

יוצר לשבת של נחמו

אֵת יוֹם פְּדוּתְכֶם אֲחִישׁ וְתִרְבֵּי גִדּוּלְתְכֶם נַחְמוּ נַחְמוּ עִמִּי יֹאמְרוּ אֱלֹדִיכֶם
כְּאִשֶּׁר לָקַת בְּעוֹלָלֶיהָ בָּם נַחֲמוֹת אֲכַפְּלֶיהָ דִּבְרוּ עַל לֵב יְרוּשָׁלַם וְקִרְאוּ אֵלֶיהָ
גִּיל וְשִׂישׁ לְהַגְבִּיר גִּבּוֹר צָבִי הַמְדוּבָר קוֹל קוֹרֵא בַּמְדְּבָר
יִרְאוּ הוֹד אֱלֹדֵינוּ וְהִדְרֵנוּ הַעוֹשִׂים צְבוּנוֹ וּכְצִפִּים פֶּאֶרֶז
וְנִתְחַזְקָה לְעִשּׂוֹת בְּמִאֲכָרֵנוּ לְהִאֲמִידֵנוּ קִדְשׁ
דְּרֹשֵׁי תוֹרָה וּמִבְקָשֵׁי פְנֵינוּ וְתוֹרָתוֹ יִשְׁאָלוּ דֶּרֶךְ וּמִסְלֹל לְבָקוֹם הוֹרָאָה יִסּוּלוּ כָל גִּיָּא
יִשְׁאָל וְכָל הָרָה וְגִבְעָה יִשְׁפֹּלוּ הָרָה הַקֹּדֶשׁ בֵּית מוֹשֶׁה יֵא הַיּוֹשֵׁב אֹהֶל קָרָא לְכָל
הַבְּנֵי : וְנִגְלָה בְּבוֹד יֵא : וְלֹא יִכְנָף עוֹד גִּזְרֵי וְהוֹרָאָה עֵינֵיךְ
רֹאוֹת שִׁבְתֵּי שׁוֹמֵר קוֹל אוֹמֵר
זֶרַע אִמַּת כָּלוּ מֵעִיר כְּעֶשֶׂב לְהַצִּיץ וְיוֹם יָדְנוּ כְּמִסּוּכָה בְּלִי לְהַצִּיץ יִבֶּשׁ חֲצִיר גִּבּוֹל צִיץ
חֵיל צוֹבָאִים עַל אֲרִיאֵל וְעַל עֵמָה לְכֵלֶם חֵיל יֶאֱחָזֵן וּמִגֹּדֶל חֵלֶלֶם וְדִבְרֵי אֱלֹדֵינוּ יָקוֹם
לְעוֹלָם טוֹב וְיִשְׂרָאֵל מוֹרָה חֲטָאִים בְּדֶרֶךְ בְּצִלּוֹ לְהַחֲסֵה בְּצִבּוֹן טוֹבוֹ לְגִדּוֹר וְלִזְכֹּר זֶה אֵלֵינוּ
יִשַׁע עִמּוֹ עֲלִינוּ עַל הָרָה גִּבּוֹהַ עַלִּי לֶךְ מִבְּשֶׁרֶת צִיּוֹן
יִשְׁמַח וְיַעֲלֶה עִם בּוֹטַח בּוֹ יִשַׁע וְגִדּוּלָה לְעִשּׂוֹת לְמַחֲשָׁבוֹ דִּבְרֵי יֵא אֱלֹדִים בְּחֻזְקָא
כְּבוֹד הַלִּבָּנוֹן שְׁעִית כָּל גִּזְעָה כְּבוֹר יִרְבִּיץ עִמּוֹ שֶׁם בְּטוֹב מִרְעָה כְּרֹעֶה עֲדָרוֹ יִרְעָה
לְמִי שִׁלְבוֹ נִקְפּוּ וְגִדּוֹל כְּעִינוֹ אוֹסֵף עֲמִים מֵעַם לְהוֹצִיא מִלְכוֹ יִדְרֹשׁ וְיִתֹּר לְפָנָיו קְבוּץ
נוֹחֵלִי שְׁלוֹלֵת מִים מִי מִדְּרָב בְּשַׁעֲלוֹ מִים
מִכְתָּב נַחֲמוֹתֵי שְׁחָרְתִּי בְּחֻזְקָתִי עֲדִי גִאֲמִנִי בְּאִמְרָם מִפּוֹ שְׁמַעוּ וְיִחְלֹו כָּל הַבְּנֵי מִי תִכֵּן אֵת
רוּחַ יֵא נִצַּח בְּטַח יִשְׂרָאֵל לְהוֹשִׁיעֵנוּ נִגְלָה לְדִרְשׁ טוֹבוֹ יִשַׁע לִידְעֵנוּ וְאִישׁ עֲצָתוֹ יוֹדִיעֵנוּ

סוד יי ליראי שמו וזכרו סוקד מראשית אחרית ושומר תורה אשרהו

את מי נועץ ויבגדו

עם עני מרוסק ומרופט עליון ליתנו בצדק אלדי המשפט
פקודי יום יום משעשעת פרח לנצור ולשמור בכל עת וילמדו דעת
ציון שערי צדקות אוהב העוסק לרוממנו צביונו ימלא ובטע קדש יפארנו
וירך תבונות יודיענו

קדושים עושה רצון נוטה כדוק שמם להפליא קמים כאין נחשבו לפני גואלי הן גוים כמר
מדלי רעתם מידרה מאד ולא שבו רפואה למכתם אין על כי נתעבו וכשחק מאזנים נח
נחשבו שבמי ישראל ימלט מקטול שופט בצדק דלים יחיש כיאתו עמו לנטול
הן איים כדק יסוד

חקיף שגיא כח לא מצאנוך מברום רוח עלינו הער תאבת לחכותנו שני גזרי עצים על מזב
מזבחך להקטר ולבנות אין די בער
הקרבת שני תמידין חפצת ממני להערה
מגולה

וחייתו אין די עולה

וצרות הראשונות להעביר מלב ולשכוח דין אש ומים התם לפניך כעשיית מרקוח
וקורי יי לחיפו כח

הפח בחורי רשע יהו גזורים מבטחם נאדר בקדוש בדורות יעלו אבר כנשרים
חשים קיים חקך ותורתך יעלו מאוים מחר ובמרה טוב ידע ירצו ולא יצעו
חיל גוים יאכלו כעב יעופו קהל גדול וחיל רב מכל קצות יאספו ילכו ולא יעפו
יראו הוד אלדינו והדרו העושים צביונו ומצפים פארו חזקו ונתחזקה לעשות במאמרו ל
להאמירו קדוש

זולת

המאיר

ארחמך

מרחמי כי רחמתיני אאמריך מאמרי כי האמרתני
במצודה הבאתני ומשם הוצאתני ארוממך יי כי דליתני
נבזרי עליך כנתנו למאבזר תמהו הכל זאת חרשה לזכור

מי זה מלך הכבוד

דין העבר בטוב לו לעבוד

מה דיוך מדוד שקדשתו ככה

הוללים שאלוני ענוה ורכה

כי ליי המלוכה

ותתיק בשחק אין לו ערוכה

מרחמי יאבד כמסוס נוסם

זכרו בין לבנון בחכי מתעסם

נתת ליראיך נס להתנוסם

חבל למה נתנה רשות לכוסם

הן יקטלני באמנותו לא אשקר

טהור אהבתו כנפש ובמאד אייקר

וגם נצח ישראל לא ישקר

יושמד המשמיר ועקרון תעקר

מפני רצון מרחמי רחמי הבקיע

בשרון אבי אהוז עצים הבקיע

והמשכילים יזהירו כוהר דקיע

להבי ואורי ישקיע

לְכַסֵּף חֹדֶב יֵשׁ מִצֵּא וּמָקוֹם
כִּי דָם עֲבָדָיו יָקוֹם
עַל־יָד כָּל הַיּוֹם מִחֲנֹק אֲבֹתָ
יֵא עֲשֵׂה וְאַל תֵּאָחֵז
נְחֹלֹתֵי הָרִיחַ וּמִשְׁמַנֵּי אֶבֶל
תִּתְּנֵנִי כִצְאָן מֵאֵל
שִׁבְתָּ אֲחִים גַּם יָחַד מִה יִפֹּה
וְאֲנִי בִּיא אֶצְפֶּה
מִשְׁכֹּב לִי נִקְלָה וְעֵבֶד לְמִיּוֹחֵד
שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יֵא אֲלֹדֵינוּ יֵא אֶחָד
עֹזֶרֶת אֲבוֹתֵינוּ

מִשְׁפָּט הַשִּׁילּוֹם בְּמִשְׁכֹּב לְנָקוֹם
גִּדְבִי מִה יָקָר תְּחַתִּיהֶם לְרָקוֹם
סָרַעֲפִי מִרָחֹם לֶךְ מִשְׁחָר
עֲקוֹד יִיחִידִי מִתְּהַלֵּל לְיוֹם מִחָר
פִּלֵּל אוֹיְבֵתִי פִּלְיָלָה הִתְנַכֵּל
צוֹר כֹּלָא לְהוֹשִׁיעַ יוֹכֵל
קָרָן בְּעֲצוֹמֹתַי פָּתוּי מִחֲנִפֵּי בָפָה
רָדוֹת עֲמֵנוּ בְּמַלְכוּת לְמִה תִּתְּרָפָה
שִׁקָּר דָּחֹן וְהִבֵּל הַשּׁוֹחֵר
וְלֹא פָח וּפָחַת וּפָחַד

וְאִמְרַת הַיּוֹדֵר כַּסְדֵּר טָאָר הַשְׁבָּתוֹת וּמַעֲשֵׂיוֹת תַּפְלֵתָן וְהַמַּפְטוֹר
מִשְׁטוֹר בְּכַבִּיב כִּי־שָׁעִיָּה כְחוֹמוֹ כְחוֹמוֹ עֲמִי וְזֶה הָיָה

נחמו

נַחֲמוּ עַמִּי יֹאמְרוּ אֲלֵדֵיכֶם דִּבְרוּ עַל לֵב יְרוּשָׁלַם וְקִרְאוּ אֵלֶיהָ כִּי מָלְאָה צַ
צְבָאָה כִּי נִרְצָה עֹנָה כִּי לִקְחָה מִיד יֵא כָפָלִים כְּכֹל חֲטָאֵתֶיהָ קוֹל קוֹרָא ב
כְּמִדְבַר פִּטוּ דֶּרֶךְ יֵא יִשְׂרָאֵל בְּעֶרְבָה מַסְלָה לְאֲלֹדֵינוּ כָּל גֵּיא יִנְשָׂא וְכָל הָרַ גִּבְעָה יִשְׁפֹּלוּ וְהָיָה
הַעֲקֵב לְמִשְׁוֹר וְהִרְכָּסִים לְבִקְעָה וְנִגְלָה כְבוֹד יֵא וְרָאוּ כָּל בָּשָׂר יָחַד כִּי פִי יֵא דִבֵּר קוֹל אוֹמֵר
קוֹרָא וְאִמְרַת מִה אֶקְרָא כָּל הַבָּשָׂר חֲצִיר וְכָל חֲסִדוֹ כְּצִיץ הַשְׂדֵּה יִבֶּשׂ חֲצִיר גָּבֹל צִיץ כִּי רוּחַ יֵא
נִשְׁבָּה בּוֹ אֲכָן חֲצִיר הָעֵס יִבֶּשׂ חֲצִיר גָּבֹל צִיץ וְדִבֵּר אֲלֹדֵינוּ יָקוֹם לְעוֹלָם עַל הָרַ גְּבוּיָה
עַל־יָד מִבְּשֶׁרֶת צִיּוֹן הָרִימִי בִּכְחַ קוֹלְךָ מִבְּשֶׁרֶת יְרוּשָׁלַם הָרִימִי אֶל תִּירָאִי אֲמִרִי לְעִיר יְהוּדָה
וְהִנֵּה אֲלֵדֵיכֶם הִנֵּה יֵא אֲלֵדִים כְּחֹק יִבָּא וְזָרְעוּ מִשְׁלָה לּוֹ הִנֵּה שָׂכְרוּ אֹתוֹ וּפְעוּלָתוֹ לִפְנֵינוּ
כְּרוּעָה עֲזָרוּ יָרְעָה בּוֹרְעוֹ יִקְבֹּץ טִלְאִים וּבְחִיקוֹ יִשָּׂא עֲלוֹת יִגְהַל מִי מִדֶּרֶךְ בִּשְׁעָלוֹ
מִים וּשְׁמִים בּוֹרֵת תֵּכֵן וְכָל בִּשְׁלִישׁ עֶפֶר הָאָרֶץ וְשָׁקֵל כְּפָלִם הָרִים וְגִבְעוֹת כְּמֵאזֻנִים מִי תֵּכֵן
אֶת רוּחַ יֵא וְאִישׁ עֲצָתוֹ יוֹדְעֵנוּ אֶת מִי נֹעֵץ וְיִבְעִירוּ וְיִלְמְדוּ בְּאוֹרַח מִשְׁפָּט וְיִלְמְדוּ
דַּעַת וְדֶרֶךְ תְּבוּנוֹת יוֹדִיעֵנוּ הֵן גִּוִּים כְּמֹד מִדְּלִי וּבִשְׁחָק מֵאֻזִּים נַחֲשָׁבוּ הֵן
אִיִּים כְּדֶק יִשְׂרָאֵל וְלִבְנֵינוּ אֵין דִּי בִּיעַר וְחַיִּיתוֹ אֵין דִּי עוֹלָה
גּוֹאֲלָנוּ

חֲלָק רֵאשׁוֹן נִשְׁלָם	תְּהִלָּה לֹאֵל עוֹלָם	אֲשֶׁר יִבְנֶה אוֹלָם	יִשִּׁיב שְׁבוֹת יִשְׂרָאֵל
יִשְׁלַח לָנוּ גּוֹאֵל	יִבְנֶה בֵּית אֲרִיאֵל	עַת יִשְׁעֵנוּ יוֹאֵל	נִבָּא יָחַד בְּרוּן
נִתְחַל סֵפֶר אַחֲרוֹן	בּוֹסֵר מִנּוּ חֲרוֹן	וְכָל פֹּה אֹתוֹ יִרְוֹן	מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם

יש ומקדמות סנהדרין לתקוע בשופר כליל ראש חדש אלול ותקעין תשעת פעם אחת והיועם לפי מצד ראש חדש אלול עלה מ
 משה רבינו בהר לקבל לחות אחרונות וכו' לתקוע בשופר והעביר כרוז בכל המדינה הרי משה עלה בהר להזהיר שלא
 יטעו עוד כמו שטעו בעבר ועוד שם ארבעים יום ואחת סנהדרין אלול מעובר ושלמו בעשרה בתשרי הוא יום הכפורים
 והביא לחות האחרונות וכו' לתקוע בשופר והעביר כרוז בכל מדינת ישראל הרי משה יורד מן ההר
 והביא את הלוחות יהיה איתן היום שמחה גדולה לישראל על שנתנה להם המקום ויוארתה שנה קב
 קבע הקבה איתן היום לישראל ליום כפרה וסליחה שבו נתנה לישראל ובו קבלו את התורה בלב
 שלם ועל כן תקעין במוצאי יום הכפורים תשעת פעם אחת וכו' לתקיעות
 הללו ששנה משה ביום הללו מקבל לוח אחרון בעלייתו
 לפניהם וכו' וידוע לאריהם: באחד בתשרי כל באי העולם נדוני
 יש מזה שריים נחתם בו כיום לטובה ויש מזה שריים נח
 נחתם בו כיום לרעה ויש מזה שריים נחתם בו יום הכפורים שם הטוב
 מעשר בן ראש השנה ליום הכפורים מטיבין לו גזר דינו ואם לא הטוב את
 מעשרו בן היום הללו וידוע לו את דינו לפיכך ומשימים בעמוד האור ביום הללו מראש השנה
 עד יום הכפורים ומתפללין תחנונים וסליחות ומזכירין שלש עשרה מדות טובות וכו' נהגין לעמוד בכל ה
 היום הללו תן מלי לוי שבת ויום הכפורים: ואלו עשרה ימים שבין ראש השנה ליום הכפורים נקרא
 סדר ראש השנה ועליוס אור הכתוב דרשו אתה כהן וכו' קריאתו בהיותו קורבן וכו' שאחר בתשרי הוא ראש
 השנה ויום דין שכל העולם נדון בו התקין חסידים הראשונים חלקם בחיים להקדים לפני ראש השנה להסכים במעמדות
 ולהתפלל תחנונים וסליחות בדברי שבועים כדי שיהא לב האדם נכבד לפני המקום לשבח בתשובה שלמה להציל באר נדקו
 ומשענו כהנים ויש מן החידים סנהדרין להתענות כל ימי המעמדות שלפני ראש השנה ויש שמתענים ערב ראש השנה ב
 כלבד. והמחזיר תבא עליו כרסה

סדר המעמדות שלפני ראש השנה

חל ראש השנה להיות בשני בשבת ומקדמות להסכים במעמדות מיום שני שלפני חל בשלישי מ
 מקדמות להסכים מיום שני שלפני פני חל להיות בחומשי מקדמות להסכים בחומשי שלפני
 חל להיות בשבת מקדמות מיום שני שלפני וימשיכו לפני עמוד השחר ובאדם לבית הכנסת ואח
 אחרי תהלה לזרד. ואם הם עשרה אומר קיים עד לעילא אחר כך מתחילין ש
 עומע תכלה עריך. ויש שמתריכין לבד ברשת העורה ולקרות לא יונע. אחרי
 האם מחמת קורין אבל פרשת התמיד אין קורין לפני עמוד השחר ואחר כך
 אומרים תחנונים שחרי יש בהם כמה מקראות. ויש אומרים שאין נריך לבד ברשת העורה אלא היום
 המסכים לקרות לו לשנות אבל אם הוא מסכים להתפלל ולבקש תחנונים אין נריך לבד. והנכון
 להסתלק מן הספק לבד ברשת העורה ולקרות לא יונע ואם הם עשרה בני אדם מזכירין שלש עשר
 עשרה מדות ואם אינם עשרה אין מזכירין שלש עשרה מדות אלא מדות אחדות ויתרוב ענין
 ויקרא בשם הוזה נחיר וסליחות לבונו ולחטאנו ונחלתנו שלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מ
 חטבנו כי פשענו לפי שאין מזכירין שלש עשרה מדות אלא סכנה:

תפלה עריך כל בשר יבאו בואו נשתחוה ונכרעה נכרעה לפני יי עושנו כי לו תכרע
כל ברך תשבע כל לשון לפניו יכרעו ויפולו ולכבוד שמו יקר יתנו נבואה למשכנותיו
נשתחוה להדוס רגליו נקדמה פניו בתודה בזמירות נריע לו נשפוך לפניו שיחנו צרתינו
לפניו נגיד יי אלדי ישועתנו יום צעקנו בלילה נגוד ואני תפילתי לך יי עת רצון אלדים
ברב חסדך ענני באמת ישעך ואני ברוכ חסדך אבא ביתך אשתחוה אל היכל קדשך
ביראתך אשתחוה אל היכל קדשך ואודה את שמך על חסדך ועל אמתך כי הגדלת על
כל שמך אמרתך יי נחנו בצדקתך למען שוררנו הישר לפנינו דרכך יי שפתינו תפתח
ופינו יגיד תהלתך יי בקר תשמע קולנו בקר נערוך לך ונצפה אלדי אקרא יומם ולא
תענה ולילה ולא דומיה לי למען יזמרך כבוד ולא ידום יי אלדי לעולם אודך אל יסוב
יד נכלם עני ואביון יהללו שמך דאזינה יי תפלתנו ואל תתעלם מתחנונו בקראנו ענינו
אלדי צדקנו בצר הרחבת לנו חננו ושמע תפלתנו שמעה תפלתנו יי ושועתנו דאזינה ו
ואל דמעתנו אל תחרש הקשיבה לקול שוענו מלכנו וארדינו כי אליך נתפלל שמע קול
תחנונו בשוענו אליך בנשאינו ודינו אל דביר קדשך שמע יי קולנו נקרא פרינו
וחנינו קולנו אל יי נקרא ואל יי נתחנן קולנו אל יי נקרא ויענו מדר קדשו סלה
קולנו שמעת אל תעלם אזנך לרוחתינו ולשועתינו פנה אלינו וחננו כי יחידים ועניים
אנחנו לא בחסד ולא במעשים באנו לפניך כדלים וכרשים דפקנו דלתך מה נאמר
לפניך יושב מרום ומה נספר לפניך שוכן שחקים מה נאמר לפניך מלכנו ומה נספר לפניך
יוצרנו מה נאמר לפניך מלכנו כי בושנו במעשינו ומה נספר לפניך יוצרנו כי נכלמנו ב
בעוונותינו מה נאמר לפניך יי אלדינו מה נדבר ומה נצטדק הלא כל הנסתרות והגלות
אתה יודע אתה יודע רצו עולם ותעלומות סתרי כל חי אתה חופש כל חרדי בטן ובזון
כליות ולב אין כל דבר נעלם ממך ואין נסתר מנגד עיניך אלדינו בושנו ונכלמנו
להרים אלדינו פנינו אליך אלדינו בושנו במעשינו ונכלמנו בעוונותינו
כי עוונותינו רבו למעלה ראש ואשמתנו גדלה עד לשמים

כי עונותינו רבו מלמנות ואשמותינו עצמו מספר כי עונותינו עברו ראשיתו כמסא כבר
 יכבדו ממנו אם עונות תשמור יה יי מי יעמוד אם עונותינו ענו בנו יי עשה למען שמך כי רבו
 משבותינו לך חטאנו חטאנו עם אבותינו העונו והרשענו כי רבו פשענו נגדך וחטאתינו
 ענתה בנו כי פשענו אתנו ועונותינו ידענום ידענו יי רשענו עין אבותינו כי חטאנו לך
 לך לברך חטאנו ודורע בעיניך עשנו למען תצדק בדברך תזכה בשפטך אל תבא ב
 במשפט לנו כי לא יצדק לפניך כל חי כי רחום אתה כי כן דרכך עושה חנם בכל דור ו
 דור לך יי הצדקה ולנו בושת הפנים כדיום הזה מקוה ישראל מושיעו בעת צרה למה ת
 תהיה כגר בארץ וכאורח נטה ללון למה תהיה כאיש נדדם כגבור לא יוכל להושיע ואתה
 בקרבנו יי ושמך עלינו נקרא אל תניחנו אין כמוד באלדים יי ואין כמעשיך מי אל כ
 כמוד נושא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא תשוב
 תרחמנו תכבד עונותינו ותשליך במצולות ים כל חטאתינו תתן אמת לעקב חסד
 לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם

אתאנו על שמך יי עשה למען שמך בעבור כבוד שמך כי אל חנון ורחום
 שמך כי לא על צדקתנו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמך ר
 הרבים יי שמשא יי סלחה יי הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלדי כי
 שמך נקרא על עירך ועל עמך

מזמור לדוד שיר לך דומה תהלה אלדים בציון ולך ישולם נדר שו
 שומע תפלה עריך כל בשר יבוא דברי עונות גברו מני פשענו אתה
 תכפרם אשרי תבחר ותקרב ישכון חצריך נשבעה בשוב ביתך קדוש היכלך נוראות ב
 בצדק תענונו אלדי ישענו מבטח כל קצוי ארץ וים רחוקים ככין דרים בבוהו נאור בגבורה
 משכיח שאון ימים שאון גלים והמין לאומים ויראו יושבי קצוות מאותותך מוצאי בוקר
 וערב תרנון פקרת הארץ ותשוקקיה רבת תעשרנה פלג אלדים מלא מים תכין דגים כי כן
 תבינה תלמיה רוח נחת גרודיה כרביבים תמוגגנה צמחה תברך עטרת שנת טובתך ומ
 ומעגליך ירעפון דשן ירעפו נאות נדבר וגיל גבעות תחגורנה לבשו כרים חצאן ועמקים
 יעטפו בר יתרועעראף ישירו

למנצח

כסיון קלב
 כסיון קלב
 ואחר כך אומר

ויסל לומר ויזור אחר ואז ארד ככל לבי
 ויסל לומר גם כן ויזור אחר ואז ארד ככל לבי
 ואומר סליחה כרנן החזן

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנוגג בחסידות מוחל עונות עמו מעביר ראשון ר
 ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עושה צדקות עם בשר ורוח לא
 כרעתם תגמול אל הוריתנו לומר שלש עשרה וזכור לנו ברית שלש
 עשרה שהודעת לעניו מקדם וכן כתוב וירד יי בענן ויתייצב עמו שם כ

וּקְרָא בִשְׁם י' וְשֵׁם נֹאמֵר · וְעָבֹד י' עַל פְּנֵי וִיקְרָא י' אֶל רְחוֹם וְחֶנוּן אֶרֶץ אֲפִים וְרֹב חֶסֶד וְאֵמֶת נֹצֵר חֶסֶד לְאֵלִים נוֹשֵׂא עוֹן וּפֹשֵׁעַ וְחַטָּאָה וְנִקְהָ · וְסִלַּחַת לְעוֹנֵינוּ וְלַחַטֹּאתֵינוּ וְנִחַלְתֵּנוּ סִלַּח לֵנוּ אֲבִינוּ כִּי הִמָּאֵנוּ מִחוּל לֵנוּ מַלְכֵנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ כִּי אֵתָה י' טוֹב וְסִלַּח וְרֹב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ כִּי עִמָּךְ הַסְלִיחוּהָ לְמַעַן תִּזְכֹּר לְמַעַן שְׂמִיךְ י' וְסִלַּחַת לְעוֹנֵינוּ כִּי רֹב הוּא

סלח

נָא לְשׁוֹן הָעַם הַזֶּה כְּגֹדֶל חֶסֶדְךָ וְכַאֲשֶׁר נִשְׁאֵת לְעַם הַזֶּה כְּמִצְרִים וְעַד הַנֶּה וַיֹּאמֶר י' סִלַּחְתִּי כִּדְבָרְךָ · טוֹב מִחֶרֶן אִפְךָ וְהִנָּחֵם עַל דְּרִשָּׁה לְעִמָּךְ · טוֹב לְמַעַן עֲבֹדֶיךָ שְׂבִי נִחַלְתָּךְ · טוֹבָה י' עַד מֵתִי וְהִנָּחֵם עַל עֲבֹדֶיךָ · טוֹבָה י' אֶת שְׂבִיתֵנוּ כֹּא בְּאִפְקִים כְּגֹב · טוֹבֵינוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְהַפֵּר בְּעֶסֶךְ עִמָּנוּ · טוֹבָה י' חֲלִצָה נַפְשֵׁינוּ הוֹשִׁיעֵנו לֵמַעַן חֶסֶדְךָ · טוֹבָה יִשְׂרָאֵל עַד י' אֱלֹהֶיךָ כִּי כִשְׁלֹת בְּעוֹנֶךָ קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֵל י' וְאָמְרוּ אֵלֵינוּ כֹּל תִּשָּׂא עוֹן וְקָח טוֹב וְנִשְׁלַח פְּרִים שְׁפִיתֵנוּ · תִּשָּׁב אֲנוֹשׁ עַד דָּכָא וְתֹאמַר טוֹבוּ בְנֵי אָדָם · וְקִרְעוּ לְבַבְכֶם וְאֵל בְּגִדֵיכֶם וְשׁוּבוּ אֵל י' אֱלֹהֵיכֶם כִּי חֶנוּן וְרַחוּם הוּא אֶרֶץ אֲפִים וְרֹב חֶסֶד וְנִיחָם עַל דְּרִשָּׁה דְּרִשׁוּ י' בְּהִמָּצְאוֹ קְרָאוּהוּ בְּחִיּוֹתוֹ קְרוֹב · יַעֲזֹב רָשָׁע דְּרָכוֹ וְאִישׁ אֶן מַחֲשַׁבּוֹתָיו וְיִשׁוּב אֵל י' וְיִרְחַמְהוּ וְאֵל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסִלּוֹחַ · טוֹבוּ בְנִים שׁוֹבִים אֶרְפָּא מִשׁוֹבוֹתֵיכֶם הִנֵּנוּ אֲתָאנוּ לָךְ כִּי אֵתָה י' אֱלֹהֵינוּ אֶרְפָּא מִשׁוֹבוֹתֵם אֲוִיבָם נִדְבָה כִּי שָׁב אֲפִי מִמֶּנּוּ · וְגַם עֵתָה נָא י' שׁוּבוּ עֲדִי בְּכָל לְבַבְכֶם בְּצוּם וּבְכִי וּמִסְפָּד · כִּי לֹא אֲחַפֹּץ בְּמוֹת דְּמַת נָא י' אֱלֹהִים וְהִשִּׁיבוּ וְחַי · אֲמֹר אֱלֹהִים חַי אֲנִי נָא י' אֱלֹהִים אִם אֲחַפֹּץ בְּמוֹת הָרָשָׁע כִּי אִם בְּשׁוּב רָשָׁע מִדְּרָכוֹ וְחַי · טוֹבוּ שׁוּבוּ מִדְּרִיכֵיכֶם דְּרִיעִים וְלִמָּה תִּמְתּוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל · וְאֵתָה בְּאֵלֶיךָ תִּשׁוּב חֶסֶד וּמִשְׁפָּט שְׁמוֹר וְקוֹה אֵל אֱלֹהֶיךָ תִּמְיֵד · קוֹה אֵל י' וְשִׁמּוֹר דְּרָכוֹ וְיִרְמַמְךָ לְרֶשֶׁת אֶרֶץ בְּדִבְרַת רָשָׁעִים תִּרְאֶה · לָכוּ וְנִשׁוּבָה אֵל י' כִּי הוּא טָרַף וְיִרְפָּאנוּ יָךְ וְיִחַבְּשֵׁנוּ · הַסִּלַּח לְכָל עוֹנֵינוּ הַרְוּפָא לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ · הַגִּי'אֵל מִשְׁחַת חַיִּינוּ הַמַּעַד מִמֶּנּוּ חֶסֶד וְרַחוּם · הַמִּשְׁבִּיעַ בְּטוֹב עֲדִינוּ תִּתְחַדֵּשׁ כְּנֶשֶׁר נְעוּרֵינוּ · וְהוּא רְחוּם יִפְּרַר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבֶּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ · אֲשֶׁר הִרְאִיתֵנוּ צְרוּת רַבּוֹת וְרַעוּת תִּשׁוּב תַּחֲיֵנוּ וּמִתְהוֹמֹת דְּאֶרֶץ תִּשׁוּב תַּעֲלֵנוּ · הֲלֹא אֵתָה תִּשׁוּב תַּחֲיֵנוּ וְעִמָּךְ יִשְׁמַחוּ בְךָ · הַיִּשְׁכְּנוּ י' אֱלֹהֵי וְנִשׁוּבָה חֹדֶשׁ יְמֵינוּ כְּקֹדֶם · לִמָּה לְנֶצַח תִּשְׁכַּחְנוּ תַּעֲזֹבוּנוּ לְאֹרֶךְ יָמִים · לִמָּה י' תִּאֲנֹף לְנֶצַח תַּעֲשֶׂן אִפְךָ בְּצִיאָן מִרְעִיתְךָ · לִמָּה י' תַּעֲמֹד בְּרַחֲקֵי תַּעֲדִים לַעֲתוֹת בְּצִי בְּצִירָה · לִמָּה פִּנִּיךְ תִּסְתִּיר תִּשְׁכַּח עֲנִינוּ וְלִחְצִינוּ · שׁוּרָה לִמָּה תִּישֵׁן י' הַקִּיצָה וְאֵל תִּזְנַח לְנֶצַח הַשְׁכַּח חֲנוּת אֵל אִם קִפְץ בְּאֶף רַחֲמֵי סִלָּה · כִּי רָגַע בְּאִפּוֹ חַיִּים בְּרִצּוֹנוֹ בְּעֶרְבֵי לֵילֵנוּ כִּי וּבִיקֶר רִינָה · חֶנוּן וְרַחוּם י' אֶרֶץ אֲפִים וְרֹב חֶסֶד · לֹא לְנֶצַח יִרְיֵב וְלֹא לְעוֹלָם יִשׁוּר · לֹא כְּחַמְאִינוּ יַעֲשֶׂה לֵנוּ וְלֹא כְּעוֹנוֹתֵינוּ יִגְמֹל עֲלֵינוּ · כִּי כְּגֹבָה שָׁמַיִם עַל דְּאֶרֶץ יִגְבִּיר חֶסֶדוֹ עֲלֵינוּ · נִרְחַב בְּרַחֲקֵי מִזְרַח מִמְּעֵרֵי יִרְחִיק מִמֶּנּוּ אֶת פִּשְׁעֵינוּ · כְּרַחֵם אֲבֵי עַל בְּנֵים יִרְחֵם י' עֲלֵינוּ · י' אֱלֹהֵי אֱלֹהִים הַשְׁבִּינוּ וְהֵאֵר פְּנִיךְ וְנִשְׁעָה · זְכוּר לְאַבְרָהָם לִיצְחָק וְלִיִּשְׂרָאֵל עֲבֹדֶיךָ אֲשֶׁר נִעֲבַדְתָּ לָהֶם בְּךָ וְתִדְבֵּר אֱלֹהִים אֲרִבָּה אֶת זִרְעֲכֶם כְּמוֹכִי הַשָּׁמַיִם וְכָל דְּאֶרֶץ הַזֶּה אֲשֶׁר אֲבָרְתָּ אֶתְּן לְזִרְעֲכֶם וְנִחַלוּ לְעוֹלָם · וְיִנָּחֵם י' עַל דְּרִשָּׁה אֲשֶׁר דִּבֵּר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ ·

אנחנו על סמך ה' עשה למצאן סמך בעבור כבוד סמך כי אל חנוך ורחם סמך כי לא על דקדוקנו אכחז ומלכות
תהנוטנו לפסוק כי על רחוק הרבים ה' סמך הסלחה הקטנות ונפח אל תאחר למען אלף כי סמך נקרא על ע
עירך ועל עמך

תפלה

לדוד המלך אלרי אונך ענני כי עני ואביון אני שטרה נפשי כי חסיד
אני דושע עבדך אתה אלרי הבושח אליך חנני יי כי אליך אקרא
כל היום שמח נפש עבדך כי אליך יי נפשי אשא כי אתה יי טוב וסלח ורב חסד כל
קוראך ואזינה יי תפילתי והקשיבה לקול תחנונותי ביום צרתי אקראך כי תענני אין
כמוך בארץ יי ואין כמעשיך כל גוים אשר עשית יבאו וישתחוו לפניך יי ויכבדו לשונך
כי גדול אתה ועושה נפלאות אתה ארץ לבדך דורני יי דרכך אהלך באמתך יחד לבב
ליראה שמך אורך יי אלרי בכל לבבי ואכבדה שמך לעולם כי חסדך גדול עלי והצלח
נפשי משאול תחתיה ארץ זדים קמו עלי וערת ערצים בקשו נפשי ולא שמך לנגדם
ואתה יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת פנה אלי וחנני תנה עיך לעבדך
והושיעה לבן אמתך עשה עמי אות לטובה ויראו שונאי ויבושו כי אתה יי עזרתי ונחמתי

ויכול לומר מזמור אחר חס וירצה	והוא כרטי כפשי אתה	בסיון קב
גם יוכל לומר מזמור אחר	והוא תפילה למלך	בסיון ז
גם יוכל לומר מזמור אחר	והוא קנא אל חלקים	בסיון עז
גם יוכל לומר מזמור אחר	והוא מתבקש קראתך	בסיון קל

ואמר סליחה ברנן ההון ואחר כך ואמר אל מלך ואחר כך ואמר

זכור

לעבדך לאברהם וליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה אל רשעו ואל
חטאתו זכור רחמך יי וחסדך כי מעולם הזה זכור עתך קנית קדם
גאלת שבט נחלתך הר ציון זה שכנת בו זכור יי חרפת עבדך שאתנו בחקנו כל רבים
עמים זכור יי חבת ירושלים ואהבת ציון אל תשכח לנצח זכרינו יי ברצון עמך ופקדוני
כישועתך זכור יי לבני אדום את יום ירושלים האומרים ערו ערו היסוד בה זכור יי מה
היה לנו הביטה וראה את חרפתנו

הביטה וראה את אנוחתינו	הביטה וראה את ברשתינו	הביטה וקבץ את גליותינו
הביטה ורצה את דמעותינו	הביטה והגבה את השפלותינו	הביטה ושמע את ודוינו
הביטה ושמע את זעקתנו	הביטה ורפא את חלינו	הביטה וסדר את טומאותינו
הביטה והעלה את ידיתנו	הביטה והסר את כלימתנו	הביטה ולחוס את לוחמינו
הביטה ולחץ את לוחצינו	הביטה ורפא את מכאובינו	הביטה ושמע את נאקתנו
הביטה ושמע את שיחתנו	הביטה וראה את ענינו	הביטה וגדור את פרצותינו
הביטה ושמע את קולנו	הביטה והטה אל רגלינו	הביטה ושמע את שועתנו

הביטה והאזין את תפלתנו הביטה וקבל ברחמים וברצון את תחנונו
היינו חרפה לשבינו לעג וקלס לסביבותינו היינו משל בגוים מגור ראש בלאומים
היינו כיתומים אשר אין להם אב וכאלמנות אשר אין להם מפרנס היינו כחרש ח

אשר לא שומע וכאלם לא יפתח פיו היינו שחוק לכל עמים נגניתם כלוהיום כל היום כלם
כחמתנו נגדנו ובשת פנינו כסתנו כל ראינו ילענו לנו יפטירו בשפה יניעו ראש עד אנה י
תשכחינו נצח עד אנה תסתיר את פניך מבנו אל תנאץ למען שמך אל תנבל כסא כבודך
זכר ואל תפר בדתך אתנו אל תקצוף י עד מאד ואל לעד תזכור עון הן הבט נא עמך כ
כולנו אל תזכור לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי דלוננו מאד חטאת נעורינו ו
ופשענו אל תזכור כחסדך זכור לנו אתה למען טובך י זכור נא ברית אבות כאשר אמרת
חדתי את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכור ודארץ אזכור
צור נא ברית ראשונים כאשר אמרת וחדתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אותם מ
מאריך מצרים לעני הגוים להיות להם לאלדים אני י זכור נא לנו ברית נעורים כאשר א
אמרת וחדתי אני את בריתי אותך בימי נעוריך ודקמותי לך ברית עולם זכור נא חסד
נעורים כאשר אמרת הלך וקראת באוני ירושלם לאמר כה אביר י זכרתי לך חסד נעוריך
אהבת כדליותיך לבתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה ורחם עלינו כמה שכתוב כי אל ר
רחום י אלדיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבותיך אשר נשבע להם וחון
עלינו ורחם עלינו כמה שכתוב וחון י אותם ורחם ויפן אליהם למען בריתו את אברהם
את יצחק ואת יעקב ולא אבה השחיתם ולא השליכם מעל פניו עד עתה עשה עמנו כמה ש
שוכמחתנו ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא באסתים ולא געלתים לכלותם להפר
בריתי אתם כי אני י אלדיכם עשה למענך ואל תשחיתנו כאשר אמרת לא אעשה חרון
אפי ולא אשוב לשחת אפרים כי אל אנכי ולא איש בקרבך קדוש ולא אבא בעיר שבע נ
נאקתנו כמה שכתוב וישמע אלדים את נאקתם ויזכור אלדים את בריתו את אברהם את
יצחק ואת יעקב ראה בעניינו כמה שכתוב וירא אלדים את בני ישראל וידע אלדים ראה
בצרותינו כמה שכתוב וירא בצר להם בשמע את רנתם

חלואנו על שמך ה עשה למען שמך בעבור כבוד שמך כי אל רחום וחונן שמך כי לא על צדקותינו אכחנו
תפולים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הדבים ה שמעה ה סלחה ה הקציה ונעשה אל תחזיר למענך חלוי כי
שמך נקדח על עירך וחל שמך

שיר

המעלות זכור י לידוד את כל ענותו אשר נשבע ל י נדר לאביר יעקב אם א
אבא באהל בתי אם אעלה על ערש יצועי אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה
עד אמצא מקום ל י משכנות לאביר יעקב הנה שמענה באפרתה מצאנוה בשור יער נבואה
למשכנותיו נשתחזה להודם רגליו קומה י למנוחתך אתה וארון עוזך כהניך ילבשו צדק
וחסדיך ירגנו בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך נשבע י לידוד אבת לא ישוב מ
ממנה מפרי בטןך אשית לכסא לך אם ישכרו בניך בריתי ועדותי זאת אלכדם גם בגידם
עדי עד ישבו לכסא לך כי בחר י בציון איוה למושב לו זאת מנחתו עדי עד פה אשב
כי אויתיה צדה ברך אברך אבינוה אשביע לחם וכרמיה אלביש ישע וחסדיה רנן ירגנו
שם אצמיח קרן לידוד ערכתי נר למשיחי אויבי אלביש בשת ועליו יצין נדוד

ויוכל לומר וזמור אחר	והוא תפלה לעני	בסיון קב
גם יוכל לומר וזמור אחר	והוא זכור דבר לעבדך	בסיון קט
גם יוכל לומר וזמור אחר	והוא אלדים באז גוים	בסיון עב
גם יוכל לומר וזמור אחר	והוא למה אלדים זכחתנו	בסיון עד
ואומר סליחה ברצון החזן	ואומר אל מלך ואחר כך	ואומר

אלדים

לנו מחסה ועז עזרה בעזרות נמצא כאר הכה לנו עזרת מצד ושווא
תשועת אדם באלדים נעשה חיל והוא יבוס צרינו בכך צרינו נגנח
ובשמך נבוס קמינו וראינו יא חסדך וישעך נתן לנו האירה פניך אל עבדך הושיענו
כחסדך אל תסתור פניך מעבדך כי צר לנו מדר ענינו אל תרחק ממנו כי צרה קרובה כי
אין עוזר קומה אלדים ריבה ריבך זכור חרפתך מני נבל כל היום קומה יא אל יעז אנוש
ישפטו גוים על פניך קומה יא ויפוצו אויביך וינסו משנאיך מפניך קומה יא למנוחתך אתה
וארון שוה קומה יא אל נשא ידיך אל תשכח עניים עזרינו אלדי ישענו על דבר כבוד ש
שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך נשא עינינו אל הודים מאין יבא עזרינו עזרינו
מעם יא עושה שמים וארץ אל יתן למוט רגלנו ואל ינום שומרינו הנה לא ינום ולא ישן
שומר ישראל יא ישמרנו מכל רע ישמור את נפשנו יא ישמור צאתנו ובואנו מעתה ועד
עולם שמרנו באישון בת עין בצל כנפיק תסתירנו תסתירנו מסוד כרעים מרגשת פועל
און למען שמך יא תחינו בצדקתך תוציא מצרה נפשינו ראה ענינו ועמלינו ושא לכל
חטאתנו ראה אויבנו כי רבו ושנאת חמס שנאונו שמרה נפשינו והצילנו אל נבוס כי ח
חסינו כך תום ויושר יצורנו כי קוונך פדה אלדים את ישראל מכל צרותיו והוא יצרה
את ישראל מכל עונותיו פדה יא את נפש עבדיו ולא יאשמו כל החוסים בו יא חנינו לך קו
קוינו היה זרועם לבקרים אף ישועתנו בעת צרה חננו יא חננו כי כך חסיה נפשינו ובצל
כנפיק נחסה עד יעבור הוות הנה כעני עבדים אל יד אריותם כעני שפחה אל יד גבי
גבירתה כן עינינו אל יא אלדינו עד שחננו חנינו יא חננו כי רב שבענו בה רבת שבעה
לה נפשינו הלעג השאננים הבז לגאיונים קרוב יא לנשכרי לב ואת דכא רוח יושיע פנה
אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם כי שומע אל אביונים יא ואת אסיריו לא בזה כי
לא בזה ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע זבחי אודים רוח
נשברה לב נשבר וגורכה אלדים לא תבזה כי כה אמר רם ונישא שוכן עד וקדוש שמו מרום
וקדוש אשכון ואת דכא ושפל רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים ואת כל
אלה ידי עשתה ויהיו כל אלה נאם יא ואל זה אביט אל עני ונכה רוח וחרד על דברי יחל
ישראל אל יא כי עם יא החסד והרבה עמו פדות יחל ישראל אל יא מעתה ועד עולם

אחזנו על שמך ה' עשה למען שמך כעבור כבוד שמך כי אל רהום והנזן שמך כי לא על צדקותינו אהבנו מפלים ת
תחנונו למיך כי על רחמך רכבים ה' פמעה ה' סלחה ה' הקמינה ועשה אל תחמר למען חלקי כי שמך נקרא
על שוין ועל עין

למנצה

לבני קרח על עלמות שיר: אלהים לנו מחסה ועוז עזרה
 נמצא באר: על כן לא נירא בדמיר ארץ ובמזל הרים בר
 ודמו יחמרו ממנו ירעשו הרים בגאותו סלה: נדר פלגיו ישכחו עיר אלהים קדוש
 עריון: אלהים בקרבה כל תמוט יעזרה אלהים לננות בקר: דמו גוים כמו ממלכו
 בקולו תמוג הארץ יא צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: לכו חזו מפעלו
 שם שבות בארץ משיבת מלחמות עד קצה הארץ קשת ישבר וקצץ חנית עגלוח
 באש: הרפו ודעו כי אנכי אלהים ארום בגוים ארום בארץ יא צבאות עמנו מש
 אלהי יעקב סלה

ע	כך ה חסיתי בסיון	ויכול לומר מזמור אחר והוא
כ	השיעני אלהים בסיון	גם יכול לומר מזמור אחר והוא
	עד אלה אלהים בסיון	גם יכול לומר מזמור אחר והוא
	לחד ומסיל בסיון	גם יכול לומר מזמור אחר והוא
	ואחר כך יאמר	ואמר סליחה כרמון החזן ואמר אל מלך

חנינו

אלהים כחסדך כרוב רחמך מוחה פשעינו: מוחה פשעינו לו
 אמרת אנכי אנכי הוא מוחה פשעיך למעני וחטאתיך לא

פשעינו כעב וכענן כאשר אמרת מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתיך שובה אדני
 דרב כבסנו מעונינו ומחטאתינו תטהרנו: תחטאנו כאזוב ונמדר תכבסנו ומשלג נלבין
 הלבן חטאינו כמה שכתוב לנו נא ונכחה יאמר יא אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו א
 אם יארינו כתולע כצמר יהיו: עשה למענך כאשר אמרת למעני למעני אעשה פי אדני יחל
 וכבודי לאחר לא אתן: עשה למען ציון וירושלם כאשר אמרת למען ציון לא אחשה ולמען
 ירושלים לא אשקוט עד יצא כנוגה צדקה וישועתה כלפידי יבשר: רפאינו יא ונרפא הושיענו
 וניושה כי תהלתנו אתה: והעלה רפואה שלימה לכל מכותינו כי אל רופא רחמן אתה ליי
 הישועה על עמך ברכתך סלה מגדל עז שם יא בו ירוץ צדיק ונשגב כי בו ישמח לבנו כי ב
 בשם קדשו בטחנו נפשנו חכתה ליי עזרנו ומגננו הוא יהי חסדך: עלינו כאשר יחלנו לך
 וצדקתך אלהים עד כיום אשר עשית גדולות אלהים מי כמוך צדקתך כדורי אל משפטך
 תהום רבה אדם ובהמה תושיע יא ישראל נושע ביי תשועת עולמים לא תבושו ולא תכרמו
 עד עולמי עד ויבטחו בכ יודעי שמך כי לא עזבת דורשיך יא במח ביי עדי עד כי ביה יא
 צור עולמים בטח ביי ועשה טוב שבון ארץ ורעה אמינה יא צבאות אשרי אדם בטח בך
 בטחו בו בכל עת עם שגבו לפניו לבבכם אלהים מחסה לנו סלה: לכן יחכה יא לחננכם נל
 ולכן ירום לרחמכם כי אלהי משפט יא אשרי כל חוכי לו: ברוך הגבר אשר יבטח ביי והיה
 יא מבטחו אשרי הגבר אשר שם יא מבטחו ולא פנה אל רחבים ושטי כוב אלה ברכב ואלה
 בטוסים ואנחנו בשם יא אלהינו נזכיר המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד יא הושיעה
 דומך יעגנו ביום קראנו הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם
 הושיענו יא אלהינו וקבענו והצילנו מן הגוים להודות לשם קדשך ולהשתבח בתהלתך

אחאנו על סוף ה עשה לרען סוף בעבור כבוד סוף כי אל רחום וחמון סוף כי לא על צדקתו
אכחנו ומכילוס תחנכינו לסוף כי על רחמך רכבים ה סמעה ה סלחה ה הקצבה ועשה אל תאחר
למעןך חלדי כי סוף נקרא על עיך ועל עמך

למנצח

מוזמר לדוד בבא אליו נתן הנביא כאשר בא אל בת שבע חנני
אלדים כחסדך כרוב רחמך מזה פשעי דרב כבסני מעוני ומחטאתי
סדרני כי פשעי אני ארע וחטאתי נגדי תמיד לך לבדך חטאתי וזרע בעיניך עשיתי למען ת
תצדק בדברך תזכה בשפטך הן בשון חוללתי ובחטא יחמטני אמי הן אמת חפצת במו
בטוחות ובסתום חכמה תודיעני תחטאני באזוב ואסתר תכבסני ומשלג אלבין תשביעני
ששון ושמחה תגלנה עצמות דכית הסתר פניך כחטאי וכל עונותי מזה לב טהור ברא לי
אלדים ורוח נכון חדש בקרבי אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח כמני השיבה
לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני אלמדה פושעים ודכך וחטאים אליך ישבו וצילני מ
מרים אלדים אלדי תשועתי תרנן לשני צדקתך יי שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך כי
לא תחפץ זכח ואתנה עולה לא תרצה זכחי אלדים רוח נשברה לב נשבר ונרכה אלדים ל
לא תבזה הטיבה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלים או תחפץ זכחי צדק עולה וכליל
או יעלו על מזבחך פרים

ויכול נומר וזמור אחרונה חכמי אלדים כחסדך כסיון כו
גם יוכל לומר וזמור אחר ואלו סמעה ה צדק כסיון יו
ואומר סליחה ברצון החון ואומר אל מלך ואחר כך אומר

רצית

יי ארצך שבת שבות יעקב נשאת עון עמך כסית כל חטאתם סלה אספת
כל עברתך השיבות מחרון אפך כך בטחו אבותינו בטחו ותפלטנו אליך
ועקו ונמלטו אליך זעקנו מלטנו כך בטחו אבותינו ולא בושו כך בטחנו אל תבישנו א
אל תבישנו אלדינו ואל תכלימנו מלכינו אל תבישנו אבינו ואל תכלימנו אדונינו אל ת
תבישנו יוצרנו ואל תכלימנו בוראנו אל תבישנו בתפלתנו ואל תכלימנו בתחינתנו אל ת
תבישנו במשאלותינו ואל תכלימנו בבקשתינו אל יבושו בנו קוויך יי אלדים ואל יכלמו
בנו מבקשיך אלדי ישראל עשה עמי אות לטובה ויראו שונאי יבושו כי אתה יי עזרתני ונ
ונחמתני יצר סמוך תצור שלום שלום כי כך בטוח פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר א
אמונים סלה לשאריתנו כמה שכתוב בימים ההם ובעת ההיא נאם יי יבוקש את עון ישראל
ואינינו ואת חטאת יהודה ולא תמצאנה כי אסית לאשר אשאר ימין יי רוממה ימין יי עושה
חיל אף אורח משפטיך יי קנינוך לשמך ולזכרך תאות נפש נפשי אויתך בלילה אף ר
רוחי בקרבי אשחרך כי כאשר משפטיך לארץ צדק למדו יושבי תבל טבעו ביון מעולה
ואין מעמד באנו במעבקי מים ושכולת שטפתנו אל תשטפנו שכולת מים ואל תבלענו מ
מצולה ואל תאסר עיני באר פיה כי לא יטוש יי את עמו בעבור שמו הגדול כי הואיל יי
לעשות אתכם לו לעם הגה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עז חמרת יי ויהי לי לישועה

מורה ישראל יקבצנו ושמונו כרעה עדיו ונשא גם לגוים ואסף נדחי ישראל ונפוצות יהודה
 יקבץ מארבע כנפות הארץ בונה ירושלים יי נדחי ישראל יכנס הטיבה ברצונך את ציון
 תבנה חומות ירושלים אז תחפץ וזחי צדק עולה וכליל אז יעלו על מזבחך פרים :

האנו על סמך העסה למען סמך בעבור כבוד סמך כי אל יהוש וחנן סמך כי לא על צדקתנו אהנו מפילס ת
 תחננו לפניך כי על רחמך הרבים ה' טועה ה' סלחה ה' הקסיבה ונעה אל תאחר לתענך אלקי כי סמך נקרא על ע
 עיך ועל עיך

למנצה

לבני קרח מזמור רצית יי ארצך שבת שבות יעקב נשאת שן
 עמך כסית כל חטאתם סלה אספת כל עברתיך השיבות מחרון
 אפך שובנו אלדי ישעינו והפר כעסך עמנו ה' לעולם תאנף בנו תמשוך אפך לדור ודור
 הלא אתה תשוב תחיינו ועמך ישמחו בך הראינו יי חסדך וישעך תתן לנו אשמעה מה
 ידבר האל יי כי ידבר שלום אל עמו ואל חסידיו ואל ישובו לכסלה אך קרוב ליראיו ל
 ישעו לשכון כבוד בארצנו חסד ואמת נפגשו צדק ושלום נשקו אמת מארץ תצמח וצדק
 כשמים נשקף גם יי יתן דטוב וארצנו תתן יבולה צדק לפני יי ה' וישם לדרך פעמיו :

ויכול לומר מזמור אחר	והוא אלדים באחינו	בסיון מה'
גם יכול לומר מזמור אחר	והוא לרוד אלך ה כפני אשא	בסיון כה
גם יכול לומר מזמור אחר	והוא אלי אלי למה עזבתני	בסיון כב'
גם יכול לומר מזמור אחר	והוא ה אל בקצפך	בסיון לח
וזמור סליחה ברצון החזן וזמור אל מלך וזמור קר אומר		

למען

יחלצון ידיך ה' ושיעה ימנך וענינו בגינו ראה אלדים והבט פני משיחך
 לא אבות כי אחיה ואספר מעשה יה יסור יסרני יה ולמות לא נתנני כי
 אין במות זכרך בשאול מי יודה לך היסופר בקבר חסדך אכונתך באבדון ה' יהודה
 בו שך פלאך וצדקתך בארץ נשייה הלכותים תעשה פלא אס רפאים יקונו יודוך סלה לא
 דמותם יהללו יה ולא כל יודי דומה ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם יהללויה מה בצע
 בדמינו כרדתנו אל שחת היודך עפר היגיד אמתך כי לא שאול תודך מות יהללך ולא
 ישברו יודי בור אל אמתך חי חי הוא יודך כמנוי היום אב לבנים יודיע אל אמתך חוסה
 יי על עבך ואל תתן נחלתך לחרפה למשל בסגוים למה יאמרו העמים איה אלדדסו
 יודיע בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך דשפוך לא לנו יי לא לנו כי לשנך תן כבוד על
 חסדך ועל אמתך

למה יאמרו הגוים איה נא אלדדסו למה יאמרו הגוים איה נא מושיעם
 למה יאמרו דגוים איה נא מקוידם ומקוה אבותידם ואלדינו בשמים
 אלדינו שבשמים חנינו אלדינו שבשמים חוס ורחם עלינו
 אלדינו שבשמים דם על שאריתנו אלדינו שבשמים עשה עמנו למען שמך

אֲדִינוּ שְׁבַשְׁמִים בְּטֹל מִמֶּנּוּ גִזְרוֹת קָשׁוֹת אֲדִינוּ שְׁבַשְׁמִים חֹדֶשׁ עָלֵינוּ שְׁנֵה טוֹבָה אֲדִינוּ שְׁבַשְׁמִים חֹדֶשׁ עָלֵינוּ שְׁנֵה טוֹבָה :
 אֲדִינוּ שְׁבַשְׁמִים הָפֵר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ אֲדִינוּ שְׁבַשְׁמִים שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלִיכָה לְחוּלֵי עֲנֹךְ
 אֲדִינוּ שְׁבַשְׁמִים עֲצוֹר מִגִּפָּה מִנְחֻלְתֶּךָ אֲדִינוּ שְׁבַשְׁמִים כָּלֵה דָבָר וְחָרֵב וְרַעֲב וּמִ
 וּמִשְׁחִית וּמִגִּפָּה מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ אֲדִינוּ שְׁבַשְׁמִים זָכוֹר כִּי עָפָר אֲנִחנוּ
 אֲדִינוּ שְׁבַשְׁמִים קָרַע רוּעַ גֹּזֵר דִּינֵנוּ אֲדִינוּ שְׁבַשְׁמִים מַחֲקֵשׁ שֹׁטֵר הוֹבֵלֵינוּ
 אֲדִינוּ שְׁבַשְׁמִים סָלַח וּמַחֲוֹל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ אֲדִינוּ שְׁבַשְׁמִים מַחָה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵנוּ
 מִגִּזְרֵי עֵינֶיךָ אֲדִינוּ שְׁבַשְׁמִים הַחֲזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלִימָה לִפְנֶיךָ
 אֲדִינוּ שְׁבַשְׁמִים אֵל תִּשְׁבְּנוּ רִיקִים מִלִּפְנֶיךָ אֲדִינוּ שְׁבַשְׁמִים זָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לִפְנֶיךָ
 אֲדִינוּ שְׁבַשְׁמִים כְּתַבְנוּ בְּסֶפֶר הַחַיִּים אֲדִינוּ שְׁבַשְׁמִים כְּתַבְנוּ בְּסֶפֶר זִכְרוֹת :
 אֲדִינוּ שְׁבַשְׁמִים כְּתַבְנוּ בְּסֶפֶר יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמֹת : אֲדִינוּ שְׁבַשְׁמִים כְּתַבְנוּ בְּסֶפֶר פְּרִנְסָה וּכְלָלָה
 אֲדִינוּ שְׁבַשְׁמִים כְּתַבְנוּ בְּסֶפֶר סְלִיחָה וּמַחֲלָה וּכְפָרָה אֲדִינוּ שְׁבַשְׁמִים הַצְמִיחַ לָנוּ
 יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב אֲדִינוּ שְׁבַשְׁמִים שְׁמַע קוֹלֵנוּ וְרוּחַ עָלֵנוּ
 אֲדִינוּ שְׁבַשְׁמִים קָבַל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ אֲדִינוּ שְׁבַשְׁמִים עֲשֵׂה לַמַּעֲנֵךְ
 וְלֹא לַמַּעֲנֵינוּ אֲדִינוּ שְׁבַשְׁמִים עֲשֵׂה לַמֶּעַן שֶׁכֶּךָ הַגִּדּוֹל הַגְּבוּר וְהַגּוֹרָא
 אֲדִינוּ שְׁבַשְׁמִים עֲשֵׂה לַמֶּעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְרוּחַ עָלֵנוּ :

77 אֱלֹדִים אֵל תִּשְׁחַת עֲמֶךָ וְנַחֲלִיתֶךָ אֲשֶׁר פָּדִיתָ בְּגִדְלֶךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֹזֶק
 אֶתְּהָ תִקּוֹם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לִחְנֹנָה כִּי בָא מוֹשֶׁה : אֶתְּהָ יִי לְעוֹלָם תִּשָּׁב כְּסֶאֶךָ לְדוֹר
 וָדוֹר : אֶתְּהָ יִי אֵל תִּרְחֹק אֵיילוֹתֵינוּ לַעֲזֹרָתֵנוּ חוֹשֶׁה : חוֹשֶׁה לַעֲזֹרָתֵנוּ אֱלֹדִי תִשְׁוֹעַתֵנוּ אֶתְּהָ
 יִי לֹא תִכְלֹא רַחֲמֶיךָ כִּמְנֵי חֶסֶדְךָ וְאַבְרָם תִּמְדֵּי יִצְחָק : וְאַתְּהָ קֹדֶשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל כִּי
 אֶתְּהָ אֲבִינוּ כִּי אֲבִרְהָם לֹא יָדָעוּ וְיִשְׂרָאֵל לֹא יִכְרַעוּ אֶתְּהָ יִי אֲבִינוּ גּוֹאֲלֵנוּ מִעוֹלָם שֶׁכֶּךָ
 עֲתָה אֲקוּם יֹאכֹר יִי עֲתָה אֲרוּכִם עֲתָה אֲנִשָּׂא : רֵאּוּ עֲתָה כִּי אֲנִי אֲנִי דָּא וְאַן אֱלֹדִים עֲמִידֵי אֲנִי
 אֲנִי אֲמִית וְאַחִיָּה מִחֲצִיתִי וְאַנִּי אֲרַפָּא וְאַן מִדֵּי מִצִּיל וְעַד זָקֵנָה אֲנִי הוּא וְעַד שִׁיבָה אֲנִי אֲסִבּוּל
 אֲנִי עֲשִׂיתִי וְאַנִּי אֲשָׂא אֲנִי אֲסִבּוּל וְאַמְלִט : בּוֹרֵא עוֹלָם בְּמִדַּת רַחֲמִים וּבִחוּר בְּעֵמֶל לְהוֹדִיעַ גְּ
 בִדְלוֹ הַדְרַת כְּבוֹדְךָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה שֹׁמֵעַ תְּפִלָּה מִעַם נַחֲלֶיךָ וְהָפֵר כְּעֹסֹבֶטֶל כָּל גִּזְרוֹת קָ
 קָשׁוֹת מֵעָלֵינוּ וּמַעַל כָּל עֲמֹךְ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים :

אֶתְּהָנוּ עַל שֶׁמֶךָ הָעֵשָׂה לְמִנְעַן שֶׁמֶךָ כְּעֹבֵר כְּבוֹד שֶׁמֶךָ כִּי אֵל חֲנוּן וְרַחוּם שֶׁמֶךָ כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ
 אֲנִחנוּ תִּשְׁלִים תַּחֲנוּנוֹנוּ לִפְנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הָעֲשִׂיָּה הַסְלִיחָה הַקְּשִׁיבָה
 וְעֲשֵׂה אֵל תִּחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹדִי כִּי שֶׁמֶךָ נִקְרָא עַל עֵירֶךָ וְעַל עַמֶּךָ

שִׁיר

מִזְמוֹר לְדָוִד : נִבּוֹן לִבִּי אֱלֹדִים אֲשִׁירָה וְאֹמְרָה אֵף כְּבוֹדִי : שִׁירָה הִגְבַּל וְכִנּוֹר
 אֲעִירָה שִׁיר אֹרֶךְ בַּעֲמִים יִי וְאֹמְרָךְ בְּלֹאֻמִּים כִּי גִדּוֹל מֵעַל שָׁמַיִם חֶסֶדְךָ
 וְעַד שְׁחָקִים אֲמַתְךָ : רֹכֵבָה עַל הַשָּׁמַיִם אֱלֹדִים וְעַל כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ : לַמֶּעַן יִחַלְצֵנוּ יְיָ
 הוֹשִׁיעָה יִמְיֶךָ וְעֵנֵנוּ : אֱלֹדִים דָּבָר בְּקִדְשׁוֹ אֲעִלְּהָ אֲחִלְּקָה שְׁכֵם וְעַמִּי סוֹכּוֹת אֲמִיד : לִי
 גִלְעָד וְלִי מְנַשֶּׁה אֲפָרַיִם מִעַתָּה רֹאשִׁי יְהוּדָה מִחוֹמָתֶיךָ

מאב סיד רחצו על אדום אשליך נעלי עלי פלשת אתרועע מי יכילני ער מבצר מי נחני
 שר אדום הלא אדום ונחתנו ולא תצא אדום בצבאותינו הבה לנו עזרת מצר ושוא ת
 תשועת אדם באדום נעשה חיל ודוא יבוס צרינו

ויכול לומר מזמור אחר ואחא ה' אלפי ישועתי כסיון סח
 גם יכול לומר מזמור אחר ואחא אל כסוף תוכיכני כסיון ו
 ואומר סליחה כרנן החזן ואומר אל מלך ואחר כך אומר

אלדינו

ואלדי אבותינו תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מתחנונו שאין
 אנו עזי פנים וקשי עורף בדבר הזה שנאמר לפניך יי אלדינו ואלדי
 אבותינו צדיקים אנו ולא חטאנו אבל אנחנו חטאנו אשכנו בגדנו גזלנו דברנו
 דופי העונו והרשענו ודנו חמסנו טפלו שקר יעצנו רע כזבנו לצנו מרדנו
 נאצנו סררנו עונו פשענו צרנו קשינו עורף רשענו שיחתנו תעבנו תעינו
 תעתענו סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו ואתה צדיק על כל הבא
 עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו ואחר כך מתחיל ואומר אל רחום עמי

אל רחום

שמך אל רחום שמך רחם עלינו אל חנון שמך אל חנון שמך
 חנינו וענינו אל ארך אפים שמך אל ארך אפים שמך הארך
 אפך מעלינו ומלא רחמים רבים שמך ומלא רחמים רבים שמך רחמים רבים
 ורחם עלינו ועלינו נקרא שמך בנו נקרא שמך יי עשה למען שמך
 עשה למען שמך עשה למען ימנך עשה למען גרלך ותפארתך
 עשה למען כסא כבודך עשה למען ברייתך עשה למען ברייתך שלא תיפר
 עשה למען תורתך עשה למען תורתך שלא תתחלל בעוונותינו עשה למען אהביך שוכני עפר
 עשה למען אברהם יצחק ויעקב עשה למען משה ואהרן
 עשה למען דוד ושלמה עשה למען ירושלם הר קדשך עשה למען ציון משכן כבודך
 עשה למען שריפות היכלך עשה למען הריסות מזבדך עשה למען חסידים וישרים
 עשה למען חכמים ותלמידים עשה למען עניים ואביונים עשה למען דלים ושהלים
 עשה למען נבזים ומאוסים עשה למען יתומים ואלמנות עשה למען תינוקות של בית רבן
 עשה למען יונקי טדים שלא חטאו עשה למען גמולי חלב שלא פשעו
 עשה למען שמך הגדול הגבור והנורא עשה למען רחמיך הרבים וחסדיך הגדולים
 עשה למענך ולא למענינו

ענינו אבינו ענינו	ענינו אלדינו ענינו	ענינו אדונינו ענינו
ענינו בוראנו ענינו	ענינו גואלינו ענינו	ענינו דודינו ענינו
ענינו דודינו ענינו	ענינו סומכינו ענינו	ענינו עזרינו ענינו
ענינו עוזר אבותינו ענינו	ענינו אלדי אבותינו ענינו	ענינו אלדי אברהם ענינו

ענינו ופחד יצחק ענינו • ענינו קדוש יעקב ענינו • ענינו משגב אכדות ענינו
 ענינו שורת השבטים ענינו • ענינו מגן אברהם ענינו • ענינו מחיה המתים ענינו
 ענינו דאל הקדוש ענינו • ענינו דאל דבשטט ענינו • ענינו שומע תפלה ענינו
 ענינו שאותך לדרך בראה נעבוד ענינו • ענינו הטוב לך להודות ענינו
 ענינו עשה השלום ענינו • ענינו העונה בעת רצון ענינו • ענינו העונה בעת צרה ענינו
 ענינו העונה ליורדי הים ענינו • ענינו העונה להולכי מדברות ענינו
 ענינו העונה לאסורים ענינו • ענינו העונה לחולים ענינו • ענינו מלכנו ענינו
 ענינו מנסינו ענינו • ענינו משגיבנו ענינו • ענינו משגיבנו ענינו

דעני לעני ענינו • דעני לעשיקי ענינו
 דעני לתכרי ליבא ענינו • דעני לכיכי רוחא ענינו
 דעני לשפולי דעתא ענינו • דעני לבוזי ולכבודי ענינו
 דעני ליתמי ודאמלתי ענינו • דעני לקצירי על ערסדון ענינו
 דעני לאילתא בטורי ענינו • דעני לעלתא בעידן מורידהו ענינו
 דעני לחייתא על מתבריהו ענינו • דעני לבני עירבי ענינו
 דעני לכל מאן דעיק ליה ענינו • דעני לכל כאן דדחיק ליה ענינו
 דעני לעני ענינו • דעני לעני ענינו

כשעניתה • לאברהם בדר המרייה ענינו • כשעניתה ליצחק על גבי המזבח ענינו
 כשעניתה • ליעקב בבית אל ענינו • כשעניתה ליוסף בבית האסורים ענינו
 כשעניתה • לאבותינו במצרים ענינו • כשעניתה למשה על ים סוף ענינו
 כשעניתה • לאהרן כבואו אל הקדש ענינו • כשעניתה לאלעזר בנו בשואלו באורים
 ותומים ענינו • כשעניתה ליהושע בגלגל ענינו

כשעניתה • לפנחס בשטים ענינו • כשעניתה ליהושע בגלגל ענינו
 כשעניתה • לשמואל במצפה ענינו • כשעניתה לדוד ושרמה בנו בירושלם ענינו
 כשעניתה • לאליהו בדר הכרמל ענינו • כשעניתה לאלישע ביריחו ענינו
 כשעניתה • לחזקיהו בחלותו ענינו • כשעניתה ליונה במעי הדגה ענינו
 כשעניתה • לחנניה משאל ועזריה בתוך כבשן האש ענינו • כשעניתה לדניאל בגוב
 אריות ענינו • כשעניתה למרדכי ואסתר בשושן הכירה ענינו

כשעניתה • למרתיה כהן גדול ענינו • כשעניתה לחשמונאי ובניו ענינו
 כשעניתה • לחסידים הישרים והתמים ענינו • כשעניתה לעזרה בגולה ענינו

רחמנא
 ענינו רחמנא חסין • רחמנא ארשען • רחמנא אסכלנן • רחמנא ובר
 ומרודן • רחמנא דסין • וארשען ואסכלנן • ומרודן מקד • רחמנא
 רחמנא ולא הלכין באורחתך • רחמנא ולא עבדינן רשותך • רחמנא
 רחמנא לא בזי ולא בעבדינן טבין אתינן ליקרי מקד • רחמנא

רחמנא עבד גבן כדיל שמך רבא · רחמנא ולא תיתי בדינא בחדן · רחמנא דאי דינא ·
 דיתבן דוכי · רחמנא לא תשלם לן כדמאן · רחמנא לא תדונינן כחובין · רחמנא לא ת
 הגמול לן כעבדי ידן · רחמנא לא תפרע מינן כארחתין · רחמנא הב לן ליבא דתיבתא ·
 רחמנא הב בליבן למינרע דחלתך · רחמנא אהדר אפך ברחמי גבן · רחמנא גליא קמך
 דרשיע אנן מעלם · רחמנא גליא קמך דחמאי אנן מעלם · רחמנא בךך ועבדך אנן רחמנא
 לית ברא דלא חטי לאבדוי · רחמנא ברא חטי לאבדוי חייס רחמנא לית עבדא דלא מדיד
 קמיה מריה · רחמנא עבדא מריד מריה תאיב · רחמנא גער ביה ביצרא בישא מינן רחמנא
 לא תמסרין בדידיה · רחמנא גליא קמך דאידי דנורא ואנן דבישורא · רחמנא אמליך עלן
 יצרא טבא · רחמנא מייע בחדן למינרע דחלתך רחמנא את ברחמך הוי לן עזרא וסומכא ·
 רחמנא פרזקין השתא בעגלא · רחמנא רחם עלן בסגי רחמך · רחמנא ולא נהדר בפח
 נפש נקמך · רחמנא ותדא שעתא דדא שעת רשא מקמך · רחמנא ותדא שתא דדא שנת
 פרקנא לשמך ישראל · רחמנא פרזק חיי ואחיי מיתיי · רחמנא פרזק חיי רביש להו כמיתיי
 רחמנא אעדי מינן גירי דמותא · רחמנא אעדי מינן גירי דכפנא · רחמנא אעדי מינן גירי
 דדחוקא · רחמנא אעדי מינן גירי דכל כרעין · רחמנא פרזקין ואפקין מחשכא לנחורא
 רחמנא גליא קמך דלית לן אלהא בר מינך · רחמנא לית לן למקרי אלא לך · רחמנא לך
 קרינן ואת שנינן · רחמנא פתח תרשי שמיא לצלותין · רחמנא ושמי שמיא לבשותין ·
 רחמנא שמעיה לקלין וקבליה לצלותין · רחמנא ותגמול צלותין חסדא ורחמי ק
 קמך · מלכא רמא רחמנא וחננא רחם עלן · מלכא רמא רחמנא וחננא חוס עלן
 מלכא רמא רחמנא וחננא פרזקין מן כל עקא · מלכא רמא רחמנא וחננא
 שובין מן כל מרעין

רחמנא

אידיכר לנא קיימיה דאברהם אבונא בדיל ועבור · רחמנא
 אידיכר לן קיימיה דיצחק עקדא בדיל ועבור · רחמנא אידיכר לן
 קיימיה דיעקב כוכרא בדיל ועבור · רחמנא אתרצי לן בדיל ועבור · רחמנא
 אתרצי לימנך בדיל ועבור · רחמנא רחם על נשמתין בדיל ועבור

ונופלין על פניהן ואומר רחום ורחמן ואחר כך יטב יחזן ואומר

למקדימים

קוראי ממעמקים	נאנחים ונאנקים	נא אל ישובו גבלמים וריקים
ירצוך בדמשה	נבאבים מורדי דמשה	שוקר בשער דמשה
משכימים בבקשות	ומעדיבים בלחישות	פרים והצילים מכל גזירות קשות

רַב־שְׂמַי לךָ מִתְחַנֵּן כְּכֹר שְׂמַי וּמִתְחַנֵּן לִמְדֵיה כֹּהֲלֹהוּ בְּנֵי שְׂמַי בְּכַסְפָּא
מִתְפָּרְקִין וְעַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמֵי וּבְתַחֲנוּנֵי־הַב לָן שְׂאֵלְתִין וּבִעֲוֹתִין וְלֹא נִדְרָר
רִיקָם מִן קִמְד

מרן

רַב־שְׂמַי לךָ מִתְחַנֵּן כְּעֹבְדָא וּמִתְחַנֵּן לִמְרֵי עֲשִׂיקָא אֲנִי וּבְחֹשֶׁכָא שְׂרִינִי מִרִירָן
נַפְשִׁין מִעֲקָתִין דְּנַפְשִׁין חֵילָא לִית בֵּן לְרִצְוִיךָ מִן עֵיבֵר בְּדִיל קִימָא דְגֹזֶרֶת לִי
לִאֲכַתֵּין

מרן

צִיּוֹן עֵינָא לְמַרְה תְּלִיא בְּכִיא וְלִמְרָה קִרְיָא אֱלֹהֵי וּמְרֵי דִיאֲדִירָא אִיתְקִרִי דְהוּא
סוֹמְכִי וּמִזְכֵּרִי שְׂכִינְתִּיה בִּי אֲשֶׁרִי אֲמִי לְכֹלָא בְּרִי וּשְׂרִי הַתְּבַשְׂרִי הַתְּנַעֲרִי הַתְּנַעֲרִי
עַל כָּל מַלְיָךְ וְלַעֲלָמִין הוּא מַלְיָךְ וְכָל מַלְכִין הוּא מַמְלִיךְ וְלִית עֲמִיה שׁוֹ
שׁוֹתָף מַלְיָךְ אֶת בְּרַחֲמֶךָ עַל מַלְיָךְ וּבִאֲוֹרְחֶךָ נִהְיִיךְ וְתֹאמַר לְצִיּוֹן דֹּא
מַלְכֶךָ יִיתִי לִיךְ

בת

אלהא

עֲבִיד גְּבוּרִין וְגַלִּי דְמִישְׁמֶרן פְּרִישׁוֹתֶיה סְגִיאן וְאַתְּוָה דְּכַרְבֵּן יַעֲזֵל לְקִדְמָךְ
עַלְבִּין דְּפַעַן כַּעַן וּמַלִּי שְׁפוֹתֶין רִיקָן לֹא יִדְרָן

אל

תורתא

דְּנִרְבִּיא בְּשׁוּלִי וּבְרִגְגִי בְּשִׂרְבִי שְׂמַשׂא מִרָה לֹא אִפְקָה אֹחֵל וְאִפְקָה
מִרָה בִּידָא וּבִקְרָא אֲכֹרָאָה דְּכָל יוֹמָא וְלִילִי בְּשֵׁשׁ רִדִּי לִיה תּוֹרַתָא
תַּחֲתֵי טוֹנָא בְּכִיא וְכֵן קָאמְרָה בְּטַטּוֹתָא מְרִי אִקִּיל לִי מְטוֹנָא עֲנִי לֹא וְכֵן קָא אֲמַר לֹא מִה
אֲעִבִיד לִיךְ רִישָׁא דְקִנְיָנִי חֻבִּיךָ גְּרַמֵּי לִיךְ מִרִיד תְּקוּף עֲלִיד קִצָּא קִינְיָ לִיךְ עַד דִּ
דְּכִשִׁי זִמְנִיךְ

מרן

מרן

מתרצה

רַב־שְׂמַי בְּנַפִּישׁ חֲסִינִן קִדְמָךְ עֲבִרִין עַל מִימְרֶךָ וְלֹא עֲבִרִין רִשׁוֹתֶךָ הַשְׁתָּא
בְּכִיסּוּפָא אֲתִינִן לְמִקְרִי קִמְד אִי נִידָא קִמְד מַחֲוִל וּשְׂבֹכָא לְחֻבִּין
רַב־שְׂמַי בְּנַפִּישׁ חֲסִינִן קִדְמָךְ עֲבִרִין עַל מִימְרֶךָ וְלֹא עֲבִרִין רִשׁוֹתֶךָ אֲצִית
וּשְׂמַע לְקֹל צִלְוֹתְהוֹן דְּעַמְּךָ עֵיבֵר בְּדִיל שְׂמֶךָ וְלֹא נִיבֵר בַּחוּבִין
בְּרַחֲמִים וּמַתְפִּיִם בְּתַחֲנוּנִים הַתְּרַצָּה וְהַתְפִּיִם בְּדוֹר עֲנִי כִי אִין עוֹזֵר
מַתְרַצָּה בְּתַפְלָה וּמַתְפִּיִם בְּתַחֲנִינָה וְהַתְרַצָּה וְהַתְפִּיִם בְּדוֹר עֲנִי
כִי אִין עוֹזֵר

שומר

יִשְׂרָאֵל שְׂמֹר שְׂאֲרֵית יִשְׂרָאֵל וְאֵל יֵאבֵד יִשְׂרָאֵל דְּאֹמְרִים בְּכָל יוֹם שְׂמַע
יִשְׂרָאֵל שְׂמֹר בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ שְׂמֹר שְׂאֲרֵיתֵנוּ וְאֵל תֵּאבֵד פְּלִיט

פְּלִיטֵינוּ דְּאֹמְרֵת בְּכָל יוֹם שְׂמַע יִשְׂרָאֵל יֵא אֲלֵדֵנוּ שְׂמֹר

שְׂאֲרֵית עַם אֲחֵד וְאֵל יֵאבֵד אוֹם מִיְּחֵד הָאֹמְרִים בְּכָל יוֹם שְׂמַע יִשְׂרָאֵל יֵא אֲלֵדֵנוּ יֵא אֲחֵד

שְׂמֹר גִּי קְדוֹשׁ שְׂמֹר שְׂאֲרֵית עַם קְדוֹשׁ וְאֵל יֵאבֵד אוֹם קְדוֹשׁ דְּאֹמְרִים בְּכָל יוֹם

קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ שְׂמֹר גִּי רַבָּה שְׂמֹר שְׂאֲרֵית עַם רַבָּה וְאֵל יֵאבֵד אוֹם רַבָּה

הַעֲנִיִּים בְּכָל יוֹם אֲמֵן יְהֵא שְׂמִיה רַבָּה

אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ חֲסָאנוּ לְפָנֶיךָ אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ אִין לֵנוּ מֶלֶךְ אֵלֹא אַתָּה

אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ לְמַעַן רַחֵם עָלֵינוּ אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ חֲנִינוּ וְעֲנִינוּ כִי אִין בְּנוּ מַעֲשִׂים

זכור לצאן נפרשות כנסיות וכדרשות להפריח כדשא עצמותינו היבשות • חרבן בית
התפלה • זילזול יופי כדולה קנא תקנא לפקוד על בני עולה • חשוכי משיש וגילה זרוע
בגולה קבץ להשים כצאן בצרה במכלה •

מחי ומסי ממית ומחיה מסיק מן שאול לחי עולמא • ברא כד חשי אבנה לקייה אבנה
חיים ומסי לכיביה • עבדא דמרד נפיל בקולר מריה תאיב ותבר קולריה ברך
בכרך אנן וחמינן קמך • דא רזי נפשינן כגידין ומרדן עבדך אנן ומרדן קמך • דא בותא
ושבייתא ודא במלקיותא בבטו מנג ברחמך דנפישין אסי לכיבין דתקוף עלן עד דלא ניהו
גמירא בשבייתא •

מח נפתח וניכא קדמיה דמרנא באדין מלולא נרצי ברינא סגיא חובנא עברו
רישנא זכו לית בנא לאגנא עלנא חרוב בית חיינא וצדא מקדשנא • גלן
מארענא ומפתור אבנא תקפת עלנא יד בעלי רבנא למיבלע יתנא כד חין בנא ומשיפשות
ליבנא דא אמרינא דמסג חובנא הוות כל דא עלנא • ומשנה לשנה חובין מוספנא ות
ותקוף דינא ומשור קיצנא וכדו מסת זמנא דאתקין מרנא • למיפתח ספרנא כתב חושבנא
רייתא קכתנא • ותבר ליבנא מדיענא דלית מששא בנא ואי בדינא אתית בהן מרנא •
חבר עלנא מה הויא לנא • כחרא כולנא נשמע קלנא ומכריר לבנא נצוח לברנא • וניכר
קדמיה • בבטו פורקנא • חמינן ומרדן ודלרעך הדרנא מלאכי מרנא סמוכו יתנא •
ואע לו צלותא קדם ברינא איפטר דמטרצי ושמע קלנא וקרע לנא שטר חובנא •

מוחץ ורופא ומלא רחמים • יושב בסתר מרומים • וצופה עד סוף כל הדומים וחוקר
נסתרות וידוע כל העלמים • הביטה חכור אהבת שלשת קדומים וחוסה
והמלא על צאצאינו רחמים הנרחים והאובדים ופזורים בין העמים • ותפלה עורכים ובע
ומעריבים ומשכמים ומחכים לישועתך לילות וימים כתי תגלה קץ שלומים ואין נביא וחזוה
לבשר לעגומים • קומה אתה ותשמיע קול ממרומים פתחו שערים ויבא גוי זרע תמימים •
העירה והקצה וקובה לעזרת איומים כי כל תוכל ונורא אתה על כל העמים • חלילה לך חי
העולמים דשכח לנצח ולזנח לעולמים • הקם מדרה בית עולמים ושם תשקנו כוס תנח
תנחומים • כי אברנו נגורנו עד לאין תקומים • עד יסקוף וירא יי ממרומים

הלא אמרית לך כנישתא דישראל אם אנשינא לך אנשינא לך ימיני לא ע
עילנא לי להיכלאי דבשמיא עד דבנינא לי היכלאי דבארעא אי בעית לט
למידע דאית לי מעושקך אצית ושמעת בכרי דבמקדשא בעדנא דשמעת כינוי דמנהגן
לא יוני ניהו אנא הוא דנהימנא נהימנא על מקדשא צוחנא על היכלאי בכינא על בנאי
דגלו מפתוראי •

מחי ומסי ממית ומחיה מסיק מן שאול לחי עולמא • מדר ענינו ופדינו מכל גזירות
קשות ורושיע משיח צדקך ועמך •

עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו למען שמך

ועמוד עליה צבור ואמר ואכתנו לא כדע וכו' ואחר כך אמר
קדים נאמר ואמר תגידה שחר

אעירה

שחר על דברתך אקיצה משנתי לספר גבורותיך אשכימה לבקרים
לרובם הדרתך אשמורות קדמתי להשיח באמרתך
בסרעפי בקרבי אגידה נצחך בעשתונות לבי גודל שבחך בעודי אזכירה פלאי כוחך
בגלה ובכרעה סלה אנצחך
גבורותיך שחקים מספרים באהבה גדולתך תבל ויושבי בה גאון גלית מרגיז הים וה
והחרבה גערתך מיבשת תהום רבה
דישה איה ולשון למודים דרבוני חכמה אנשים מלומדים וקדוק מעשים נודאים
ונחמדים דרוש פלגם וכולו מחמדים
הן מקצתם אגידה ואספר ודורגי ישישים ויודעי ספר ובינותי מדעתם להגיד
ולספר הגיון שבחם באמרי שפר ואנוכי תולעת תפילתי
ושוכ ונשים בוקר לקדם ולחלות פניך אלדי קדם
אקדם ורחמיך אבקש ולא ארדם
זכור אזכור ימות עולם זכור רחמיך וחסדך מעולם ון בריותיך כחסדך
כלם זדים וחסידים ולא כפעלם
תנון ורחום עשה גדולות חוקר פליות ורב עלילות חופ שטמנות וסתרי
מפעלות חונן ומפליא נורא תהלות
שבולי רגיון נצחך נגונים טפסי ערבות ישרתוך רגנים שוכסי מרכבה רבבות
שנאנים ששם ימתיקו וברעד מתחננים
יורדי הים יודעי ניסוך יגידו באים גודל מעשיך יושבי אהלים מבטן עמיסוך
יחודך מיחדים בקרב מכעיסוך
כח גבורותיך מי ימלא כעלילותיך להשמיע ולהלל כליותי יסרוני יום וליל
כבוד שמך לנצח ולהלל
לילה אקום אליך אתחנן לחש צקון כפי אתבונן לשקוד על דלתותיך אתלונן
לחסות בצל כנפיך ולהתלונן
מי אנוכי ומי עבדך מבטא שפתי ערוך נגדך מוכטח אני ברחמיך וחסדך
מרתך לשמוע באי עריך
נפשי אויתך שומע עתידות נוצר חסד לאלפי דורות נושא שון ופסע עביר
נא למענך נקני מנסתרות

שִׁינָה נָא עִבְדִּי עֲרַבְנִי   סִעַדְנִי בִּימִינְךָ וְעִנּוּתְךָ תִּרְבֵּנִי   שֶׁבַע שְׂמֻחוֹת פָּנֶיךָ תִּסּוּבֵנִי
 סוֹכְכֵנִי בְּאֶבְרֶתְךָ וּלְבָשֻׁךָ תוֹשִׁיבֵנִי
 עֲלֶיךָ מַעֲוִי הִשְׁלַכְתִּי יָדַי   עֲזַרְתִּי הָיִיתָ אֱלֹהֵי אָבִי   עֲזֵר וּמַעֲזֵר רִיבָה רִיבִי
 עֲנֵנִי בְּקִרְאִי וּבְצַר תִּרְחִיבִי
 פִּשְׁעֵי תִמְחָה וְתַעֲבִיר אֲשָׁמִים   פִּלְטֵנִי מִעֵזָר וּמֵאֲדָם כְּתָמִים   פִּדְעֵנִי מִשַּׁחַת וּמִגַּחַל רִתְּמִים
 פִּקּוּדֶיךָ הִבֵּינִי וְהִיָּה תָמִים
 צִמְאֹה לֶךְ רוּחִי בִקְרָבִי   צֹר צִרְפָּה כְּלוּתִי וְלִבִּי   צִדְקָתְךָ תִּמְגֵּנִי צוּרִי וּבִשְׁגָבִי
 צִדְקָנִי כִּמְשַׁפְּטֹאֵל תַּעֲזִבִי
 קְרֹב אֵתָהּ לְכָל קִרְיָאִיךָ וְדוֹרְשֶׁיךָ   קוֹיֶיךָ לֹא יִבוֹשׁוּ וּמִבְקֶשֶׁיךָ   קָבְלֵנִי בְּרָצוֹן כִּי אֶבְקֶשֶׁךָ
 קָשׁוֹב תַּחֲנִתִּי מִמַּעַן קִדְשֶׁךָ
 רְדִמֶיךָ יְיָ וְחִסְדֶּיךָ מֵעוֹלָם   רָשָׁעִי כֹפֵר יִדְוַע וְנַעֲלָם   רֵאֵה עֵינִי חָפּוֹר וּנְכַלָּם
 רַחֵם וְשֵׂא חַמְאִתִּי כָלִם
 שְׁעָרֵי תַפְלָה פָּנִימִי וְחִיצוֹן   שְׂרֵי תַפְתַּח רִלְתִּיתָם כְּעֶלְצוֹן   שֵׁי כְתָמִים מִן הַצֵּאֵן
 שֵׁם אֲבִרִי יַעֲלוּ לְרָצוֹן
 תּוֹדוֹת וּשְׁלִמִים וְחִבֵּי עֲדָה   תִּקְרֹבְתָּ עוֹלָה כֶּעַל מִקְדָּה   תִּמּוֹרֶתְם תַּפְלִיתִי וְתַפְלִית הַעֲבֹדָה
 תִּכּוֹן כְּקִמּוֹרֶת בְּשָׁמַיִם וּמִקְדָּה
 אֲנִי בְּרַחֲמֶיךָ שֶׁבַבְתִּי וְאִישְׁנָה   וְקִיצוֹתִי מִשְׁנֵתִי גְבוּרֹתֶיךָ לִשְׁנָה   חֲזָקְנִי וְאַמְצָנִי עֲזָרָה הִישָׁנָה
 עֲצֻמּוֹתִי לְדַחֲלִיץ וְהַפְרִיחַ כְּשׁוֹשְׁנָה

תנין הסליחות והתחנונים

בצבת שלפני ראש השנה לאור הזמירות כמו שאמרתי בשאר השבתות ואמר נא שתכל חי וקדשים עד לעילא וקדש מילא
 ברבו לאמר זה היוצר ואף אקרא לאלהם

אקרא

לְאֱלֹדִים עֲלִיּוֹן   לְהוֹשִׁיעַ עִם עֲנִי וּבִיּוֹן וּפְרוּי יְיָ יִשׁוּבֵן וּבִאֵר צִיּוֹן
 בְּמֶרֶס יָבֵא יוֹם עֲבֹרָה   דְּגִדּוֹל וְהַגּוֹרָא   נַחֲפָשָׁה וְרִכְבּוֹ וְנַחֲקוֹרָה
 גִּשְׁוֹ נָא עֲדַת אֲבוֹנִי   וְדַרְשׁוּ כָּל חַמְצִי   לִבִּי וְנִשְׁוֹבָה אֵל יְיָ
 וְדַרְשׁוּהוּ כָּל לִבְבָּכֶם וְקַדְשׁוֹ לִבְבָּכֶם וְאֵל בְּגִדֵּיכֶם שׁוּבוּ אֵלַי וְאִשׁוּבָה אֲלֵיכֶם יֹאמַר קְדוֹשׁ
 הֵן קָרְבוּ יְמֵי תְשׁוּבָה   עַתָּה לְעֹזֹב רָשָׁע וּמִשׁוּבָה   הַשִּׁיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁוֹבָה
 וְשׁוּבָה שׁוּבוּ מִחֲמָא וּמִעֲבֹרָה   וְהִבֵּיאוּ מִדְּכֶם תְּשׁוּבָה   זְבַחֵי אֱלֹדִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה
 זֶה עַתָּה אֱלֹדִים בְּרָא   לְשׁוּבָה בּוֹ כָּל אִישׁ מִחֲמָא   דַּרְשׁוּ יְיָ בְּרַמְצָא
 חָלוּ פָנֶי אֵל לְרֹב   מֶרֶס יִפְנֶה הַיּוֹם לְעֹרֹב   קִרְאוּהוּ בְּהוֹתוֹ קְרֹב קְדוֹשׁ
 מַהֲרֵנוּ לִבְבָּכֶם וְתִנְצְלוּ מִמּוֹעֵקָה   וְדַרְבוּ חֶסֶד וְהַעֲנִקָה   שְׁנִירוֹ מִשְׁפָּט וְעֵשׂוֹ צִדְקָה
 יִחְיֶה הָאֵל גְּאוּלְתָּכֶם   אִם שׁוֹב תִּשְׁוּבוּ כָּל לִבְבָּכֶם   וְלֹכֵן יִחְבֶּה יְיָ לְחַנּוּכָּכֶם
 בְּרֹב רַחֲמֶיךָ מִחָה פִּשְׁעֵינוּ   וְתִשְׁלַחֲךָ בְּמַצּוּלוֹת יָם כָּל חַמְאֵתֵינוּ   שׁוּבֵנוּ אֱלֹדֵי יִשְׁעֵנוּ

ואם הל' להיות במלך ימי הכבוד אומר החזן מעריב טל חל ואומר ברכ' וכו' ואם בדבר מ' מעריב ערבים וכו' ואומר המשיבנו וחזקת ברוך ה' הפורס סוכת שלום עלינו ועל ע' עמי ישראל ועל יתשלים ואלה מעריב וכו' ואומר קדים עד לעילא ואחר כך מתחיל וא' ואומר תפלתו כסדר הזה

ופי יגיד תהלתך

י' שפתי תפתח

אתה י' ארדינו וארדי אבותינו ארדי אברהם ארדי יצחק וארדי יעקב האל הגדול הגבור והנרא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה את הבל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בנייהם למען שמו באהבה לחיים מלך חפץ בחיים וכתבינו בספר החיים למענך אל חי גואל עזר ומושיע ומגן ברוך אתה י' מגן אברהם

גבור לעולם י' כחיה מתים אתה רב להושיע מכלכל חיים ב בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים מתיר אסורים ומקיים אמונתו לשיני עפר מי כמך בעל גבורות ומי דומה לך מלך במית ומ מחיה ומצמיח לנו ישועה בקרוב

כמך אב דרחמים זכור יצורך ברחמים במית ומחיה ונאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה י' מחיה המתים

ודור נגיד גדלך ולנצח נצחים קדושתך נקדיש ושבחך אלהנו מ מפנינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה

תן פחדך י' ארדינו על כל מעשיך ואמתך על כל מה שבראת וייראוך כל המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים ויעשו כלם א

אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם כמה שירענו י' אלהנו שהשלטון לפניך עז בידך וגבורה בימיך ושפך נורא על כל מה שבראת

תן כבוד י' לעמך תהלה ליריאתך ותקוה טובה לדורשיך ופתחון פה למיחרים לך שמחה לארצך ששון לעירך וצמיחות קדן ודור

עבדך ועריבות נר לבן ישי כשיהך במדרה בימינו צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלו וחסידים ברנה יגילו ועולתה תקפץ פיה וכל הרשעה כולה כעשן תכלה כי תעביר

ותמלוד אתה י' לכרך על כל מעשיך על ירושלם עירך ועל ציון כשכן כב כבודך ככתוב בדברי קדשך ימלוד י' לעולם אלהך ציון לדור ודור הללמה וכתוב ויגבה י' צבאות במשפט ודאל הקדוש נקדש בצדקה ברוך אתה י' המלך הקדוש

ותמלוד אתה י' לכרך על כל מעשיך על ירושלם עירך ועל ציון כשכן כב כבודך ככתוב בדברי קדשך ימלוד י' לעולם אלהך ציון לדור ודור הללמה וכתוב ויגבה י' צבאות במשפט ודאל הקדוש נקדש בצדקה ברוך אתה י' המלך הקדוש

ותמלוד אתה י' לכרך על כל מעשיך על ירושלם עירך ועל ציון כשכן כב כבודך ככתוב בדברי קדשך ימלוד י' לעולם אלהך ציון לדור ודור הללמה וכתוב ויגבה י' צבאות במשפט ודאל הקדוש נקדש בצדקה ברוך אתה י' המלך הקדוש

בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו

ברוך

זכרנו

אתה

מי

לדור

ובכן

ובכן

ואז

מחזיק

ודין

אתה

מכל הלשונות קדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושנך וגדול הגבור
והגורא עלינו קראת ותתן לנו יי אלהינו באהבה שבתות למנוחה ומועדים לשמחה חגים ו
יומנים לששון את יום השבת הזה ואת יום הזכרון הזה וזכרון תרועה מקרא קדש וזכר ליציאת
מצרים

אלדינו

ואלדי אבותינו יעלה ויבא יגיע ויראה תרצה חשמש ויפקד ויזכר
וזכרוננו וזכרון אבותינו וזכרון ירושלם עירך וזכרון משיח בן דוד ע
עבודך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לטובה לחן ולחסד ולרחמים ולרצון את יום השבת
זה ואת יום הזכרון הזה וזכרוננו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים
טובים בדבר ישועה ורחמים חסד וחנינו ורחם עלינו והושיענו כי אדיר ענינו כי אל מלך ח
חנו ורחם אתה

אלדינו

ואלדי אבותינו מלך על כל העולם כולו בכבודך והגשא על כל ה
הארץ ביקרך והופע בהדר גאון שוך עד כל יושבי תבל ארצך וידע
כל פועל כי אתה פועלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו ויאמרו כל אשר נשמה באפו יי א
אדיר ישראל מלך ומלכותו בכל משלה

והשיאנו

יי אלהינו את ברכת מועדיך לחיים ולשמוחה ולשלום כאשר א
אמרת ורצית לברכנו כן תברכנו סלה קדשנו במצותיך ותן חלקנו
בתורתך שבענו מטובך שמחנו בישועתך וטור לבנו לעבודך באמת והגדלתנו יי אלהינו
באהבה וברצון בשמחה ובששון שבתות ומועדים קדשך ודברך אמת וקים לעד ומבלעדיך א
אין לנו מלך אלא אתה ברוך אתה יי מלך על כל הארץ מקדש השבת ישראל ויום הזכרון

רצה

יי אלהינו בעמך ישראל ואל תפלתם שעה והשב העבודה לדבור
ביתך ואשר ישראל ותפלתם מדרה באהבה תקבל ברצון ותהי ל
לרצון תמיד עבודת ישראל עמך ותחיינה ענינו בשוכך לציון וירושלים עירך ברחמים
כמאז ברוך אתה יי המחזיר ברחמי שכינתו לציון

מודים

אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלדי אבותינו על חיינו ה
המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל ניסוך שבכל יום
יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים הטוב כי לא כלו רחמיך
המרחם כי לא תמו חסדיך ומעולם קיונו לך לא הבלמתנו יי אלהינו ולא עזבתנו ולא ה
הסתרת פניך ממנו

זכור

רחמיך וזכור את כעסך בזה דבר ודרכ ורעב ומשחית ומגפה ו
וכל מחלה מעלינו ומעל כל בני ברייתך על כלם יתברך ויתרונם
שמך מרובנו תמיד כל החיים יודוך סלה ויהללו לשמך הטוב באמת

ובתוב

לחיים טובים כל בני ברייתך : ברוך אתה יי הטוב שמך
ולך נאה להודות

שים

שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו א
אבינו כלנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים
אברהם וחסד צדקה ברכה ישועה ורחמים וחיים ושלום ושוב יהיה בעיניך לברך את כל עמך
ישראל תמיד בכל עת ובכל שעה בשלום

בספר

חיים ברכה ושלום פרנסה טובה וישועה ונחמה חן וחסד נזכר ונכתב ל
לפניך אנו וכל עמך ישראל לחיים ולשלום ברוך אתה יי המברך
את עמו ישראל בשלום :

ואומר יהי לרצון לפני פנינו שלם מסייעות ואומר שלום במחלתי שלום ביומיוכני שלום על ישראל ואומר
קדים גיור ועלינו לשבח וקדים בלא תתקבל ואומר יגדל ויהי ה' אלהינו עמנו וכן
ואם חל ראש השנה להיות ביום נאלי שבת ואמר מערב של חל והותם ברוך אתה ה' הפורס מכות שלום וכן וא
ואמר נאלי מעדיו וקדים עד לעילא ואומר השלם ברכות ראשונות עם וברכותיו כחך וכסן תן פחדך וכסן
תן סבדך וכן ואז נדיקס וחזקתם בתך אתה ה' המלך הקדוש

אתה

בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל ה
הלשונות קדשתנו במצותיך וקדשתנו מלכנו לעבודתך וש
ושמך הגדול הגבור והנורא עלינו קראת

ותודיענו

משפטי צדקך ותלמדנו לעשות מצות חוקי רצונך ותתן לנו
יי אלהינו משפטים ישרים ותורת אמת חוקים ומצות טובים אשר
יעשה אותם ואדם וחי בדם ותנחילנו זמני ששון ומעור קדש וחגי נבכה ותורישנו ק
קדושת שבת וכבוד מעד וחגיגת הרגל ובין קדושת שבת לקדושת יום טוב הברדל ואת
יום השביעי הגדול והקדוש בששת ימי המעשה הברדל וקדשת וקדשת את עמך ישראל
בקדושתך ותתן לנו יי אלהינו באהבה וכו'

ואומר עד זכר לזיאת מתרים אלהינו ועלה ויבא ויחלץ על כל העולם כלו וכן ואמר
והטילנו רבה ויודים זכר רחמיך וכתוב טים שלום בספר חיים וחזקתם בתך אתה ה' המבר
את עמו ישראל בשלום ואומר קדים גיור ועלינו לשבח וקדים בלא תתקבל יגדל ויהי ה'
אלהינו עמנו וכן והלכין לבתיהן לשלום ומקדישין על הכוס וכו'

אם חל ראש השנה להיות בשבת ואמר הקדוש כבוד הזה

ויכולו

השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה
וישבות ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום ה
השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות ברוך אתה
יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו
ותתן לנו יי אלהינו באהבה שבתות למנוחה ומעשים

לשכחה חגים וחמנים לששון. את יום המצות הזה ואת יום הזכרון הזה וזכרון תרועה מקרא
קדש וזכר ליציאת מצרים כי בנו בחרת ואותנו קדשת ככל העמים ושבתות ומועדי קדשך ב
באהבה וברצון בשמחה ובששון הנחלתנו ודברך אמת וקיים לעד ומבלעדיך אין לנו מלך
אלא אתה. בא מלך על כל הארץ מקדש המצות וישראל ויום הזכרון. ברוך אתה
י אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה.

ואם חל ראש המכה להיות בלונאי שבת אומר הקדוש ברוך הוא

ברוך

אתה י אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן. ברוך אתה י אלהינו מ
מלך העולם אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו ב
במצותיו. ותתן לנו י אלהינו באהבה מועדים לשמחה וחגים וחמנים לששון את יום
הזכרון הזה וזכרון תרועה מקרא קדש וזכר ליציאת מצרים כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל
העמים ומועדי קדשך בשמחה ובששון הנחלתנו ודברך אמת וקיים לעד ומבלעדיך אין לנו
מלך אלא אתה. ברוך אתה י מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויום הזכרון. ברוך אתה
י אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש. ברוך אתה י אלהינו מלך העולם המבדיל
בין קדש לחול בין אור לחשך בין ישראל לגוים בין יום השביעי לששת ימי המעשה ובין
קדושת שבת לקדושת יום טוב הברלה ואת יום השביעי הגדול והקדוש מששת ימי המעשה
הברלה וקדושת וקדושת את ענך ישראל בקדושתך ברוך אתה י המבדיל בין קדש ל
ברוך אתה י אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן
הזה.

ואם חל להיות ראש המכה במאור ימי המבוע אומר הקדוש ברוך הוא

ברוך

אתה י אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן. ברוך אתה י אלהינו מ
מלך העולם אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו
ותתן לנו י אלהינו באהבה מועדים לשמחה וחגים וחמנים לששון את יום הזכרון הזה וזכרון
תרועה מקרא קדש וזכר ליציאת מצרים כי בנו בחרת ואותנו קדשת ככל העמים ומועדי ק
קדשך בשמחה ובששון הנחלתנו ודברך אמת וקיים לעד ומבלעדיך אין לנו מלך אלא
אתה. ברוך אתה י מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויום הזכרון. ברוך אתה
י אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה.

ביום שני יום אומרים שאין מברכין עלת שהחיינו כי יומא אריתא הוא אלס נהג לוקח פירות חדשים ולברך
עליהם שהחיינו וכן
כמו שאומרים בשבת ומוספין ה' מלך תבל הארץ. ואומר ברוך שמואל וסודתנו נש
לחד בשנתנו נש. ואדם שאומר נשאת אומר החזן כנגדם זה הראשית ומתחיל

אכרע

אָקוד לפני מלכי
שופט ישר הוא אלי כי

יום זה יום הדין הוא נקרא
יושב על כסא רם נזרא
על ראש תוך אש ביערה
לכן את שוכבת חיקי
על במות יצר לב דרכי

אכרע אקוד לפני מלכי

ובתרושת מלך עירי
ובשברים יצרך שברי
חדון ערלת לב הסירי
שובי שולמית עירי כי
גואל משחת חייכי

אכרע אקוד לפני מלכי

אל דרש ספר ויקרא
ולצדיק דורך הישרה
ורשעים ישתו מי מרה
ובמחצית פשע ערכי
ובכריע נאזני צדקי

אכרע אקוד לפני מלכי

בינו נא זאת האל דרשו
ובנתים פניו דרשו
ובכל לב אותו תקדישו
גם את נפשי אלי ברכי
הוא יגמול חסד עלייכי

אכרע אקוד לפני מלכי

ואומר כעמית כל חי עש אלדי הראשונים ונני ידמה לך וכי יחזקת מלך מהולל בעבודת וכו'
וקודם שיחמר קדיש חומר זה הרעות

יה

שמך ארומכך
האזנתי והאמנתי
ואך אומר כלי חומר
דרשתיהו פגשתיהו
הבהיר כאור מזהיר

ישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא :

אקראה מפניו אברך

יורה השמים בדרך
משפט הוא לאלדי יעקב
ולמישור יישר העקוב
יבעיר כל אח עקוב יעקב
ותנחמי ספקי על ירך
תדרי בו בעבודת פרך

ובתקוע שופר שמעי
השפילי אותו הכניעי
הודילי לאלדי ישעי
חנן ורחום הוא אף ארך
אין לו דמיון אף לא ערך

איה שוקל איה סיפר
דודי לי אשכור הכופר
אובלת אש כל הכופר
מעביר ראשון צור מתברך
ונשים פעם לדרך

מיום דין עד יום כפרה
לא ישחת בעבור העשרה
הוא יצילכם מכל צרה
ולפניו הכריע ברך
קמי אורי כי בא אורך

וצדקתך לא אנסה
לא אשאל ולא אנסה
אלי יוצרו מה תעשה
לכגדל עוז וצור מחסה
באין מסך ולא מכסה